Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
C-serie

C/2024/6481

8.11.2024

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

over de uitvoering van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad (verordening officiële controles)

(C/2024/6481)

Deze mededeling van de Commissie dient ter ondersteuning van de nationale autoriteiten bij de toepassing van Verordening (EU) 2017/625. Alleen het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd om het Unierecht bindend uit te leggen.

INHOUDSOPGAVE

Bladzijde

AFKORTINGEN 4

INLEIDING 5

1. TITEL I — ONDERWERP, TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES 5

1.1. Officiële controles en andere officiële activiteiten (artikel 2 VOC) 5

1.2. De officiële dierenarts (artikel 3 van de VOC) 13

2. TITEL II — OFFICIËLE CONTROLES EN ANDERE OFFICIËLE ACTIVITEITEN IN DE LIDSTATEN 15

2.1. HOOFDSTUK II — Officiële controles 15

2.1.1. Officiële controles op e-handel 15

2.1.1.1. Registratie van exploitanten op het gebied van e-handel 16

2.1.1.2. Bemonstering en analyse van dieren en goederen die online worden verkocht 16

2.1.1.3. Actie bij niet-naleving en risico 16

2.1.1.4. Digitaledienstverleners 17

2.1.1.5. Strategieën voor controles op e-handel — beste praktijken 18

2.1.2. Opstelling van lijsten van exploitanten (artikel 10, leden 2 en 3, van de VOC) 18

2.1.3. Methoden en technieken voor officiële controles: inspecties en audits (artikel 14 van de VOC) 19

2.1.3.1. Inspecties 19

2.1.3.2. Audits 20

2.1.4. Officiële controles op de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong 21

2.2. HOOFDSTUK III — Delegatie van bepaalde taken van de bevoegde autoriteiten (artikelen 28 tot en met 33 van de VOC) 31

2.2.1. Voorwaarden voor de delegatie van bepaalde taken in verband met officiële controles 31

2.3. HOOFDSTUK IV — Bemonstering, analyses, tests en diagnoses (artikelen 34 tot en met 42 van de VOC) 33

2.3.1. Toe te passen methoden voor bemonstering, analyses, tests en diagnoses (artikel 34 van de VOC) 33

2.3.2. Advies van een tweede deskundige (artikel 35 van de VOC) 37

2.3.2.1. Voorwaarden voor de bemonstering voor een advies van een tweede deskundige en voor een andere analyse door een ander officieel laboratorium 39

2.3.2.2. Andere analyse door een ander officieel laboratorium 40

2.3.3. Officiële laboratoria (artikelen 37 tot en met 42 van de VOC) 40
2.3.3.1. Aanwijzing 40
2.3.3.2. Accreditatie 41
2.3.3.3. Grensoverschrijdende aanwijzing 42
2.3.3.4. Uitbesteding 43
2.3.3.5. Audits 44
2.4. HOOFDSTUK V — Officiële controles van dieren en goederen die de Unie binnenkomen 44
2.4.1. Regels inzake officiële controles voor zendingen die de Unie binnenkomen 44
2.4.1.1. Zendingen en begeleidende documenten 44
2.4.1.2. Certificeringsregels voor dieren, producten van dierlijke oorsprong, samengestelde producten en levende producten 45
2.4.1.3. Certificeringsregels voor planten, plantaardige producten en andere materialen 46
2.4.1.4. Elektronische certificering 47
2.4.1.5. Aan officiële controles onderworpen dieren en goederen die de Unie binnenkomen 47
2.4.1.6. Uitvoering van controles 49
2.4.1.7. Gebruik van het GGB 51
2.4.1.8. Wijziging van het doel en bijzondere behandeling van zendingen 52
2.4.1.9. GGB-PP gekoppeld aan een fytosanitair certificaat 52
2.4.2. Illegale binnenkomst van zendingen in de Unie 52
2.4.2.1. Kennisgeving 53
2.4.2.2. Maatregelen 53
2.4.2.3. Onjuiste GN-codes 54
2.4.3. Behandeling van niet-conforme zendingen 55
2.4.3.1. Niet-naleving geconstateerd vóór vrijgave voor het vrije verkeer 55
2.4.3.2. Niet-naleving geconstateerd na vrijgave voor het vrije verkeer 57
2.4.4. Gebruik van commerciële opslagvoorzieningen (artikel 64 van de VOC) 57
2.4.4.1. Gebruik van commerciële opslagvoorzieningen voor overeenstemmings- en materiële controles van producten van niet-dierlijke oorsprong 58
2.4.4.2. Procedure voor het gebruik van commerciële opslagvoorzieningen voor bevoegde autoriteiten van de GCP 59
2.4.4.3. Opstelling van lijsten van commerciële opslagvoorzieningen en registratie in Traces-NT 59
2.5. HOOFDSTUK VI — Financiering van officiële controles en andere officiële activiteiten (artikelen 78 tot en met 85 van de VOC) 62
2.5.1. Financiering — algemene regels 62
2.5.2. Verplichte vergoedingen of heffingen 62
2.5.3. Andere vergoedingen of heffingen (niet verplicht) 62
2.5.4. Hoogte van de kosten en methoden voor de berekening van verplichte vergoedingen of heffingen 63
2.5.5. Transparantie 65

2.6. HOOFDSTUK VII — Officiële certificering (artikelen 86 tot en met 91 van de VOC) 66
2.6.1. Officiële certificering 66
2.6.2. Officieel certificaat 68
2.6.3. Officiële verklaring 69
2.6.4. Certificerend functionaris 70
3. TITEL III — REFERENTIELABORATORIA EN REFERENTIECENTRA 70
3.1. Aanwijzing en werkterrein 71
3.1.1. EU-referentielaboratoria en EU-referentiecentra (artikelen 92 tot en met 99 van de VOC) 71
3.1.2. Nationale referentielaboratoria (artikelen 100 tot en met 101 van de VOC) 71
3.2. Accreditatie 72
3.2.1. EURL's (artikel 93 van de VOC) en NRL's (artikel 100 van de VOC) 72
3.2.2. EURC's (artikelen 95 tot en met 98 van de VOC) 72
3.3. Verplichtingen inzake bekendmaking en kennisgeving 73
3.3.1. Lijst van NRL's 73
3.3.2. Lijsten van EURL's en EURC's 73
3.3.3. Gegevensbescherming 73
3.4. Verslaglegging en controles door de Commissie 73
3.4.1. EURL's en EURC's 73
3.4.2. NRL's 73
3.4.2.1. NRL's: vergelijkend interlaboratoriumonderzoek en ringonderzoek 74
4. TITEL VII — HANDHAVING 74
4.1. HOOFDSTUK I — Optreden door de bevoegde autoriteiten en sancties 74
4.1.1. Melding van inbreuken (artikel 140 van de VOC) 74
4.1.1.1. Materieel toepassingsgebied: soort inbreuken dat kan worden gemeld 75
4.1.1.2. Meldingsmechanismen 76
4.1.1.3. Schriftelijke procedures 77
4.1.1.4. Contactpersonen, ontvangst en behandeling van meldingen 77
4.1.1.5. Bescherming van persoonsgegevens 77
4.1.1.6. Anonieme melding 78
4.1.1.7. Bescherming tegen represailles 79

AFKORTINGEN

GCP	Grenscontrolepost: zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 38, van Verordening (EU) 2017/625
BA	Bevoegde autoriteit: zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 3, van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad ([1])
GGB	Gemeenschappelijk gezondheidsdocument van binnenkomst: zoals bedoeld in artikel 56 van Verordening (EU) 2017/625
GN	Gecombineerde nomenclatuur
COI	Inspectiecertificaat (Certificate of Inspection): zoals bedoeld in de artikelen 4 en 5 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/2306 van de Commissie ([2])
EU-CSW-CERTEX	Het elektronisch douane-éénloketsysteem van de Europese Unie voor de uitwisseling van certificaten: zoals gedefinieerd in artikel 4 van Verordening (EU) 2022/2399 ([3])
EURC	Referentiecentrum van de Europese Unie
EURL	Referentielaboratorium van de Europese Unie
HACCP	Risicoanalyse en kritische controlepunten (Hazard Analysis and Critical Control Points): zoals bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 852/2004 ([4])
Imsoc	Informatiemanagementsysteem voor officiële controles: artikel 131 van Verordening (EU) 2017/625
iRASFF	Het elektronische systeem voor de uitvoering van het RASFF-systeem: zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 7, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1715 van de Commissie ([5]) (Imsoc-verordening)
NRL	Nationaal referentielaboratorium
OC	Officiële controle(s)
VOC	Verordening officiële controles: Verordening (EU) 2017/625
OIE	Wereldorganisatie voor diergezondheid (Office international des epizooties)
AOA	Andere officiële activiteit
OV	Officiële dierenarts (Official Veterinarian): zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 32, van Verordening (EU) 2017/625
RASFF	Systeem voor snelle waarschuwingen voor levensmiddelen en diervoeders: zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 9, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1715 van de Commissie
Traces Traces-NT	Traces (Trade Control Expert System) Nieuwe technologie: het geautomatiseerde systeem voor de uitwisseling van gegevens, informatie en documenten, zoals bedoeld in artikel 133, lid 4, van Verordening (EU) 2017/625

([1]) Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 betreffende officiële controles en andere officiële activiteiten die worden uitgevoerd om de toepassing van de levensmiddelen- en diervoederwetgeving en van de voorschriften inzake diergezondheid, dierenwelzijn, plantgezondheid en gewasbeschermingsmiddelen te waarborgen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 999/2001, (EG) nr. 396/2005, (EG) nr. 1069/2009, (EG) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 en (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad, de Verordeningen (EG) nr. 1/2005 en (EG) nr. 1099/2009 van de Raad en de Richtlijnen 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG en 2008/120/EG van de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 854/2004 en (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad, de Richtlijnen 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG en 97/78/EG van de Raad en Besluit 92/438/EEG van de Raad (verordening officiële controles) (PB L 95 van 7.4.2017, blz. 1).

([2]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/2306 van de Commissie van 21 oktober 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2018/848 van het Europees Parlement en de Raad met regels betreffende de officiële controles van zendingen biologische producten en omschakelingsproducten die bestemd zijn voor invoer in de Unie en betreffende het inspectiecertificaat (PB L 461 van 27.12.2021, blz. 13).

([3]) Verordening (EU) 2022/2399 van het Europees Parlement en de Raad van 23 november 2022 tot instelling van de éénloketomgeving van de Europese Unie voor de douane en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 952/2013 (PB L 317 van 9.12.2022, blz. 1).
([4]) Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 1).
([5]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1715 van de Commissie van 30 september 2019 tot vaststelling van regels inzake de werking van het informatiemanagementsysteem voor officiële controles en de systeemcomponenten ervan ("de Imsoc-verordening") (PB L 261 van 14.10.2019, blz. 37).

INLEIDING

De agrovoedselketenwetgeving heeft tot doel risico's te voorkomen en bepaalde aspecten van de kwaliteit van de productie van dieren en goederen te bevorderen, zowel voor producten die de Europese Unie binnenkomen als voor producten die reeds in de handel zijn. De lidstaten moeten controlesystemen invoeren om na te gaan of de exploitanten de voorschriften van de agrovoedselketenwetgeving naleven.

Verordening (EU) 2017/625 betreffende officiële controles en andere officiële activiteiten die worden uitgevoerd om de toepassing van de levensmiddelen- en diervoederwetgeving en van de voorschriften inzake diergezondheid, dierenwelzijn, plantgezondheid en gewasbeschermingsmiddelen te waarborgen (verordening officiële controles — VOC) vormt een geharmoniseerd kader voor de uitvoering van dergelijke officiële controles en activiteiten in de gehele agrovoedselketen.

Sinds de datum van toepassing van de VOC hebben de lidstaten de Commissie herhaaldelijk verzocht om verduidelijkingen en advies te geven over de praktische toepassing van bepaalde VOC-bepalingen en bepalingen die zijn vastgelegd in op basis van de VOC vastgestelde uitvoeringshandelingen of gedelegeerde handelingen. Het doel van deze mededeling is de standpunten van de Commissie te verzamelen met betrekking tot de bepalingen waar de meeste vragen over zijn, teneinde bij te dragen tot een geharmoniseerde interpretatie en toepassing van deze bepalingen door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en belanghebbenden.

Een eerste reeks verduidelijkingen is gepubliceerd in Mededeling 2022/C 467/02 van de Commissie over de uitvoering van Verordening (EU) 2017/625 (verordening officiële controles) van 8 december 2022. Sindsdien heeft de Commissie de besprekingen met de lidstaten en belanghebbenden over andere VOC-bepalingen voortgezet. Het huidige document is een herziening van de eerste mededeling van de Commissie waarin nieuwe verduidelijkingen worden toegevoegd, terwijl de elementen van de eerdere mededeling ongewijzigd blijven.

Deze mededeling doet geen afbreuk aan de exclusieve bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Unie om een bindende interpretatie van het Unierecht te geven.

1. TITEL I — ONDERWERP, TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

1.1. Officiële controles en andere officiële activiteiten (artikel 2 VOC)

In artikel 2 van de VOC wordt een definitie gegeven van en een onderscheid gemaakt tussen "officiële controles" en "andere officiële activiteiten" die door de overeenkomstig artikel 4 van de VOC aangewezen bevoegde autoriteiten worden uitgevoerd:

> Artikel 2 van de VOC
>
> Officiële controles en andere officiële activiteiten
>
> 1. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder "officiële controles" verstaan de activiteiten die worden verricht door de bevoegde autoriteiten of de gemachtigde instanties of natuurlijke personen aan wie overeenkomstig deze verordening bepaalde officiële controletaken zijn gedelegeerd, teneinde te verifiëren of:
>
>   a) de exploitanten deze verordening en de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels naleven, en
>
>   b) dieren of goederen voldoen aan de vereisten die zijn neergelegd in de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels, met inbegrip van de regels voor de afgifte van een officieel certificaat of een officiële verklaring.

2. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder “andere officiële activiteiten” verstaan andere activiteiten dan officiële controles, die worden uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten of de gemachtigde instanties of natuurlijke personen aan wie overeenkomstig deze verordening en overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels bepaalde andere officiële activiteiten zijn gedelegeerd, met inbegrip van activiteiten om de aanwezigheid van dierziekten of schadelijke organismen bij planten vast te stellen, de verspreiding van die dierziekten of schadelijke organismen bij planten te voorkomen of in te perken of die dierziekten of schadelijke organismen bij planten uit te roeien, het verlenen van vergunningen of erkenningen en de afgifte van officiële certificaten of officiële verklaringen.

Overweging 25 van de VOC bevat een verdere verduidelijking van “andere officiële activiteiten”:

Overweging 25 van de VOC

Daarnaast vertrouwt de agro-voedselketenwetgeving van de Unie aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten gespecialiseerde taken toe die moeten worden uitgevoerd ter bescherming van de diergezondheid, de plantgezondheid en het dierenwelzijn en ter bescherming van het milieu met betrekking tot ggo’s en gewasbeschermingsmiddelen. Die taken zijn de activiteiten van algemeen belang die de bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten uitvoeren om gevaar dat kan ontstaan voor de gezondheid van mensen, dieren of planten, voor het dierenwelzijn of voor het milieu, op te heffen, te beheersen of te beperken. Die andere officiële activiteiten, waaronder het verlenen van vergunningen of erkenningen, epidemiologische bewaking en monitoring, de uitroeiing en beheersing van ziekten of schadelijke organismen, alsmede de afgifte van officiële certificaten of officiële verklaringen, vallen onder dezelfde sectorale voorschriften die door middel van officiële controles worden gehandhaafd en daarom onder deze verordening vallen.

Dit onderscheid is belangrijk, omdat er verschillende regels en voorwaarden gelden afhankelijk van de vraag of een activiteit een “officiële controle” of een “andere officiële activiteit” is. Met name wordt in artikel 1, lid 5, van de VOC gespecificeerd welke bepalingen van de VOC ook van toepassing zijn op andere officiële activiteiten en, als gevolg daarvan, welke bepalingen alleen van toepassing zijn op officiële controles. Terwijl exploitanten bijvoorbeeld recht hebben op het advies van een tweede deskundige met betrekking tot de bemonstering, analyse, test of diagnose van hun dieren of goederen in het kader van officiële controles (artikel 35 van de VOC), strekt dit recht zich niet uit tot de bemonstering, analyse, test of diagnose van dieren of goederen in het kader van andere officiële activiteiten. Het onderscheid tussen officiële controles en andere officiële activiteiten is ook relevant voor de berekening van verplichte vergoedingen en heffingen overeenkomstig artikel 79 van de VOC, omdat die bepaling alleen van toepassing is op officiële controles en niet op andere officiële activiteiten (zie ook 2.5. Hoofdstuk VI – Financiering van officiële controles en andere officiële activiteiten (artikelen 78 tot en met 85 van de VOC) hierna).

Zoals vermeld in artikel 2 van de VOC, worden zowel “officiële controles” als “andere officiële activiteiten” uitgevoerd door een “bevoegde autoriteit”, “gemachtigde instantie” ([1]) of een natuurlijke persoon aan wie overeenkomstig de VOC bepaalde officiële controletaken of andere officiële activiteiten zijn gedelegeerd. In artikel 2, lid 1, van de VOC is bepaald dat “officiële controles” worden uitgevoerd om te verifiëren of de exploitanten of dieren of goederen ([2]) de VOC en/of de in artikel 1, lid 2, van die verordening bedoelde regels naleven. Deze bepaling houdt in dat een activiteit tegelijkertijd aan drie kenmerken moet voldoen om te worden beschouwd als een “officiële controle” in de zin van de VOC:

Het doel ervan is

i) de verificatie van de naleving,

ii) door de exploitanten of door dieren of goederen,

iii) van de VOC en/of de in artikel 1, lid 2, van die verordening bedoelde regels.

([1]) De definities van “bevoegde autoriteit” en “gemachtigde instantie” zijn te vinden in respectievelijk punt 3 en punt 5 van artikel 3 van de VOC.

([2]) De definitie van “dieren”, overeenkomstig artikel 3, punt 9, van de VOC, is die van artikel 4, punt 1, van Verordening (EU) 2016/429 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende overdraagbare dierziekten en tot wijziging en intrekking van bepaalde handelingen op het gebied van diergezondheid (“diergezondheidswetgeving”) (PB L 84 van 31.3.2016, blz. 1). De definitie van “goederen” is te vinden in artikel 3, punt 11, van de VOC.

Wat punt i) betreft, geldt bijvoorbeeld dat de verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels met het oog op de afgifte van een officieel certificaat of een officiële verklaring weliswaar een "officiële controle" is, maar dat de afgifte van een certificaat (op basis van een officiële controle voorafgaand aan de afgifte) als zodanig niet geschiedt teneinde de naleving te verifiëren en derhalve een "andere officiële activiteit" is.

Wat punt ii) betreft, zou bijvoorbeeld de verificatie van de naleving door de bevoegde autoriteit van de VOC-regels niet als een "officiële controle" worden beschouwd, omdat de "bevoegde autoriteit" in de zin van artikel 3, punt 3, van de VOC geen "exploitant" is in de zin van artikel 3, punt 29, van die verordening. Naar analogie zouden verificaties van de naleving door officiële laboratoria of gemachtigde instanties van de in de VOC vastgestelde verplichtingen als "andere officiële activiteiten" worden beschouwd. Het is echter niet uitgesloten dat de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels verplichtingen voor die entiteiten bevatten; in dat geval kunnen die entiteiten als "exploitanten" worden aangemerkt en kunnen verificaties van de naleving van die regels als "officiële controles" worden beschouwd.

Wat punt iii) betreft, zouden controles op de naleving van andere regels dan de VOC en de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde agrovoedselketenwetgeving bijvoorbeeld noch als "officiële controles" noch als "andere officiële activiteiten" in de zin van artikel 2 van de VOC worden beschouwd.

In het algemeen moeten alle stappen die nodig zijn om een activiteit te voltooien, als onderdeel van die activiteit worden beschouwd. Dit kunnen documentatiestappen zijn, zoals het opstellen van verslagen over officiële controles of het registreren van de resultaten van een activiteit in elektronische systemen (bv. het voltooien en ondertekenen van een GGB). De afgifte van een officieel certificaat is daarentegen, om een voorbeeld te noemen, een afzonderlijke activiteit die leidt tot de productie van een document met rechtsgevolgen, hetgeen gebaseerd is op de resultaten van een voltooide en gedocumenteerde officiële controle, maar op zich geen deel uitmaakt van de officiële controle. Enkele andere voorbeelden van "andere officiële activiteiten", overeenkomstig de standpunten van de lidstaten tijdens het opstellen van de VOC en tijdens de besprekingen in de Raad, zijn:

— het beheer van lijsten van geregistreerde/erkende exploitanten;

— begeleiding/advisering van marktdeelnemers met betrekking tot de agrovoedselketenwetgeving van de Unie en de uitvoering daarvan;

— onderzoeken naar de aanwezigheid van plaagorganismen bij planten;

— bewaking met het oog op het opsporen van dierziekten;

— epidemiologisch onderzoek van uitbraken van door voedsel overgedragen zoönosen;

— melding van dierziekten of plaagorganismen bij planten;

— de uitroeiing en beheersing van dierziekten of plaagorganismen bij planten.

Wanneer een vastgestelde niet-naleving aanleiding geeft tot het vermoeden van verdere niet-nalevingen (artikel 137, lid 2, VOC) of tot onderzoeken om de omvang of de oorsprong van de niet-naleving te bepalen of de verantwoordelijkheid van de exploitant vast te stellen (artikel 138, lid 1, punt a), VOC), zijn dergelijke activiteiten zelf gericht op het verifiëren van de naleving en moeten zij derhalve als "officiële controles" worden beschouwd.

Sommige activiteiten kunnen officiële controles of andere officiële activiteiten zijn, afhankelijk van het doel ervan. De verificatie van de aanwezigheid van een ziekte in het kader van een uitroeiingsprogramma kan bijvoorbeeld worden aangemerkt als een "andere officiële activiteit" overeenkomstig artikel 2, lid 2, van de VOC, terwijl de verificatie van de aanwezigheid van dezelfde ziekte een "officiële controle" kan zijn, indien deze wordt uitgevoerd om na te gaan of de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels worden nageleefd. Met name worden sommige van de in artikel 14 van de VOC genoemde methoden en technieken voor officiële controles zowel bij bewaking als bij epidemiologisch onderzoek gebruikt (bv. onderzoek van documenten en traceerbaarheidsgegevens, gesprekken, bemonstering, analyses, diagnoses en tests enz.). Voor deze activiteiten kan zo nodig een onderscheid tussen beide contexten worden gemaakt op basis van de hierboven beschreven kenmerken.

In tabel 1 staan enkele praktische voorbeelden van "officiële controles" en "andere officiële activiteiten".

Tabel 1

Voorbeelden van officiële controles (OC) en andere officiële activiteiten (AOA)

	Activiteit	OC	AOA	Opmerking/motivering
1	De lijst van voorafgaande kennisgevingen van zendingen die de Unie binnenkomen controleren met het oog op de planning van grenscontroles		AOA	Voorbereiding voorafgaand aan de uitvoering van officiële controles
2	Een uitroeiingsprogramma vaststellen		AOA	Uitroeiing en beheersing van ziekten of plaagorganismen (zie overweging 25 van de VOC)
3	De resultaten van de bewaking door exploitanten gebruiken		AOA	Gegevensanalyse ter ondersteuning/voorbereiding van officiële controles, zelf geen verificatie van de naleving
4	Schriftelijke procedures opstellen voor de uitvoering van officiële controles		AOA	Voorbereiding/ondersteuning voorafgaand aan officiële controles
5	De administratie van doorvoerzendingen controleren	OC		Verificatie van de naleving (van artikel 19, punt e), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124 van de Commissie ([1])
6	Monsters nemen van zendingen die de Unie binnenkomen overeenkomstig Traces-NT	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
7	Controles uitvoeren van dieren en goederen die de Unie binnenkomen	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
8	Controleren of een GGB correct is ingevuld door de exploitant	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
9	Een zending bemonsteren en analyseren aan een grenscontrolepost	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
10	Een zending bemonsteren en analyseren op de plaats van bestemming na grensoverschrijdende handel	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
11	Controleren of een exploitant de vervoersbeperkingen in acht heeft genomen	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
12	Een zending bemonsteren en analyseren in een quarantaine-inrichting, zoals vereist volgens de regels van de Unie	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
13	Bemonstering en analyse in verband met een nieuwe ziekte		AOA	Epidemiologische bewaking; zie overweging 25 van de VOC
14	Wilde dieren bemonsteren voor onderzoek naar een in de lijst opgenomen ziekte		AOA	Bewakingsprogramma om de aanwezigheid van een ziekte vast te stellen; zie overweging 25 van de VOC

15	Controleren of een exploitant voldoet aan specifieke voorschriften van een uitroeiingsprogramma voor een in de lijst opgenomen ziekte	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
16	Bijstand aan een exploitant op het gebied van bioveiligheids-maatregelen om de verspreiding van in de lijst opgenomen ziekten te voorkomen, verleend door de bevoegde autoriteiten of door de gemachtigde instanties of de natuurlijke personen aan wie overeenkomstig de VOC en de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels bepaalde andere officiële activiteiten zijn gedelegeerd		AOA	Bijstand, geen verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
17	Productiegegevens controleren om na te gaan of de exploitant melding maakt van abnormale sterftegevallen, een sterk verlaagde productie bij dieren met onbekende oorzaak of vermoedens van bepaalde in de lijst opgenomen ziekten enz., zoals vereist volgens de regels van de Unie	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
18	Bemonstering en analyse om de status van een lidstaat, zone of inrichting als vrij van een in de lijst opgenomen ziekte/ plaagorganisme te handhaven		AOA	Bewakingsprogramma om de aanwezigheid van een ziekte vast te stellen
19	Risicogebaseerde onderzoeken uitvoeren om de aanwezigheid van plaagorganismen na te gaan		AOA	Zie artikel 2, lid 2, en overweging 25 van de VOC
20	De conformiteit van biologische levensmiddelen en diervoeders beoordelen voordat zij in de handel worden gebracht	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
21	De naleving van de maximumresidugehalten verifiëren	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
22	Epidemiologisch onderzoek om de omvang van de verspreiding van een ziekte te bepalen		AOA	Zie artikel 2, lid 2, en overweging 25 van de VOC
23	Regelmatige of op risico's gebaseerde controles in een erkende inrichting om na te gaan of de exploitant blijft voldoen aan de erkenningsvoorschriften	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
24	Acties (bv. inspectie, controle van documenten enz.) met betrekking tot een inrichting die een aanvraag tot erkenning heeft ingediend overeenkomstig de voorschriften van de Unie (bv. een verzamelcentrum, een aquacultuurinrichting, een inrichting voor levende producten)	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
25	Audits van slachthuizen/uitsnijderijen met betrekking tot de goede hygiënepraktijken en de op de HACCP-beginselen gebaseerde procedures	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels

26	Controleren (met inbegrip van bemonstering en analyse) of het nodige onderzoek naar abnormale sterftegevallen of een sterk verlaagde productie bij dieren naar behoren wordt verricht door een particuliere dierenarts overeenkomstig artikel 18, lid 1, punt c), van Verordening (EU) 2016/429 ([2])	OC		Verificatie van de naleving door exploitanten en particuliere dierenartsen van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
27	De naleving verifiëren van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels voor dieren en goederen die de Unie binnenkomen	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
28	Een beslissing nemen en het GGB ondertekenen	OC		Onderdeel van de voltooiing van de officiële controle
29	De resultaten van controles van dieren en goederen die de Unie binnenkomen invoeren in Traces-NT	OC		Onderdeel van de voltooiing van de officiële controle
30	Een vergunning afgeven voor de binnenkomst in de Unie van dieren, met inbegrip van vergunningen op basis van regels voor binnenkomst die niet volledig geharmoniseerd zijn op het niveau van de Unie		AOA	Activiteit op basis van de resultaten van officiële controles (naar analogie van de afgifte van een officieel certificaat of een officiële verklaring (artikel 2, lid 2, van de VOC)). In artikel 1, lid 2, van de VOC wordt verwezen naar op Unieniveau en op nationaal niveau vastgestelde regels.
31	Bemonstering en analyse om na te gaan of een dier/zending voldoet aan de eisen om te worden gecertificeerd voor grensoverschrijdende handel	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
32	Controles door bevoegde autoriteiten of gemachtigde instanties/personen van partijen planten of plantaardige producten op de aanwezigheid van EU-quarantaineorganismen of gereguleerde niet-quarantaineorganismen met het oog op de afgifte van een fytosanitair certificaat	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, punt g), van de VOC bedoelde regels
33	Controles door bevoegde autoriteiten of gemachtigde instanties/personen van partijen planten of plantaardige producten op de aanwezigheid van EU-quarantaineorganismen of gereguleerde niet-quarantaineorganismen met het oog op de afgifte van een plantenpaspoort	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, punt g), van de VOC bedoelde regels
34	Controles door bevoegde autoriteiten of gemachtigde instanties/personen van partijen planten of plantaardige producten op de aanwezigheid van EU-quarantaineorganismen of gereguleerde niet-quarantaineorganismen	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
35	Afgifte van een fytosanitair certificaat of plantenpaspoort		AOA	Activiteit op basis van het resultaat van een officiële controle
36	Onderzoeksactiviteiten die bedoeld zijn om de aanwezigheid van plaagorganismen van planten op te sporen		AOA	Activiteit die niet rechtstreeks gericht is op de verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels

ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6481/oj

37	Bemonstering en analyses in het kader van onderzoeken naar de aanwezigheid van EU-quarantaineorganismen		AOA	Epidemiologische bewaking en monitoring; zie overweging 25 van de VOC
38	Opdracht geven tot de verwijdering van dierlijke bijproducten na een uitbraak om de verspreiding van dierziekten tegen te gaan		AOA	Inperking van de verspreiding van dierziekten (zie artikel 2, lid 2, van de VOC)
39	Vervoersbeperkingen opleggen in het kader van een uitroeiings-programma of in verband met een bepaalde vastgestelde status (besmet, vrij enz.)		AOA	Uitroeiing van dierziekten (zie artikel 2, lid 2, van de VOC)
40	Vervoersbeperkingen opleggen in verband met een uitbraak van een epidemie		AOA	Inperking van de verspreiding van dierziekten (zie artikel 2, lid 2, van de VOC)
41	Ruiming van dieren in het kader van een uitroeiingsprogramma		AOA	Uitroeiing van dierziekten (zie artikel 2, lid 2, van de VOC)
42	Melding van de aanwezigheid van een in de lijst opgenomen ziekte (via ADNS, aan de OIE, aan handelslanden enz.)		AOA	Activiteit na officiële controle (of na een andere officiële activiteit)
43	Het publiek voorlichten over bepaalde risico's (bv. een epidemische ziekte, de aard van die ziekte, genomen maatregelen enz.)		AOA	Voorlichting, geen verificatie van de naleving
44	Erkenning van een inrichting afgeven		AOA	Activiteit na verificatie van de naleving (artikel 148 van de VOC); zie overweging 25
45	Controles in een EU-inrichting om na te gaan of wordt voldaan aan de uitvoervoorschriften die zijn vastgesteld in de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
46	Onderzoeksacties om de omvang van een niet-naleving vast te stellen	OC		Artikel 138, lid 1, van de VOC; verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
47	Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels met het oog op de afgifte van een officieel certificaat of een officiële verklaring	OC		Verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels (zie artikel 2, lid 1, punt b), van de VOC)
48	Afgifte van een officieel certificaat of een officiële verklaring op basis van de resultaten van officiële controles		AOA	Activiteit op basis van een voltooide officiële controle (zie artikel 2, lid 2, van de VOC)
49	Een inspectie-/audit-/laboratoriumverslag opstellen (resultaat van de officiële controle)	OC		Integraal onderdeel van de officiële controle

50	Verontreinigingen in levensmiddelen of diervoeders ([3]) monitoren om na te gaan of een bij Unie- of nationale voorschriften vastgesteld regelgevingsniveau wordt nageleefd, of om na te gaan of een exploitant de in de Unie- of nationale voorschriften vastgestelde beschermende maatregelen naleeft	OC		Activiteit die gericht is op de verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels
51	Verontreinigingen monitoren in levensmiddelen of diervoeders waarvoor geen regelgevingsniveau is vastgesteld, om te onderzoeken of er verontreinigingen in levensmiddelen of diervoeders aanwezig zijn of met het doel gegevens te verzamelen overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad ([4])		AOA	Niet-gerichte monitoringactiviteit die niet gericht is op de verificatie van de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels

([1]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124 van de Commissie van 10 oktober 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft voorschriften voor officiële controles van zendingen van dieren en goederen bij doorvoer, overlading en verder vervoer door de Unie, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 798/2008, (EG) nr. 1251/2008, (EG) nr. 119/2009, (EU) nr. 206/2010, (EU) nr. 605/2010, (EU) nr. 142/2011 en (EU) nr. 28/2012 van de Commissie, Uitvoeringsverordening (EU) 2016/759 van de Commissie, en Beschikking 2007/777/EG van de Commissie (PB L 321 van 12.12.2019, blz. 73).

([2]) Verordening (EU) 2016/429 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende overdraagbare dierziekten en tot wijziging en intrekking van bepaalde handelingen op het gebied van diergezondheid ("diergezondheidswetgeving") (PB L 84 van 31.3.2016, blz. 1).

([3]) Met inbegrip van verontreinigingen zoals omschreven in Verordening (EEG) nr. 315/93 van de Raad en ongewenste stoffen zoals omschreven in Richtlijn 2002/32/EG van het Europees Parlement en de Raad.

([4]) Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1).

1.2. **De officiële dierenarts (artikel 3 van de VOC)**

Artikel 3 van de VOC

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: [...]

32) "officiële dierenarts": door de bevoegde autoriteiten al dan niet als eigen personeel, aangewezen dierenarts die passend gekwalificeerd is om de officiële controles en andere officiële activiteiten te verrichten overeenkomstig deze verordening en de in artikel 1, lid 2, bedoelde toepasselijke regels;

49) "officiële assistent": een vertegenwoordiger van de bevoegde autoriteiten die is opgeleid overeenkomstig de voorschriften van artikel 18 en in dienst is om bepaalde taken in verband met officiële controles of met andere officiële activiteiten uit te voeren; [...]

Zoals vermeld in overweging 44 van de VOC is voor de uitvoering van bepaalde officiële controles het gebruik van de specifieke vaardigheden van officiële dierenartsen nodig om een goede uitkomst te garanderen, zonder dat door dit voorschrift hun werkzaamheden alleen tot die soorten officiële controles worden beperkt.

Uit de definitie van artikel 3, punt 32, van de VOC volgt dat officiële dierenartsen al dan niet personeel van de bevoegde autoriteiten kunnen zijn. Een dierenarts die niet tot het eigen personeel behoort, kan bijvoorbeeld uit de particuliere sector komen, waardoor de aanstelling van een officiële dierenarts niet noodzakelijkerwijs berust op een arbeidsovereenkomst als personeelslid van de bevoegde autoriteit.

In artikel 5, lid 2, van de VOC is bepaald dat de bevoegde autoriteiten officiële dierenartsen schriftelijk aanstellen en dat deze aanstelling een beschrijving van de specifieke officiële controles en andere officiële activiteiten en aanverwante taken die zij zullen uitvoeren, omvat. De in de artikelen 28 tot en met 31 van de VOC vastgestelde regels inzake de delegatie van taken houden geen verband met deze aanstelling, aangezien het begrip "delegatie" in dit geval niet passend is omdat de wetgeving bepaalde controletaken specifiek aan de officiële dierenarts toekent.

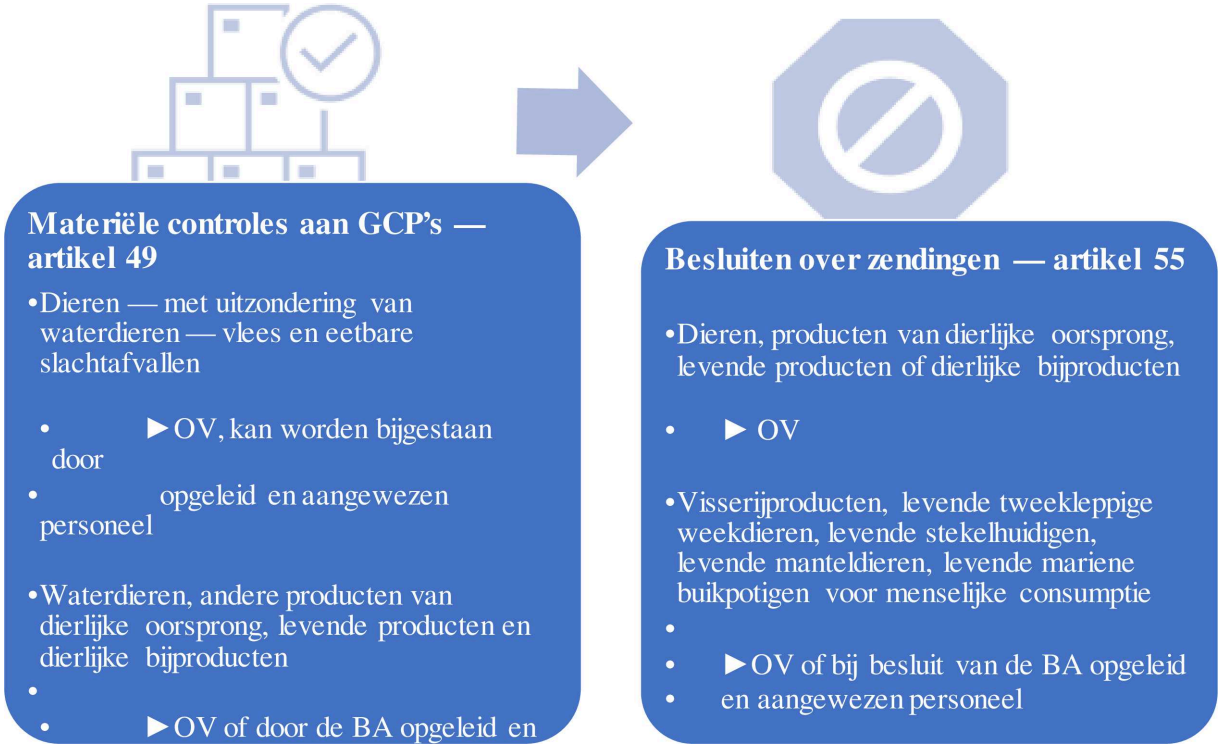
In de VOC wordt de rol van officiële dierenartsen in twee afzonderlijke hoofdstukken van titel II bepaald:

a) wat de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong betreft, voorziet de VOC in de artikelen 17 en 18 (hoofdstuk II) betreffende officiële controles onder meer in een kader voor de soorten samenwerking tussen de officiële dierenarts en de officiële assistent bij de uitvoering van bepaalde officiële controletaken en voor de voorwaarden voor de bijdrage van het slachthuispersoneel aan de officiële controletaken;

b) wat betreft zendingen zoals bedoeld in artikel 47, lid 1, die bij binnenkomst in de Unie aan officiële controles aan de grenscontrolepost worden onderworpen, wordt in de artikelen 49 en 55 (hoofdstuk V) voor de rol van de officiële dierenarts een onderscheid gemaakt tussen dieren en goederen. Meer in het bijzonder wordt in de VOC onderscheid gemaakt tussen dieren en goederen in de zin van of de officiële dierenartsen in persoon de materiële controles moeten uitvoeren en de relevante besluiten moeten nemen over de naleving van de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels voor zendingen, dan wel of opgeleid personeel hen kan vervangen. Dit onderscheid wordt in figuur 1 geïllustreerd.

Figuur 1

Rol van de officiële dierenarts en van specifiek opgeleid en aangewezen personeel op het gebied van materiële controles en besluiten met betrekking tot dieren en goederen die de Unie binnenkomen, overeenkomstig de artikelen 49 en 55 van de VOC



Uit artikel 5, lid 2, van de VOC volgt dat de voorschriften voor het personeel van de bevoegde autoriteiten ook van toepassing zijn op alle aangestelde officiële dierenartsen. Op dit punt wordt in de VOC onderstreept hoe belangrijk het is dat officiële dierenartsen vrij zijn van elk belangenconflict. Om ervoor te zorgen dat er geen sprake is van belangenconflicten, moeten de bevoegde autoriteiten beschikken over procedures of regelingen overeenkomstig artikel 5, lid 1, punt c), van de VOC.

Artikel 5, leden 1, 4 en 5, van de VOC zijn van toepassing op alle officiële dierenartsen. Hetzelfde geldt voor de voorschriften van artikel 8 van de VOC inzake geheimhouding en de voorschriften van artikel 91, lid 3, inzake onpartijdigheid en afwezigheid van belangenconflicten, hetgeen in dit geval verwijst naar het toezicht op de afgifte van de officiële verklaring door de officiële dierenarts.

De verplichting van de bevoegde autoriteiten om officiële controles volgens gedocumenteerde procedures te verrichten, zoals bepaald in artikel 12 van de VOC, geldt ook voor officiële dierenartsen. Exploitanten moeten overeenkomstig artikel 15, lid 6, van de VOC officiële dierenartsen ondersteunen en met hen samenwerken wanneer zij officiële controles of taken in verband met andere officiële activiteiten verrichten.

Wat opleiding betreft, zijn de officiële dierenartsen onderworpen aan de algemene voorschriften inzake opleiding van artikel 5, lid 4, van de VOC, aan opleiding voor de afgifte van officiële verklaringen zoals bedoeld in artikel 91, lid 3, van de VOC en aan opleiding die door de in artikel 96, punt e), van de VOC bedoelde referentiecentra van de Europese Unie voor dierenwelzijn wordt verstrekt.

Met betrekking tot voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong bevatten de artikelen 13 en 14 van en bijlage II bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie ([3]) een lijst van de voorschriften inzake opleiding voor de officiële dierenarts, de officiële assistenten, het slachthuispersoneel en het door de bevoegde autoriteiten aangewezen personeel om officiële controles in uitsnijderijen te verrichten.

([3]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie van 8 februari 2019 betreffende specifieke voorschriften voor de uitvoering van officiële controles van de productie van vlees en voor de productie- en de heruitzettingsgebieden van levende tweekleppige weekdieren overeenkomstig Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 131 van 17.5.2019, blz. 1).

Personeel dat de officiële dierenarts ondersteunt bij het uitvoeren van materiële controles of het uitvoeren van materiële controles aan de GCP's voor dieren en producten, zoals vastgesteld in artikel 49, lid 2, van de VOC, is onderworpen aan de specifieke opleidingsvereisten van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1081 van de Commissie ([4]).

2. TITEL II — OFFICIËLE CONTROLES EN ANDERE OFFICIËLE ACTIVITEITEN IN DE LIDSTATEN

2.1. HOOFDSTUK II — Officiële controles

2.1.1. *Officiële controles op e-handel*

De lidstaten hebben de algemene verplichting om een systeem van risicogebaseerde officiële controles op te zetten (artikel 9 van de VOC). Voor zover nodig om de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels te waarborgen, moeten de bevoegde autoriteiten officiële controles verrichten op "dieren en goederen, in alle stadia van de productie, verwerking, distributie en gebruik"; "stoffen, materialen of andere voorwerpen die van invloed kunnen zijn op de kenmerken of de gezondheid van dieren en goederen, en op de naleving van de daarop van toepassing zijnde voorschriften, in alle stadia van de productie, verwerking, distributie en gebruik"; en "exploitanten, wat betreft activiteiten, met inbegrip van het houden van dieren, uitrusting, vervoersmiddelen, gebouwen en andere plaatsen die onder hun gezag staan en de omgeving ervan, en op ter zake dienende documentatie" (artikel 10, lid 1, van de VOC). De officiële controles kunnen derhalve betrekking hebben op dieren en goederen die te koop worden aangeboden met middelen voor communicatie op afstand en op exploitanten wat betreft activiteiten met middelen voor communicatie op afstand.

Onder "middelen voor communicatie op afstand" (zoals bedoeld in artikel 15, lid 5, en artikel 36 van de VOC) kan worden verstaan internet, maar ook andere mechanismen voor bestelling op afstand, zoals per post of telefoon uit een catalogus. E-handelsactiviteiten, met name onlineverkoop van agrovoedingsproducten, zijn echter het meest relevant als het gaat om de hoeveelheid en de blootstelling aan burgers die met het oog op officiële controles in aanmerking moeten worden genomen.

Activiteiten op het gebied van e-handel in de agrovoedingssector kunnen het volgende omvatten:

— verkoop van ondernemingen aan consumenten en tussen ondernemingen;

— onlineproductpresentatie en -informatie;

— verrichtingen waarbij zowel vaste als onlinekanalen alsook uitsluitend online beschikbare kanalen worden gebruikt;

— verschillende wijzen van aankoop voor onlinegoederen (zoals betaling online of bij levering/ophaling);

— activiteiten waarbij digitaledienstverleners betrokken zijn, met inbegrip van onlinemarktplaatsen en -platforms;

— specifiek voor onlineactiviteiten bedoelde bedrijfsmodellen, zoals "virtuele restaurants" (d.w.z. voedselbereidingsfaciliteiten die uitsluitend voor via websites, apps of platforms geplaatste leverings- of afhaalbestellingen werkzaam zijn);

— grensoverschrijdende verkoop, waaronder rechtstreekse invoer van in derde landen gevestigde exploitanten aan EU-burgers.

In het algemeen moeten de bevoegde autoriteiten overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van de VOC regelmatige, risicogebaseerde controles op exploitanten en op dieren of goederen uitvoeren in alle stadia van de productie, verwerking, distributie en gebruik. Dit voorschrift geldt op dezelfde wijze voor e-handelsactiviteiten als voor conventionele activiteiten.

([4]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1081 van de Commissie van 8 maart 2019 tot vaststelling van voorschriften inzake specifieke opleidingsvereisten voor personeel voor het verrichten van bepaalde materiële controles aan grenscontroleposten (PB L 171 van 26.6.2019, blz. 1).

2.1.1.1. *Registratie van exploitanten op het gebied van e-handel*

Artikel 10, lid 2, van de VOC schrijft voor dat de bevoegde autoriteiten lijsten van exploitanten bijhouden (zie ook punt 2.1.2). Daartoe moeten exploitanten op grond van artikel 15, lid 5, van de VOC de bevoegde autoriteiten geactualiseerde informatie verstrekken over hun naam en rechtsvorm, alsook over de verrichte activiteiten, "met inbegrip van activiteiten met middelen voor communicatie op afstand, en de plaatsen die onder hun toezicht staan". Deze moet specifieke gegevens bevatten over alle kanalen voor communicatie op afstand die door de exploitant worden gebruikt, en ook antwoord geven op de vraag of de exploitant gebruikmaakt van tussenhandelsdiensten zoals sociale netwerken en onlinemarktplaatsen, en moet de bevoegde autoriteiten in staat stellen overeenkomstig artikel 10, lid 1, punt c), van de VOC officiële controles te verrichten op "activiteiten [van exploitanten], met inbegrip van het houden van dieren, uitrusting, vervoersmiddelen, gebouwen en andere plaatsen die onder hun gezag staan en de omgeving ervan, en op ter zake dienende documentatie".

Exploitanten die in een bepaalde lidstaat zijn gevestigd, mogen websites exploiteren die gericht zijn op klanten in een andere lidstaat (zoals door de taal van de andere lidstaat te gebruiken en/of door leveringsopties aan te bieden).

Met door de lidstaten gebruikte onlinezoekstrategieën om websites of goederen te identificeren die online worden verkocht, kunnen doorgaans ook buiten hun rechtsgebied gevestigde exploitanten worden gevonden. De lidstaten kunnen gebruikmaken van de mechanismen voor administratieve bijstand en samenwerking (artikelen 102 tot en met 108 van de VOC) om elkaar over grensoverschrijdende activiteiten van exploitanten te informeren.

Exploitanten in derde landen kunnen onderworpen zijn aan specifieke registratie- of vergunningsvoorschriften die in de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels zijn vastgesteld, afhankelijk van hun activiteiten en de categorieën goederen die naar de EU worden uitgevoerd.

2.1.1.2. *Bemonstering en analyse van dieren en goederen die online worden verkocht*

De bevoegde autoriteiten kunnen overeenkomstig artikel 14, punt h), van de VOC monsters nemen en analyses uitvoeren om de naleving te verifiëren tijdens risicogebaseerde controles van dieren en goederen. Deze kunnen betrekking hebben op dieren en goederen die online worden aangeboden. Monsters kunnen worden genomen tijdens de inspectie van gebouwen van exploitanten die producten online aanbieden. Een andere doeltreffende manier van bemonstering (met name in grensoverschrijdende situaties) is het online bestellen van goederen en het nemen van monsters van die goederen bij levering. Daartoe, en om overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de VOC officiële controles zonder voorafgaande kennisgeving te kunnen uitvoeren, moeten de bevoegde autoriteiten hun identiteit tijdens het bestelproces eventueel verhullen. Artikel 36 van de VOC biedt de bevoegde autoriteiten de rechtsgrondslag om dieren en goederen die online (of met andere middelen voor communicatie op afstand) zijn besteld, ten behoeve van officiële controles als monsters te gebruiken zonder zichzelf bekend te maken. De bevoegde autoriteiten moeten, zodra zij de monsters in hun bezit hebben, de exploitanten meedelen dat de goederen met het oog op officiële bemonstering en/of analyse zijn besteld (artikel 36, lid 2, punt a), van de VOC). Exploitanten van wie dieren en goederen worden bemonsterd en geanalyseerd, hebben recht op een advies van een tweede deskundige (zie hoofdstuk 2.3.2 voor meer details over artikel 35 van de VOC).

2.1.1.3. *Actie bij niet-naleving en risico*

De verantwoordelijkheid voor de handhaving van de agrovoedselketenwetgeving van de Unie ligt bij de lidstaten (overweging 15 van de VOC), waarvan de bevoegde autoriteiten overeenkomstig de artikelen 137 en 138 van de VOC maatregelen nemen. Wanneer gevallen van niet-naleving ten aanzien van online aangeboden of verkochte dieren en goederen worden vastgesteld of vermoed, die relevant zijn voor andere lidstaten, of de verantwoordelijke exploitant zich in een andere lidstaat bevindt, moet gebruik worden gemaakt van de mechanismen voor administratieve bijstand en samenwerking die zijn vastgelegd in de artikelen 102 tot en met 108 van de VOC en die als onderdeel van het informatiemanagementsysteem voor officiële controles (Imsoc) in het IT-systeem iRASFF zijn ingevoerd, teneinde efficiënte en consistente handhavingsacties in alle lidstaten mogelijk te maken.

Wanneer online aangeboden of verkochte niet-conforme goederen een gezondheidsrisico in de zin van artikel 50 van Verordening (EG) nr. 178/2002 blijken te vormen, moet de in iRASFF ingevoerde RASFF-procedure dienovereenkomstig worden gebruikt.

De Commissie stelt derde landen die geen toegang hebben tot iRASFF of Traces in kennis van producten waarvoor RASFF-kennisgevingen (kennisgeving van waarschuwing, informatie of afkeuring aan de grens) gelden en die afkomstig zijn uit of worden verspreid naar die derde landen; in het geval van kennisgevingen van niet-naleving en kennisgevingen van voedselfraude *kan* de Commissie betrokken derde landen die geen toegang hebben tot iRASFF of Traces daarvan in kennis stellen (artikel 27 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1715).

Meer informatie over het praktische gebruik van iRASFF om online aangeboden producten aan te melden, is te vinden in de standaardprocedures van RASFF ([5]).

2.1.1.4. *Digitaledienstverleners*

Verordening (EU) 2022/2065 ([6]) (digitaledienstenverordening) is reeds van toepassing op onlineplatforms en onlinezoekmachines die door de Commissie zijn aangewezen als zeer grote onlineplatforms en zeer grote onlinezoekmachines ([7]). Zij is met ingang van 17 februari 2024 van toepassing op alle aanbieders van tussenhandelsdiensten die in de Unie actief zijn. De digitaledienstenverordening bevat regels betreffende de vrijstelling van aansprakelijkheid van en zorgvuldigheidsverplichtingen voor aanbieders van tussenhandelsdiensten.

Artikel 3, punt g), van de digitaledienstenverordening definieert verschillende categorieën tussenhandelsdiensten, waarvan "hosting" vanuit het oogpunt van productveiligheid en -conformiteit het meest relevant is. Hosting is een dienst waarbij een dienstaanbieder door de gebruiker van de dienst, d.w.z. een onafhankelijke derde, verstrekte informatie op zijn server opslaat. Een "onlineplatformdienst" is een specifieke subcategorie van hosting die diensten omvat waarbij de opgeslagen informatie daarnaast op verzoek van de gebruiker van de dienst onder het publiek wordt verspreid, zoals online sociale netwerken of onlineplatforms die consumenten in staat stellen overeenkomsten op afstand met handelaren te sluiten.

Aanbieders van tussenhandelsdiensten die hostingactiviteiten verrichten, hebben geen algemene verplichting om toezicht te houden op het gebruik van hun diensten voor illegale activiteiten en zijn voorwaardelijk vrijgesteld van aansprakelijkheid voor illegale inhoud die wordt geleverd door derden die van hun diensten gebruikmaken. Het begrip "illegale inhoud" omvat in dit verband ook het aanbod van onveilige en/of niet-conforme goederen.

De vrijstelling van aansprakelijkheid is niet absoluut. Volgens artikel 6, lid 1, van de digitaledienstenverordening is deze alleen van toepassing op voorwaarde dat de dienstaanbieder:

a) niet daadwerkelijk kennis heeft van de illegale activiteit of illegale inhoud en, wanneer het een vordering tot schadevergoeding betreft, geen kennis heeft van feiten of omstandigheden waaruit de illegale activiteit of de illegale inhoud duidelijk blijkt; of

b) zodra hij dergelijke kennis of dergelijk besef krijgt, prompt handelt om de illegale inhoud te verwijderen of de toegang daartoe onmogelijk te maken.

Daarom moeten aanbieders van hostingdiensten — om in aanmerking te komen voor de in artikel 6 van de digitaledienstenverordening vastgestelde vrijstelling van aansprakelijkheid — handelen wanneer zij specifieke informatie over illegale activiteiten of inhoud verkrijgen die is verkregen hetzij als gevolg van vrijwillige onderzoeken op eigen initiatief ([8]), hetzij via kennisgeving door externe personen of entiteiten. Overeenkomstig artikel 16 van de digitaledienstenverordening moeten aanbieders van hostingdiensten voorzien in mechanismen om personen of entiteiten de mogelijkheid te bieden hen in kennis te stellen van de aanwezigheid op hun dienst van specifieke informatie die de persoon of entiteit als illegale inhoud beschouwt ("kennisgevings- en actiemechanismen").

Daarnaast zijn aanbieders van onlineplatforms die consumenten de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten met handelaren, verplicht om "op conformiteit gericht ontwerp" toe te passen. Dit betekent dat zij ervoor moeten zorgen dat "hun online-interface ontworpen en georganiseerd is op een wijze die handelaren de mogelijkheid biedt te voldoen aan hun verplichtingen inzake precontractuele informatie, naleving en productveiligheidsinformatie uit hoofde van het toepasselijke Unierecht" (artikel 31, lid 1, van de digitaledienstenverordening).

Bovendien schrijven de artikelen 9 en 10 van de digitaledienstenverordening in elk geval voor dat aanbieders van tussenhandelsdiensten de relevante autoriteiten onverwijld in kennis moeten stellen van elk gevolg dat is gegeven aan een door de bevoegde nationale gerechtelijke of administratieve autoriteiten uit hoofde van het toepasselijke Unierecht of met in het Unierecht in overeenstemming zijnde nationaal recht vastgestelde bevel om op te treden tegen illegale inhoud of om informatie te verstrekken. Daartoe verplicht artikel 11 van de verordening aanbieders van tussenhandelsdiensten om een centraal contactpunt te benoemen om te communiceren met de autoriteiten van de lidstaten, de Commissie en de Europese digitaledienstenraad (artikel 61 van de digitaledienstenverordening).

([5]) https://food.ec.europa.eu/safety/rasff_en.

([6]) Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening) (PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1).

([7]) Zie https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/nl/IP_23_2413.

([8]) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) 2022/2065 worden dienstaanbieders echter niet geacht te zijn uitgesloten van de in artikel 6 bedoelde aansprakelijkheidsvrijstellingen louter omdat zij vrijwillige onderzoeken op eigen initiatief uitvoeren om illegale activiteiten op te sporen.

2.1.1.5. *Strategieën voor controles op e-handel — beste praktijken*

Op basis van het bovenstaande en van de ervaringen in de lidstaten moeten de volgende maatregelen als beste praktijken voor controles op e-handel worden beschouwd:

i) officiële controles door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten worden ondersteund door het uitvoeren van zoekopdrachten op het web om onlineverkopers op het grondgebied van de lidstaat te identificeren die nog niet bekend zijn bij de bevoegde autoriteiten, met als doel hen aan risicogebaseerde controles te onderwerpen;

ii) zoekopdrachten op het web moeten ook worden gebruikt voor het identificeren van onlineaanbiedingen van goederen die tijdens officiële controles als niet-conform zijn aangemerkt of een risico inhouden, of wanneer een vermoeden van niet-naleving bestaat, met inbegrip van goederen die in iRASFF zijn gemeld;

iii) de controle van e-handelsactiviteiten moet de controle van websites en de naleving door die websites van voorschriften inzake productinformatie omvatten. Onlineaanbiedingen van levensmiddelen moeten bijvoorbeeld voldoen aan voorschriften inzake voedselinformatie die zijn vastgelegd in Verordening (EU) nr. 1169/2011 ([9]). Overeenkomstig artikel 1 van die verordening zijn voorschriften inzake voedselinformatie van toepassing op exploitanten van levensmiddelenbedrijven in alle stadia van de voedselketen wanneer hun activiteiten betrekking hebben op de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, alle voor de eindverbruiker bestemde levensmiddelen en levensmiddelen die worden geleverd door of geleverd aan grote cateraars. Eerlijke handelspraktijken moeten worden gewaarborgd door de verstrekking van voedselinformatie, ook via reclame, overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 1169/2011;

iv) controles op e-handel moeten worden uitgevoerd met behulp van geschikte hard- en software om zoekopdrachten op het web en onlineaankopen mogelijk te maken zonder de identiteit van de bevoegde autoriteit te onthullen;

v) de bevoegde autoriteiten moeten contacten leggen met de contactpunten van aanbieders van tussenhandelsdiensten, in voorkomend geval met inbegrip van sociale onlinenetwerken, onlinemarktplaatsen, aanbieders van digitale betalingsdiensten en registers voor topleveldomeinnamen, onder meer om de tijdige verwijdering van onlineaanbiedingen van niet-conforme of nagemaakte goederen te vergemakkelijken of exploitanten of gebruikers van digitale diensten te identificeren indien dat voor handhavingsdoeleinden nodig is;

vi) met het oog op een efficiënte uitvoering van officiële controles moeten de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid krijgen om informatie op te vragen of passende maatregelen te nemen met betrekking tot andere relevante exploitanten die niet onder de VOC vallen (dit kan bijvoorbeeld het geval zijn voor sommige aanbieders van tussenhandelsdiensten of financiële instellingen), of moeten zij, afhankelijk van de nationale administratieve structuren, zorgen voor nauwe samenwerking met andere nationale autoriteiten die toezicht houden op de activiteiten van die andere exploitanten;

vii) overeenkomstig hun grondwettelijke bepalingen kunnen de lidstaten overwegen voor de bovengenoemde taken centrale eenheden voor controle op e-handel op te zetten, met het oog op efficiëntie en harmonisatie wat betreft procedures, apparatuur en externe contacten.

2.1.2. ***Opstelling van lijsten van exploitanten (artikel 10, leden 2 en 3, van de VOC)***

Op grond van artikel 10, lid 2, van de VOC moeten de bevoegde autoriteiten lijsten van exploitanten bijhouden. Deze bepaling heeft betrekking op "exploitanten" in de zin van artikel 3, punt 29, van de VOC.

Artikel 10, leden 2 en 3, van de VOC
2. Onverminderd de regels betreffende bestaande lijsten of registers die zijn opgesteld op basis van de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels, stellen de bevoegde autoriteiten een lijst van exploitanten op en actualiseren die. Indien een dergelijke lijst of register reeds voor andere doeleinden voorhanden is, kunnen zij ook voor de toepassing van deze verordening worden gebruikt.

([9]) Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1924/2006 en (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 87/250/EEG van de Commissie, Richtlijn 90/496/EEG van de Raad, Richtlijn 1999/10/EG van de Commissie, Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijnen 2002/67/EG en 2008/5/EG van de Commissie, en Verordening (EG) nr. 608/2004 van de Commissie (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18).

3. De Commissie stelt overeenkomstig artikel 144 gedelegeerde handelingen vast teneinde deze verordening te wijzigen in verband met de categorieën van exploitanten die moeten worden vrijgesteld van opname in de in lid 2 bedoelde lijst omdat de opname in de lijst tot onevenredig grote administratieve lasten zou leiden in vergelijking met het risico dat aan hun activiteiten is verbonden.

Artikel 3, punt 29, van de VOC:

"exploitant": elke natuurlijke of rechtspersoon die onderworpen is aan een of meer verplichtingen die zijn vervat in de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels;

De definitie van exploitanten in artikel 3, punt 29, van de VOC omvat natuurlijke personen die onderworpen zijn aan een of meer van de verplichtingen die zijn vervat in de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels. Zo sluit artikel 1 van Verordening (EG) nr. 178/2002 "huishoudelijke bereiding, behandeling of opslag van levensmiddelen voor particulier huishoudelijk verbruik" van het toepassingsgebied van die verordening uit. Met betrekking tot Verordening (EG) nr. 178/2002 zouden particuliere consumenten derhalve niet als exploitanten in de zin van artikel 3, punt 29, van de VOC worden beschouwd en hoeven zij niet in de in artikel 10, lid 2, van de VOC bedoelde lijsten te worden opgenomen.

De voorschriften voor het opstellen van lijsten van en registreren van exploitanten in artikel 10, leden 2 en 3, van de VOC zijn van toepassing op alle in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde gebieden. Wanneer in het kader van sectorspecifieke regelgeving regels voor de opneming of uitsluiting van bepaalde categorieën exploitanten worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met de behoeften op het gebied van risicobeheer die specifiek zijn voor die sector, kunnen op basis van die regels opgestelde registers overeenkomstig artikel 10, lid 2, tweede zin, van de VOC voor de toepassing van de verordening worden gebruikt.

Zo moeten op het gebied van plantgezondheid de bevoegde autoriteiten op grond van artikel 65 van Verordening (EU) 2016/2031 ([10]) een register bijhouden dat verschillende categorieën professionele exploitanten bevat die op het grondgebied van de betrokken lidstaat actief zijn. Op grond van deze sectorspecifieke regels is dus alleen de registratie van professionele exploitanten vereist. Bovendien voorziet artikel 65 van Verordening (EU) 2016/2031 in bepaalde vrijstellingen van deze verplichting om een register op te stellen en verleent het de Commissie de bevoegdheid om nog meer categorieën professionele exploitanten toe te voegen die moeten worden vrijgesteld, wanneer registratie administratieve lasten voor exploitanten zou meebrengen die niet in verhouding staan tot het aan hun professionele werkzaamheden verbonden lage risico op een plaagorganisme. Overeenkomstig artikel 10, lid 2, tweede zin, van de VOC mogen op het gebied van plantgezondheid ook de overeenkomstig artikel 65 van Verordening (EU) 2016/2031 opgestelde registers van professionele exploitanten voor de toepassing van de VOC worden gebruikt. Evenzo mogen op het gebied van de biologische landbouw de overeenkomstig artikel 34, lid 6, van Verordening (EU) 2018/848 ([11]) bijgehouden lijsten van exploitanten en groepen exploitanten voor de toepassing van de VOC worden gebruikt.

De contactpunten van het Traces-netwerk van de lidstaten kunnen worden verplicht lijsten van bepaalde exploitanten als referentiegegevens in het Traces-systeem bij te houden overeenkomstig artikel 45 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1715 van de Commissie (Imsoc-verordening). Dergelijke lijsten kunnen ook worden gebruikt voor de toepassing van artikel 10 van de VOC.

2.1.3. ***Methoden en technieken voor officiële controles: inspecties en audits (artikel 14 van de VOC)***

2.1.3.1. *Inspecties*

Artikel 14 van de VOC bevat een lijst van methoden en technieken voor officiële controles die, indien van toepassing, door de bevoegde autoriteiten moeten worden gebruikt om na te gaan of exploitanten en dieren of goederen aan de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels voldoen. Twee belangrijke technieken die in dat artikel worden genoemd, zijn "inspecties" en "audits".

([10]) Verordening (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen plaagorganismen bij planten, tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 en (EU) nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van de Richtlijnen 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG en 2007/33/EG van de Raad (PB L 317 van 23.11.2016, blz. 4).

([11]) Verordening (EU) 2018/848 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad (PB L 150 van 14.6.2018, blz. 1).

In het kader van officiële controles die binnen het toepassingsgebied van de VOC vallen, is het doel van een inspectie om te verifiëren of een onderwerp van inspectie de specifieke voorschriften in de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels (op dat moment) naleeft.

De term "inspectie" wordt niet gedefinieerd in de VOC en kan aan de hand van de betekenis in het woordenboek worden opgevat als een nauwkeurig onderzoek van een voorwerp of bepaalde aspecten daarvan (bv. uitrusting, voorzieningen, plaatsen, dieren, goederen, materialen, gegevens, activiteiten, processen). Een inspectie omvat meestal rechtstreekse waarnemingen die op een bepaald moment kunnen worden gedaan door de persoon die het onderzoek uitvoert. Inspecties worden vaak uitgevoerd met behulp van checklists van de specifieke voorschriften waaraan moet worden voldaan. Deze interpretatie van de term komt overeen met de definitie van "inspectie" in de internationale norm ISO/IEC 17000 "Conformiteitsbeoordeling — Verklarende woordenlijst en algemene principes".

De elementen die, indien van toepassing, door middel van "inspectie" in het kader van officiële controles moeten worden onderzocht, zijn opgenomen in artikel 14, punt b), van de VOC:

> Artikel 14 van de VOC
>
> Officiële controlemethoden en -technieken omvatten, indien van toepassing, het volgende:
>
> [...]
>
> b) een inspectie van:
>
> i) uitrusting, vervoersmiddelen, gebouwen en andere plaatsen die onder hun gezag staan en de omgeving ervan;
>
> ii) dieren en goederen, met inbegrip van halffabricaten, grondstoffen, ingrediënten, technische hulpstoffen en andere producten die bij de bereiding en productie van goederen of voor het voederen of behandelen van dieren worden gebruikt;
>
> iii) schoonmaak- en onderhoudsproducten en -processen;
>
> iv) traceerbaarheid, etikettering, presentatie, reclame en verpakkingsmateriaal ter zake, alsook van materialen die bestemd zijn om met voedingsmiddelen in contact te komen;

Het is mogelijk dat inspecties overlap vertonen met of daarnaast andere methoden omvatten die zijn vermeld in artikel 14 van de VOC. Zo omvat een inspectie van de "traceerbaarheid" van een dier of goed (artikel 14, punt b), iv), van de VOC) doorgaans het onderzoek van traceerbaarheidsgegevens, zoals bedoeld in artikel 14, punt e), van de VOC.

2.1.3.2. *Audits*

De term "audit" wordt gedefinieerd in artikel 3, punt 30, van de VOC:

> Artikel 3, punt 30, van de VOC
>
> "audit": een systematisch en onafhankelijk onderzoek om te bepalen of activiteiten en de resultaten daarvan met geplande regelingen overeenstemmen en of deze regelingen op doeltreffende wijze worden uitgevoerd en geschikt zijn om de gestelde doeleinden te bereiken;

Deze definitie bestaat uit drie elementen:

i) naleving van geplande regelingen;

ii) doeltreffende uitvoering van deze regelingen;

iii) geschiktheid van deze regelingen om de gestelde doeleinden te bereiken.

Daarom gaat een audit in vergelijking met een inspectie verder dan de verificatie van de naleving van specifieke voorschriften; hierbij wordt ook onderzocht of vooraf bepaalde resultaten (gestelde doeleinden) kunnen worden bereikt.

Deze definitie van een audit is vergelijkbaar met de definitie van audits in internationale normen zoals ISO/IEC 17000 "Conformiteitsbeoordeling — Verklarende woordenlijst en algemene principes" en ISO 19011 "Richtlijnen voor het uitvoeren van audits van managementsystemen".

Een audit wordt doorgaans uitgevoerd wanneer het voorwerp van de controles een activiteit is zoals een procedure of een managementsysteem, die moet worden beoordeeld op de geschiktheid ervan om systematisch conforme resultaten te bereiken. Een audit vereist daarom een bredere en systematische beoordeling van de verschillende stadia van een proces.

Bij het gebruik van audits als techniek tijdens officiële controles kan het om verschillende of alle andere in artikel 14 van de VOC genoemde methoden en technieken gaan, zoals onderzoek van documenten of andere gegevens, gesprekken met personeel enz.

Bovendien kunnen sommige van de in artikel 14 van de VOC opgesomde elementen audits als methode omvatten, bijvoorbeeld:

— een onderzoek van de door exploitanten ingestelde controles en van de verkregen resultaten (artikel 14, punt a), van de VOC);

— een evaluatie van de procedures inzake goede fabricagepraktijken, goede hygiënepraktijken, goede landbouwpraktijken en van de procedures die gebaseerd zijn op de beginselen van de gevarenanalyse van kritische controlepunten (hazard analysis critical control points — HACCP) (artikel 14, punt d), van de VOC).

Hoewel officiële controles over het algemeen zonder voorafgaande kennisgeving moeten worden uitgevoerd (artikel 9, lid 4, van de VOC), kunnen audits vaak alleen *met* voorafgaande kennisgeving worden uitgevoerd vanwege de noodzakelijke voorbereiding van de auditor en de gecontroleerde entiteit (zie overweging 33 van de VOC).

Naast het gebruik van audits bij officiële controles zijn audits als techniek ook relevant voor de uitvoering van:

— interne of externe audits van bevoegde autoriteiten (artikel 6 van de VOC) ([12]);

— audits die worden georganiseerd door de bevoegde autoriteiten van gemachtigde instanties en personen (artikel 33, punt a), van de VOC), officiële laboratoria (artikel 39 van de VOC) en nationale referentielaboratoria (artikel 100, lid 2, van de VOC);

— accreditatiebeoordelingen door nationale accreditatie-instanties, bijvoorbeeld van gedelegeerde instanties (artikel 29, punt b), iv), van de VOC) of officiële laboratoria (artikel 37, lid 4, punt e), en lid 5, van de VOC);

— controles door de Commissie in de lidstaten (artikel 116 van de VOC).

2.1.4. *Officiële controles op de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong*

Artikel 17 van de VOC bevat specifieke definities die van toepassing zijn bij de controles op de productie van producten van dierlijke oorsprong. De definities “onder de verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts” en “onder het toezicht van de officiële dierenarts” specificeren de soort samenwerking tussen de officiële dierenarts en de officiële assistent tijdens veterinaire controles, zoals bepaald in de VOC.

In beide gevallen wijst de officiële dierenarts een actie toe aan de officiële assistent, waarbij het verschil is dat de officiële dierenarts in het geval van het toezicht tijdens de uitvoering van de actie door de officiële assistent in de gebouwen aanwezig is.

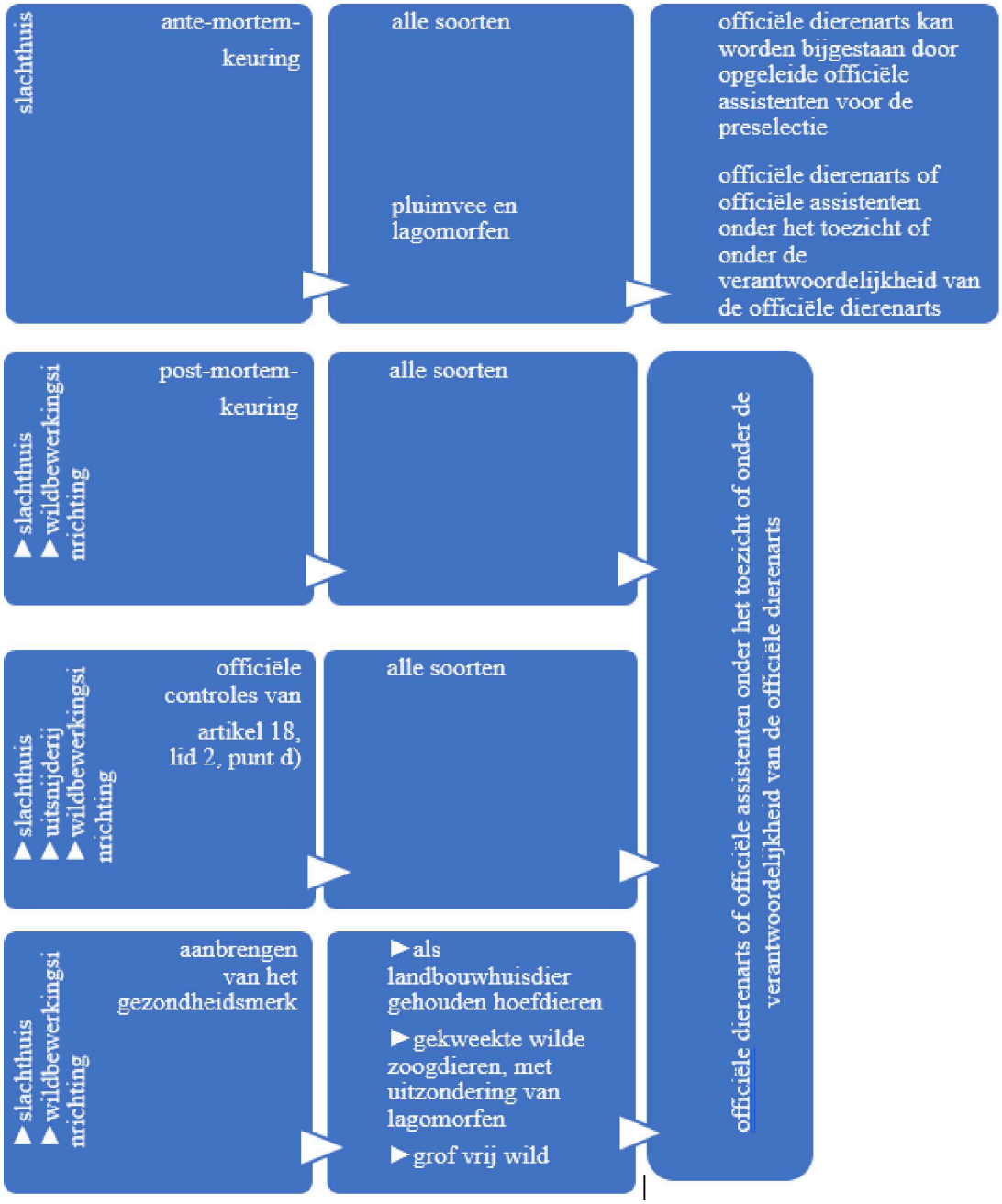
Bovendien worden in artikel 17 de activiteiten omschreven die onder “ante-mortemkeuring” en “post-mortemkeuring” vallen.

Artikel 18 van de VOC bevat specifieke voorschriften voor officiële controles op de productie van producten van dierlijke oorsprong. In lid 2 wordt het kader uiteengezet voor de verificatie van de naleving van de Uniewetgeving voor de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong en worden de officiële controles en de rol van de officiële dierenarts en van de officiële assistent die deze controles uitvoeren gespecificeerd, zoals geïllustreerd in figuur 2.

([12]) Zie voor nadere richtsnoeren over audits overeenkomstig artikel 6 van de VOC: Mededeling van de Commissie over richtsnoeren betreffende de uitvoering van de bepalingen inzake het uitvoeren van audits op grond van artikel 6 van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad (PB C 66 van 26.2.2021, blz. 22).

Figuur 2

Personeel dat de officiële controles op de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong uitvoert, op grond van artikel 17 en artikel 18, leden 2 en 4, en artikel 18, lid 7, punten a), b) en e), van de VOC [13]



Benadrukt moet worden dat, zoals blijkt uit artikel 18, lid 5, van de VOC, wanneer acties aan de officiële assistenten worden toegewezen, de verantwoordelijkheid voor relevante beslissingen bij de officiële dierenartsen blijft berusten, ongeacht hun aanwezigheid in de gebouwen.

Daarnaast voorziet artikel 18, lid 3, van de VOC in de mogelijkheid voor het personeel van het slachthuis om:

a) bijstand te verlenen bij taken in verband met de in artikel 18, lid 2, bedoelde officiële controles in slachthuizen voor pluimvee of lagomorfen;

[13] De definities van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55) zijn van toepassing op de inrichtingen "slachthuis", "wildbewerkingsinrichting" en "uitsnijderij".

b) bemonstering en tests uit te voeren in slachthuizen voor andere soorten.

Als voorwaarde voor de deelname van het personeel van het slachthuis aan de officiële controles moet door middel van een risicogebaseerde analyse van de bevoegde autoriteit worden aangetoond dat bij de uitvoering van deze officiële controles in het slachthuis hetzelfde niveau van bescherming van de menselijke gezondheid, de diergezondheid en het dierenwelzijn wordt gewaarborgd. Bovendien is het bovenstaande alleen mogelijk als de bevoegde autoriteit ervoor zorgt dat dit personeel naar behoren is opgeleid, onafhankelijk van het productiepersoneel van het slachthuis handelt en de taken in aanwezigheid en volgens de instructies van de officiële dierenarts of assistent uitvoert. Het personeel van het slachthuis kan onder dezelfde voorwaarden ook het gezondheidsmerk aanbrengen.

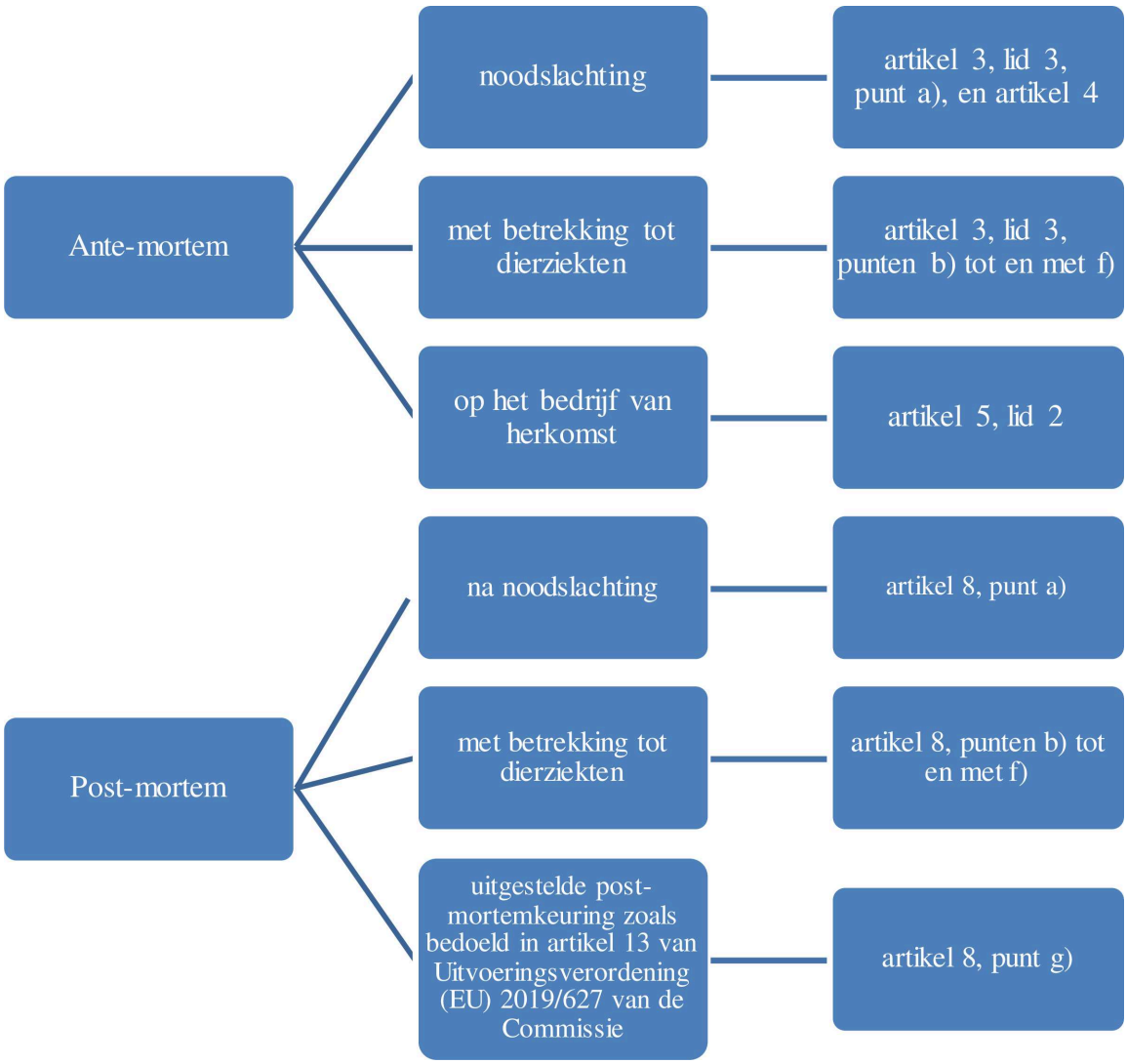
Artikel 18, leden 7 en 8, van de VOC vormen de rechtsgrondslag voor de vaststelling van gedelegeerde handelingen ter aanvulling van de VOC en uitvoeringshandelingen tot vaststelling van praktische regelingen voor de uitvoering van officiële controles.

De toewijzing van taken aan de officiële assistent, onder het toezicht of onder de verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts, of aan door de bevoegde autoriteiten aangewezen personeel, is onderworpen aan bepaalde criteria en voorwaarden die in de desbetreffende gedelegeerde handelingen zijn vastgesteld.

Meer in het bijzonder worden in Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 de rollen van de officiële dierenarts en de officiële assistent met betrekking tot specifieke controletaken vastgesteld en wordt voorzien in afwijkingen van de regels van de VOC. Officiële controletaken die bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 uitsluitend aan de officiële dierenarts zijn voorbehouden, zijn weergegeven in figuur 3.

Figuur 3

Ante-mortem- en post-mortemkeuringen die uitsluitend door de officiële dierenarts worden uitgevoerd, zoals bepaald in Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624



De bepalingen van de artikelen 3, 6, 7 en 9 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 vormen een aanvulling op de rol van de officiële dierenarts en die van de assistent met betrekking tot ante-mortem- en post-mortemkeuringen en andere officiële controles.

Voorts bevat deze verordening de definitie van het personeel dat door de bevoegde autoriteiten is aangewezen om specifieke taken in uitsnijderijen uit te voeren.

> Artikel 2 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie
>
> Definities
>
> Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: [...]
>
> 5) "door de bevoegde autoriteiten aangewezen personeel": een andere persoon dan de officiële assistent en de officiële dierenarts die overeenkomstig deze verordening bevoegd is om als zodanig op te treden in uitsnijderijen en aan wie de bevoegde autoriteiten de uitvoering van specifieke werkzaamheden toebedelen; [...]"

Overeenkomstig artikel 10 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 kan, in afwijking van de bepalingen van de VOC, in uitsnijderijen ander door de bevoegde autoriteiten aangewezen personeel de in artikel 18, lid 2, punt d), van de VOC bedoelde officiële controles uitvoeren, met inbegrip van auditactiviteiten. Dit personeel is onderworpen aan specifieke opleidingsvereisten en aan regelmatige controles van zijn prestaties.

Uitvoeringsverordening (EU) 2019/627 van de Commissie ([14]) bevat gedetailleerde regels voor de uitvoering van officiële controles van producten van dierlijke oorsprong. Zij bevat ook instructies voor de taken van personeel dat aan deze officiële controles deelneemt. In de volgende tabellen zijn de taken in het kader van de uitvoering van officiële controles van producten van dierlijke oorsprong samengevat onder verwijzing naar de desbetreffende bepalingen van de VOC, Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 en Uitvoeringsverordening (EU) 2019/627, zodat een conclusie kan worden getrokken over het personeel dat elke taak mag uitvoeren.

([14]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/627 van de Commissie van 15 maart 2019 tot vaststelling van eenvormige praktische regelingen voor de uitvoering van officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong overeenkomstig Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2074/2005 van de Commissie wat officiële controles betreft (PB L 131 van 17.5.2019, blz. 51).

Tabel 2

Door de officiële dierenarts uitgevoerde taken

Nr.	Taken		VOC	Verordening (EU) 2019/624	Verordening (EU) 2019/627
1	Ante-mortem [definitie in artikel 17, punt c), van de VOC]	Ante-mortemkeuring van als landbouwhuisdier gehouden hoefdieren buiten het slachthuis in geval van een noodslachting overeenkomstig artikel 4 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie	artikel 18, lid 7, punt c)	artikel 4	—
2		Ante-mortemkeuring en controles op het bedrijf van herkomst voor alle soorten overeenkomstig artikel 5, lid 2, punten a), b) en c), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie	artikel 18, lid 7, punt d)	artikel 5, lid 2	—
3		Klinische inspectie van in afzondering geplaatste dieren met het oog op een grondigere ante-mortemkeuring Ante-mortemkeuring van dieren waarbij de verdenking bestaat dat zij een ziekte of aandoening hebben die schadelijke gevolgen kan hebben voor de menselijke of dierlijke gezondheid	artikel 18, lid 2, punt a)	artikel 3, lid 3, punten b) tot en met f)	artikel 11, lid 5 artikel 43, lid 4

Nr.	Taken		VOC	Verordening (EU) 2019/624	Verordening (EU) 2019/627
4	Post-mortemkeuring [definitie in artikel 17, punt d), van de VOC]	In geval van noodslachting van als landbouwhuisdier gehouden hoefdieren buiten het slachthuis overeenkomstig sectie I, hoofdstuk VI, van bijlage III bij Verordening (EG) nr. 853/2004 Onderzoek van het diergezondheidscertificaat van hoofdstuk 5 van bijlage IV bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/2235 van de Commissie ([1])	artikel 18, lid 2, punt c), artikel 18, lid 7, punt f)	artikel 8, punt a)	— artikel 10, lid 3
5		Inspectie van dieren waarbij de verdenking bestaat dat zij een ziekte of aandoening hebben die schadelijke gevolgen kan hebben voor de menselijke gezondheid	artikel 18, lid 2, punt c)	artikel 8, punt b)	—
6		Inspectie van runderen uit beslagen die niet officieel vrij van tuberculose zijn verklaard		artikel 8, punt c)	—
7		Inspectie van runderen, schapen en geiten uit beslagen die niet officieel vrij van brucellose zijn verklaard		artikel 8, punt d)	—

ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6481/oj

PB C van 8.11.2024

8		Inspectie bij uitbraak van dierziekten waarvoor in de wetgeving van de Unie veterinairrechtelijke voorschriften zijn vastgesteld, voor dieren die vatbaar zijn voor de betrokken ziekte en afkomstig zijn uit alle gebieden die vallen onder: — noodmaatregelen van de EU [bepaalde ziekten van categorie A: hoogpathogene aviaire influenza (HPAI), schapenpokken enz.]; — nationale maatregelen in verband met maatregelen voor de uitroeiing van ziekten van categorie A; — aanvullende bijzondere (extra) ziektebestrijdingsmaatregelen van de EU [bepaalde ziekten van categorie A: Afrikaanse varkenspest (AVP), infectie met het nodulaire-dermatosevirus enz.]; — verplichte goedgekeurde uitroeiingsprogramma's voor ziekten van categorie B die zijn opgenomen in de bijlagen I en II bij Uitvoeringsverordening (EU) 2021/620 van de Commissie ([2]) [brucellose en *Mycobacterium tuberculosis*-complex]		artikel 8, punt e)	—
9	Post-mortemkeuring	Inspectie wanneer strengere controles noodzakelijk zijn om rekening te houden met nieuwe ziekten of speciale ziekten op de lijst van de Wereldorganisatie voor diergezondheid		artikel 8, punt f)	—
10		Post-mortemkeuring die met niet meer dan 24 uur wordt vertraagd vanaf de slachting of de aankomst in de wildbewerkingsinrichting, in slachthuizen met geringe capaciteit of in wildbewerkingsinrichtingen met geringe capaciteit overeenkomstig artikel 13 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/627 van de Commissie		artikel 8, punt g)	artikel 13
11		Uitvoering van de aanvullende procedures voor post-mortemkeuring zoals bedoeld in artikel 18, lid 3, artikel 19, lid 2, artikel 20, lid 2, artikel 21, lid 2, artikel 22, lid 2, en artikel 23, lid 2, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/627 van de Commissie, waarbij gebruik wordt gemaakt van insnijding en palpatie van het karkas en het slachtafval wanneer er een mogelijk risico bestaat in verband met in artikel 8 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie bedoelde gevallen		artikel 8	artikel 24
12	Verklaring dat vlees ongeschikt is voor menselijke consumptie	Niet-naleving van de voorschriften voor vers vlees	artikel 18, lid 5	—	artikel 45
13		Met cysticercus of trichinen besmet vlees		—	artikelen 30 en 31
14		Vlees van eenhoevigen waarbij kwade droes is gediagnosticeerd		—	artikel 32, lid 3
15		Indien dieren positief of onduidelijk op tuberculine reageren, of wanneer er andere gronden zijn om besmetting te vermoeden		—	artikel 33
16		Indien dieren positief of onduidelijk op een brucellosetest reageren, of wanneer er andere gronden zijn om besmetting te vermoeden		—	artikel 34
17	Andere	Verificatie van de conformiteit van de prestaties van de officiële assistent die ante-mortemtaken uitvoert onder het toezicht of onder de verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts	—	artikel 3, lid 1, punt c), en artikel 2, punt c)	—
18		Verificatie van de conformiteit van de prestaties van exploitanten van levensmiddelenbedrijven die slachting en bloeding van gekweekt wild op het bedrijf van herkomst uitvoeren	—	artikel 6, lid 4, punt b)	—

ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6481/oj

19		Beoordeling van het systeem van de exploitant voor het opsporen en scheiden van vogels met afwijkingen, aandoeningen of gebreken	—	—	artikel 25, lid 2, punt a)
20		Ervoor zorgen dat aanvullende laboratoriumtests worden uitgevoerd om te beantwoorden aan de vereisten van artikel 18, lid 2, van de VOC	artikel 18, lid 5	—	artikel 37, lid 2

([1]) Uitvoeringsverordening (EU) 2020/2235 van de Commissie van 16 december 2020 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van de Verordeningen (EU) 2016/429 en (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft modellen van diergezondheidscertificaten, modellen van officiële certificaten en modellen van diergezondheids-/officiële certificaten, voor de binnenkomst in de Unie en verplaatsingen binnen de Unie van zendingen van bepaalde categorieën dieren en goederen, en officiële certificering met betrekking tot dergelijke certificaten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 599/2004, Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 636/2014 en (EU) 2019/628, Richtlijn 98/68/EG en de Beschikkingen 2000/572/EG, 2003/779/EG en 2007/240/EG (PB L 442 van 30.12.2020, blz. 1).

([2]) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/620 van de Commissie van 15 april 2021 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Verordening (EU) 2016/429 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de goedkeuring van de ziektevrije en non-vaccinatiestatus van bepaalde lidstaten of zones of compartimenten daarvan ten aanzien van bepaalde in de lijst opgenomen ziekten en de goedkeuring van uitroeiingsprogramma's voor die in de lijst opgenomen ziekten (PB L 131 van 16.4.2021, blz. 78).

Nr.	Taken		VOC	Verordening (EU) 2019/624	Verordening (EU) 2019/627
21	Andere	Evaluatie van de resultaten van officiële controles die worden uitgevoerd overeenkomstig artikel 7 tot en met 38 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/627 van de Commissie	artikel 18, lid 5	—	artikel 39, lid 1
22		Mededeling van controleresultaten indien bij de inspectie een voor de gezondheid van mens of dier schadelijke ziekte of aandoening dan wel inbreuken op het dierenwelzijn worden vastgesteld		—	artikel 39, lid 2
23		Verificatie van de naleving van de in sectie IX, hoofdstuk I, deel I, van bijlage III bij Verordening (EG) nr. 853/2004 vastgelegde gezondheidsvoorschriften voor de productie van rauwe melk en colostrum	—	—	artikel 49, leden 1 en 3

Tabel 3

Door de officiële dierenarts of door de officiële assistent onder het toezicht van de officiële dierenarts uitgevoerde taken

Nr.	Taken		VOC	Verordening (EU) 2019/624	Verordening (EU) 2019/627
1	Ante-mortem [definitie in artikel 17, punt c), van de VOC]	Ante-mortemkeuring in het slachthuis van andere soorten dan pluimvee en lagomorfen (met inbegrip van verificatie van de naleving van regels inzake dierenwelzijn ([1])), wat betreft informatie over de voedselketen, identiteitscontrole van dieren en voorselectie van dieren met afwijkingen onder de voorwaarden van artikel 3, lid 1, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie, met uitzondering van de in artikel 3, lid 3, van die gedelegeerde verordening bedoelde gevallen	artikel 18, lid 2, punt a) artikel 18, lid 7, punt a)	artikel 3, lid 1	artikel 10, lid 1, artikelen 11, 38 en 40
2		Ante-mortemkeuring van pluimvee en lagomorfen, met inbegrip van verificatie van de naleving van regels inzake dierenwelzijn	artikel 18, lid 2, punt b)	—	artikel 38

(1) Regels van de Unie, met name Verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad van 22 december 2004 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en daarmee samenhangende activiteiten en tot wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG en 93/119/EG en van Verordening (EG) nr. 1255/97 (PB L 3 van 5.1.2005, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 1099/2009 van de Raad van 24 september 2009 inzake de bescherming van dieren bij het doden (PB L 303 van 18.11.2009, blz. 1), alsmede nationale regels inzake dierenwelzijn.

Nr.	Taken		VOC	Verordening (EU) 2019/624	Verordening (EU) 2019/627
3	Post-mortem [definitie in artikel 17, punt d), van de VOC] (1)	Onderzoek van certificaten van op het bedrijf van herkomst geslachte dieren	artikel 18, lid 2, punt c)	—	artikel 10, lid 2
4		Onderzoek van: i. verklaringen (van de opgeleide persoon) bij grof vrij wild die zijn afgegeven overeenkomstig sectie IV, hoofdstuk II, punt 4, a), van bijlage III bij Verordening (EG) nr. 853/2004; ii. het officiële certificaat van hoofdstuk 2 van bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/2235 van de Commissie voor de verplaatsing tussen lidstaten van voor menselijke consumptie bestemd niet-onthuid grof vrij wild		—	artikel 10, lid 4, artikel 28
5		Post-mortemkeuring van karkassen en het slachtafval, met inbegrip van specifieke praktische regelingen, laboratoriumtests en verificatie van de naleving van regels inzake dierenwelzijn		—	artikelen 12, 14 (tenzij niet toegestaan op grond van andere specifieke artikelen), 15, 17, artikel 18, leden 1 en 2, artikel 19, lid 1, artikel 20, lid 1, artikel 21, lid 1, artikel 22, lid 1, artikel 23, lid 1, artikelen 25, 26, 27, artikel 28, leden 1, 2, 3 en 4, artikelen 29 (verwijdering van gespecificeerd risicomateriaal van het karkas), 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37 en 38
6		Uitvoering van de aanvullende procedures voor post-mortemkeuring zoals bedoeld in artikel 18, lid 3, artikel 19, lid 2, artikel 20, lid 2, artikel 21, lid 2, artikel 22, lid 2, en artikel 23, lid 2, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/627 van de Commissie, waarbij gebruik wordt gemaakt van insnijding en palpatie van het karkas en het slachtafval wanneer er een risico bestaat. Een aanvullende post-mortemkeuring onder toezicht van de officiële dierenarts is niet mogelijk voor de gevallen zoals bedoeld in artikel 8 van de gedelegeerde verordening (zie tabel 2, rij 11).		—	artikel 24
7	Andere	Officiële controles met betrekking tot TSE's overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2001 (2) wat betreft de behandeling en verwijdering van gespecificeerd risicomateriaal overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1069/2009 (3) inzake dierlijke bijproducten	artikel 18, lid 2, punt d), iv) en v)	—	artikel 29
8		Bemonstering voor analyse en eventuele aanvullende bemonstering	artikel 18, lid 2, punt d), ii), iii) en iv)	—	artikelen 35, 36 en 37

(1) Inrichting die niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 7 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie.

(2) Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën (PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1).

(3) Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten) (PB L 300 van 14.11.2009, blz. 1).

Tabel 4

Door de officiële dierenarts of door de officiële assistent onder het toezicht of onder de verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts uitgevoerde taken

Nr.	Taken		Artikel VOC	Verordening (EU) 2019/624	Verordening (EU) 2019/627
1	Ante-mortem [definitie in artikel 17, punt c), van de VOC]	Ante-mortemkeuring in het slachthuis van alle diersoorten (met inbegrip van verificatie van de naleving van regels inzake dierenwelzijn) indien de officiële dierenarts op het bedrijf van herkomst reeds een ante-mortemkeuring heeft uitgevoerd, onder de voorwaarden van artikel 3, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie, met uitzondering van de in artikel 3, lid 3, van die gedelegeerde verordening bedoelde gevallen Onderzoek van het model van diergezondheidscertificaat voor levende dieren die naar het slachthuis worden vervoerd ingeval een ante-mortemkeuring heeft plaatsgevonden op het bedrijf van herkomst [hoofdstuk 1 van bijlage IV bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/2235 van de Commissie]	artikel 18, lid 2, punten a) en b)	artikel 3, lid 2 artikel 5, lid 2, punt f)	artikel 11, lid 6 artikel 10, lid 2 artikel 38
2		Aanvullende controles van regels inzake identificatie van dieren en dierenwelzijn in het slachthuis na ante-mortemkeuring op het bedrijf van herkomst overeenkomstig artikel 5, lid 3, en artikel 3 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie		artikel 3, lid 2, 5, lid 3	—
3	Post-mortem [definitie in artikel 17, punt d), van de VOC]	Post-mortemkeuring van taken van tabel 3 in inrichtingen met geringe capaciteit die voldoen aan de voorwaarden van artikel 7 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie	artikel 18, lid 2, punt c), en lid 7, punt e)	artikel 7	—
4		Post-mortemkeuring van ingewanden, geslachtsorganen en uier zoals bedoeld in artikel 12, lid 1, punt c), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/624 van de Commissie, van *Rangifer tarandus tarandus* (rendieren) uit gebieden in Zweden en Finland zoals vastgesteld in bijlage I bij die gedelegeerde verordening (1)		artikel 12, lid 1, punt c)	—

(1) *Officiële dierenarts, officiële assistent onder het toezicht of onder de verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts of naar behoren opgeleid slachthuispersoneel (bepaalde taken).*

Nr.	Taken		Artikel VOC	Verordening (EU) 2019/624	Verordening (EU) 2019/627
5	Andere	Verzameling van informatie over bemonstering en de resultaten van bemonstering voor *Salmonella* door exploitanten van levensmiddelenbedrijven die een slachthuis beheren overeenkomstig artikel 35, lid 1, punt b), van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/627 van de Commissie	artikel 18, lid 2, punt d), iii), en lid 7, punt e)	9	artikel 35
6		Verzameling van informatie voor bemonstering en de resultaten van bemonstering voor *Campylobacter* door exploitanten van levensmiddelenbedrijven die een slachthuis beheren overeenkomstig artikel 36, lid 1, punt b), van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/627 van de Commissie			artikel 36
7		Verzameling van informatie over officiële controles met betrekking tot goede hygiënepraktijken en -procedures op basis van HACCP-beginselen in slachthuizen en wildbewerkingsinrichtingen			artikel 39
8		Vaststelling van passende maatregelen in geval van niet-naleving van regels voor dierenwelzijn inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer, die zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad	artikel 18, lid 2, punt d), vi)	—	artikel 44 ([1])
9		Verificatie van corrigerende en preventieve maatregelen van de exploitant in geval van niet-naleving van regels inzake de bescherming van dieren bij het slachten of doden zoals bedoeld in de artikelen 3 tot en met 9 en de artikelen 14 tot en met 17 en 19 van Verordening (EG) nr. 1099/2009		—	
10		Handhavingsmaatregelen in geval van niet-naleving van de in Verordening (EG) nr. 1099/2009 vastgestelde regels voor dierenwelzijn inzake de bescherming van dieren bij het doden		—	
11		Mededeling van vastgestelde problemen in verband met dierenwelzijn aan de bevoegde autoriteiten, in voorkomend geval		—	
12		Aanbrengen van het gezondheidsmerk op als landbouwhuisdier gehouden hoefdieren, andere gekweekte wilde zoogdieren dan lagomorfen en grof vrij wild ([2])	artikel 18, lid 4	—	artikel 48

([1]) De maatregel mag alleen in dringende gevallen door een officiële assistent worden genomen in afwachting van de aankomst van de officiële dierenarts (artikel 44, lid 5, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/627).

([2]) Slachthuispersoneel mag ook het gezondheidsmerk aanbrengen (artikel 18, lid 4, van de VOC) overeenkomstig de voorwaarden van artikel 18, lid 3, van de VOC.

2.2. HOOFDSTUK III — Delegatie van bepaalde taken van de bevoegde autoriteiten (artikelen 28 tot en met 33 van de VOC)

Hoofdstuk III van titel II van de VOC bevat enerzijds de voorwaarden voor het delegeren van bepaalde taken in verband met *officiële controles* (artikelen 28 tot en met 30 van de VOC) en anderzijds de voorwaarden voor het delegeren van taken in verband met *andere officiële activiteiten* (artikel 31 van de VOC). Artikel 32 van de VOC bevat regels met betrekking tot de verplichtingen van gemachtigde instanties en natuurlijke personen. Artikel 33 van de VOC bevat de verplichtingen van de delegerende bevoegde autoriteiten.

In specifieke EU-regelgeving kunnen aanvullende regels inzake de delegatie van officiële controletaken en taken in verband met andere officiële activiteiten worden vastgesteld. Zo zijn op het gebied van biologische productie aanvullende regels inzake de delegatie van officiële controletaken en taken in verband met andere officiële activiteiten aan "controleorganen" vastgesteld in artikel 40 van Verordening (EU) 2018/848 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten.

2.2.1. *Voorwaarden voor de delegatie van bepaalde taken in verband met officiële controles*

De artikelen 29 en 30 van de VOC bevatten voorwaarden voor de delegatie van bepaalde taken in verband met officiële controles aan respectievelijk gemachtigde instanties en natuurlijke personen.

De bevoegde autoriteiten moeten de delegatie van officiële controletaken verlenen op basis van controles ter plaatse van de kandidaat-gemachtigde instanties of natuurlijke personen. In het geval van gemachtigde instanties moeten de officiële controles worden uitgevoerd onafhankelijk van hun accreditatie overeenkomstig artikel 29, punt b), iv), van de VOC.

De bevoegde autoriteiten die bepaalde officiële controletaken aan gemachtigde instanties of natuurlijke personen hebben gedelegeerd, moeten voor zover nodig audits of inspecties van die instanties of personen organiseren. Zij moeten de delegatie in geval van niet-naleving onverwijld geheel of gedeeltelijk intrekken (artikel 33, punt b), van de VOC).

Daarom moeten de in de artikelen 29 en 30 van de VOC vastgestelde voorwaarden voor het delegeren van bepaalde taken in verband met officiële controles en de in artikel 33 van de VOC vastgestelde mechanismen voor verificatie en vervolgmaatregelen in geval van niet-naleving worden opgevat als een continu proces van toezicht op de naleving.

Bij het organiseren van audits en inspecties moeten de bevoegde autoriteiten rekening houden met de resultaten van de relevante accreditatie-audits die zijn uitgevoerd door de nationale accreditatie-instanties, zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 11, van Verordening (EG) nr. 765/2008 ([15]) (artikel 33, punt a), van de VOC). Wat die verschillende soorten controles betreft, moet overlapping worden vermeden (artikel 33, punt a), van de VOC). Daarom is communicatie met nationale accreditatie-instanties en coördinatie met betrekking tot de bepaling van het tijdstip van de controles noodzakelijk.

In de lidstaten vastgestelde regels op grond waarvan taken voorlopig kunnen worden gedelegeerd aan gemachtigde instanties die nog niet zijn geaccrediteerd overeenkomstig artikel 29, punt b), iv), van de VOC, kunnen onder voorwaarden als verenigbaar met de VOC worden beschouwd. Dit is het geval indien:

i) een dergelijke voorlopige delegatie niet is uitgesloten op grond van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels tot vaststelling van specifieke bepalingen inzake de delegatie van taken;

ii) uit controles ter plaatse blijkt dat aan alle andere voorwaarden voor de delegatie zoals vastgesteld in artikel 29 van de VOC is voldaan ([16]);

iii) de voorlopige delegatie wordt verleend voor een beperkte periode, rekening houdend met de duur van de accreditatieprocedure, de risico's op het betrokken gebied en de bescherming van de consumentenbelangen;

iv) de instantie die de delegatie aanvraagt, aantoont dat zij reeds een accreditatieaanvraag heeft ingediend.

Tijdens een dergelijke voorlopige delegatie moet de bevoegde autoriteit de delegatie onverwijld geheel of gedeeltelijk intrekken in de in artikel 33, punt b), van de VOC bedoelde gevallen.

Voor gemachtigde instanties is accreditatie overeenkomstig artikel 29, punt b), iv), van de VOC van bijzonder belang om te waarborgen dat de onpartijdigheid, kwaliteit en consistentie van officiële controles onaangetast blijven (zie overweging 46 van de VOC).

([15]) Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 30).

([16]) Het feitelijke functioneren van de gemachtigde instantie overeenkomstig de in artikel 29, punt b), iv), bedoelde toepasselijke normen moet worden geverifieerd tijdens het in die bepaling bedoelde accreditatieproces.

De bevoegde autoriteiten moeten de relevantie van een norm voor de gedelegeerde taken in overweging nemen om de geschiktheid ervan voor gebruik door en accreditatie van de gemachtigde instantie overeenkomstig artikel 29, punt b), iv), van de VOC te bepalen. De nationale accreditatie-instanties beoordelen vervolgens of de gemachtigde instantie in het kader van accreditatie overeenkomstig de vereisten van de vastgestelde norm werkt.

De lidstaten moeten zorgen voor consistentie tussen de bevoegde autoriteiten bij het vaststellen van de relevante norm voor de delegatie van een bepaalde controletaak.

EN ISO/IEC 17020 "Voorschriften voor het functioneren van verschillende soorten instellingen die keuringen uitvoeren" is een van de relevante normen die moeten worden gebruikt voor het functioneren en de accreditatie van gemachtigde instanties, overeenkomstig de VOC. Dit is de referentienorm voor inspectietaken, tenzij in sectorale wetgeving in het kader van de VOC naar een andere norm wordt verwezen, of een andere norm beter overeenkomt met de aard van de gedelegeerde taken (bijvoorbeeld: certificeringen van producten, beheersystemen enz.).

Andere normen die relevant kunnen zijn voor de gedelegeerde taken zijn:

— EN ISO/IEC 17065 "Conformiteitsbeoordeling — Eisen voor certificatie-instellingen die certificaten toekennen aan producten, processen en diensten";

— EN ISO/IEC 17021-1 "Conformiteitsbeoordeling — Eisen voor instellingen die audits en certificatie van management-systemen leveren — Deel 1: Eisen";

— ISO 22003-1 "Voedselveiligheid managementsystemen — Deel 1: Eisen voor organisaties die audits en certificatie aanbieden van voedselveiligheid managementsystemen".

De aanwijzing van officiële laboratoria voor het uitvoeren van laboratoriumanalyses, -tests en -diagnoses op monsters die zijn genomen tijdens officiële controles en andere officiële activiteiten, valt onder de regels van de artikelen 34 tot en met 42 (hoofdstuk IV) van de VOC. In dit geval is EN ISO/IEC 17025 verplicht voor het functioneren en de accreditatie van het aangewezen officiële laboratorium (artikel 37, lid 4, van de VOC).

Het is niet raadzaam een gemachtigde instantie volgens meer dan één norm voor dezelfde activiteit te accrediteren. Opgemerkt moet worden dat EN ISO/IEC 17065 de mogelijkheid biedt om alle relevante voorschriften van de andere accreditatienormen in de toepasselijke voorschriften voor de gemachtigde instantie op te nemen. In dit verband kan deze als overkoepelende norm worden gebruikt.

Nadere regels voor de identificatie van de relevante normen kunnen worden vastgesteld in:

— Uniewetgeving inzake gebieden zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, van de VOC:

  — op het gebied van biologische producten is in artikel 40, lid 3, van Verordening (EU) 2018/848 bepaald dat de relevante norm voor de delegatie van bepaalde officiële controletaken ter verificatie van de naleving van die verordening de meest recente versie is van de norm "Conformiteitsbeoordeling — Eisen voor certificatie-instellingen die certificaten toekennen aan producten, processen en diensten", waarvan de referentie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* is bekendgemaakt, d.w.z. van norm EN ISO/IEC 17065;

  — op het gebied van geografische aanduidingen voor wijn, gedistilleerde dranken en landbouwproducten, evenals gegarandeerde traditionele specialiteiten en facultatieve kwaliteitsaanduidingen voor landbouwproducten, bepalen artikel 41, lid 1, en artikel 73, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1143 ([17]) dat de gemachtigde instanties en de productcertificeringsinstanties moeten voldoen aan en geaccrediteerd zijn overeenkomstig norm EN ISO/IEC 17065 "Conformiteitsbeoordeling — Eisen voor certificatie-instellingen die certificaten toekennen aan producten, processen en diensten" of norm EN ISO/IEC 17020 "Conformiteitsbeoordeling — Voorschriften voor het functioneren van verschillende soorten instellingen die keuringen uitvoeren".

— nationale wetgeving van de lidstaten.

([17]) Verordening (EU) 2024/1143 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 betreffende geografische aanduidingen voor wijn, gedistilleerde dranken en landbouwproducten, evenals gegarandeerde traditionele specialiteiten en facultatieve kwaliteitsaanduidingen voor landbouwproducten, tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2019/787 en (EU) 2019/1753 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1151/2012 (PB L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj).

2.3. **HOOFDSTUK IV — Bemonstering, analyses, tests en diagnoses (artikelen 34 tot en met 42 van de VOC)**

2.3.1. ***Toe te passen methoden voor bemonstering, analyses, tests en diagnoses (artikel 34 van de VOC)***

Artikel 34 van de VOC bevat voorschriften voor de methoden die in het kader van zowel officiële controles als andere officiële activiteiten worden toegepast. Er wordt met name een hiërarchie van criteria vastgesteld die bij de keuze uit de beschikbare methoden moet worden toegepast indien toepasselijke Unieregels ontbreken ("methode-cascade").

De hiërarchische relatie tussen de in artikel 34, leden 1 tot en met 3, van de VOC genoemde opties wordt aangegeven door het gebruik van zinnen zoals "bij gebreke van" en "als een dergelijk […] niet bestaat". Binnen de hiërarchie worden sommige opties als gelijkwaardige alternatieven vastgesteld, zoals blijkt uit het gebruik van het voegwoord "of".

In artikel 34, lid 1, van de VOC wordt bepaald dat de methoden die bij officiële controles of andere officiële activiteiten voor bemonstering of voor laboratoriumanalyses, -tests en -diagnoses worden toegepast, moeten voldoen aan de regels van de Unie, indien dergelijke regels bestaan. In deze regels kunnen specifieke methoden of prestatiecriteria worden vastgelegd die voor de toegepaste methoden moeten worden gehanteerd. In sectorspecifieke Uniewetgeving kunnen ook verschillende voorkeuren met betrekking tot methoden worden vastgelegd die afwijken van de in artikel 34 van de VOC vastgestelde basishiërarchie; deze wetgeving zou dan voorrang hebben (lex specialis) boven de in artikel 34 van de VOC vastgestelde algemene hiërarchie. Zo worden in artikel 34, lid 2, punt a), van de VOC methoden die beantwoorden aan "de internationaal erkende regels en protocollen op dat gebied" genoemd als een optie die gelijkwaardig is aan de door de referentielaboratoria van de Europese Unie (EURL's) aanbevolen methoden, terwijl in artikel 6, lid 1, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/689 van de Commissie ([18]) voorrang wordt gegeven aan door de EURL's aanbevolen methoden boven methoden die door de Wereldorganisatie voor diergezondheid (OIE) worden aanbevolen in het kader van ziektebewaking. Het voorschrift van artikel 34, lid 1, van de VOC is van toepassing op methoden voor laboratoriumanalyses, -tests en -diagnoses, alsook op methoden voor bemonstering, ongeacht of die methoden worden gebruikt door bevoegde autoriteiten (of gemachtigde instanties of personen) of door officiële laboratoria.

Artikel 34, lid 2, van de VOC voorziet in een hiërarchie van methoden die officiële laboratoria moeten gebruiken bij gebreke van regels van de Unie zoals bedoeld in lid 1. De in lid 2 bedoelde methoden omvatten derhalve methoden voor laboratoriumanalyses, -tests en -diagnoses, alsmede methoden die worden gebruikt voor bemonstering of monstervoorbereiding, indien deze methoden door officiële laboratoria worden gebruikt in het kader van officiële controles en andere officiële activiteiten (waaronder bijvoorbeeld gevallen waarin geaggregeerd monstermateriaal wordt verdeeld in monsters voor analyse in het laboratorium).

In artikel 34, lid 2, punt a), van de VOC is bepaald dat, bij gebreke van regels van de Unie zoals bedoeld in lid 1, officiële laboratoria de methoden gebruiken die worden aanbevolen door de internationaal erkende regels en protocollen op dat gebied (bv. CEN, OIE) of die door de EURL's zijn ontwikkeld of worden aanbevolen en overeenkomstig internationaal aanvaarde wetenschappelijke protocollen zijn gevalideerd. Deze twee opties in artikel 34, lid 2, punt a), van de VOC zijn omschreven als gelijkwaardige alternatieven die beide kunnen worden toegepast als er geen Unieregels zijn.

Artikel 34, lid 2, punt b), van de VOC bevat een lijst van methoden die uitsluitend mogen worden gebruikt wanneer er geen Unieregels zoals bedoeld in lid 1 en geen internationale protocollen of EURL-methoden zoals bedoeld in lid 2, punt a), bestaan. Van de in artikel 34, lid 2, punt b), van de VOC genoemde opties krijgen de door de nationale regels voorgeschreven methoden voorrang boven de door de nationale referentielaboratoria aanbevolen methoden. Andere gevalideerde methoden kunnen echter worden toegepast als een gelijkwaardig alternatief voor beide bovengenoemde opties.

Artikel 34, lid 3, van de VOC heeft alleen betrekking op methoden voor laboratoriumanalyses, -tests en -diagnoses en niet op methoden voor bemonstering. Het gebruik van niet-gevalideerde methoden wordt uitsluitend toegestaan wanneer geen van de in de leden 1 en 2 bedoelde methoden bestaat en indien dringend behoefte bestaat aan laboratoriumanalyses, -tests of -diagnoses. Wat de eerste van deze voorwaarden betreft, moet worden opgemerkt dat de beschikbaarheid van een methode in een bepaald laboratorium of een bepaalde lidstaat geen relevant criterium is in de context van artikel 34, lid 3, van de VOC, aangezien de bevoegde autoriteiten officiële laboratoria en referentielaboratoria in andere lidstaten of EER-landen kunnen aanwijzen. Onder de voorwaarden van artikel 34, lid 3, van de VOC mogen nationale referentielaboratoria, en officiële laboratoria als er geen nationaal referentielaboratorium is, niet-gevalideerde methoden toepassen.

([18]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/689 van de Commissie van 17 december 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2016/429 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft regels voor bewaking, uitroeiingsprogramma's en de ziektevrije status voor bepaalde in de lijst opgenomen ziekten en nieuwe ziekten (PB L 174 van 3.6.2020, blz. 211).

In artikel 34, lid 4, van de VOC wordt voor de methoden voor laboratoriumanalyses in het kader van officiële controles en andere officiële activiteiten het basisvereiste vastgesteld dat de methoden waar mogelijk gebruik moeten maken van de in bijlage III bij de VOC opgenomen criteria.

Artikel 34, lid 5, van de VOC schrijft voor dat monsters zodanig moeten worden genomen, behandeld en geëtiketteerd dat de rechtsgeldigheid en de wetenschappelijke en technische validiteit ervan gewaarborgd is. Dit voorschrift geldt voor de verwerking van monsters, tijdens de bemonstering zelf, hetzij door bevoegde autoriteiten (of gemachtigde instanties of personen), hetzij door officiële laboratoria, tijdens de overbrenging van de monsters naar het laboratorium en tijdens de uitvoering van laboratoriumanalyses, -tests of -diagnoses door officiële laboratoria of nationale referentielaboratoria.

Figuur 4 geeft een overzicht van de leden van artikel 34 van de VOC wat betreft de toepasbaarheid ervan op methoden voor bemonstering en/of methoden voor laboratoriumanalyses, -tests of -diagnoses.

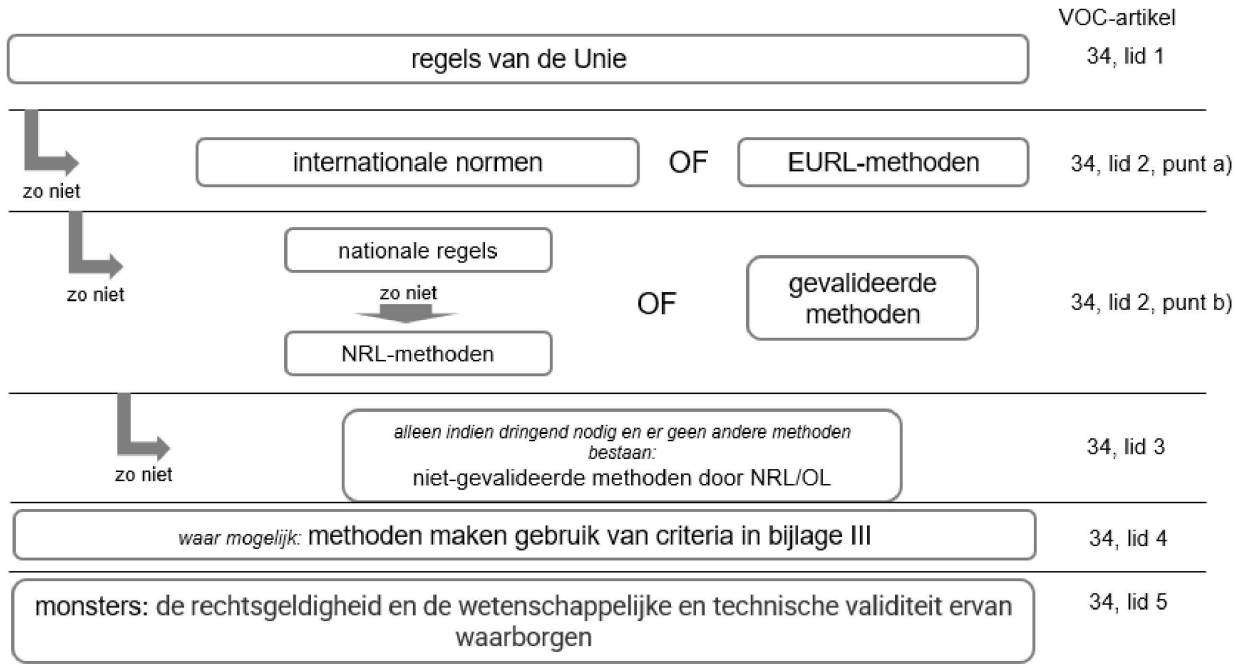
Figuur 4

Toepasselijkheid van artikel 34, leden 1 tot en met 5, van de VOC op i) methoden voor bemonstering die worden gebruikt door bevoegde autoriteiten (of gemachtigde instanties of natuurlijke personen aan wie bepaalde taken zijn gedelegeerd), ii) methoden voor bemonstering die worden gebruikt door officiële laboratoria en iii) methoden voor laboratoriumanalyses, -tests en -diagnoses die worden gebruikt door officiële laboratoria (BA = bevoegde autoriteit (of gemachtigde instantie of natuurlijke persoon aan wie bepaalde taken zijn gedelegeerd); OL = officieel laboratorium)

Artikel 34: Toe te passen methoden voor bemonstering, analyses, tests en diagnoses	lid is van toepassing op:		
*1. De methoden die bij officiële controles en andere officiële activiteiten voor **bemonstering en voor laboratoriumanalyses, -tests en -diagnoses** worden toegepast, voldoen aan de regels van de Unie tot vaststelling van die methoden of de prestatiecriteria voor die methoden.*	Bemon-stering (door BA)	Bemon-stering (door OL)	lab. analyses, -tests en -diagnoses (door OL)
*2. Bij gebreke van regels van de Unie als bedoeld in lid 1, gebruiken **officiële laboratoria** bij officiële controles en andere officiële activiteiten, een van de volgende methoden volgens de geschiktheid voor hun specifieke behoeften in verband met analyses, tests en diagnoses:* *a) de beschikbare methoden die beantwoorden aan de internationaal erkende regels en protocollen op dat gebied, waaronder de methoden en protocollen die het Europese Comité voor Normalisatie (CEN) heeft aanvaard, of de door de referentielaboratoria van de Europese Unie ontwikkelde of aanbevolen methoden op dat gebied die overeenkomstig internationaal aanvaarde wetenschappelijke protocollen zijn gevalideerd;* *b) bij gebreke van geschikte regels of protocollen als bedoeld onder a), zijn, methoden die beantwoorden aan de desbetreffende regels die op nationaal niveau zijn vastgesteld, of, bij gebreke van dergelijke regels, de door de nationale referentielaboratoria ontwikkelde of aanbevolen methoden op dat gebied die overeenkomstig internationaal aanvaarde wetenschappelijke protocollen zijn gevalideerd, of methoden op dat gebied die zijn ontwikkeld en gevalideerd middels inter- of interlaboratoriumstudies voor de validering van methoden overeenkomstig internationaal aanvaarde wetenschappelijke protocollen.*		Bemon-stering (door OL)	lab. analyses, -tests en -diagnoses (door OL)
*3. Wanneer dringend behoefte bestaat aan **laboratoriumanalyses, -tests of -diagnoses** en geen van de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde methoden bestaat, mag het betrokken nationale referentielaboratorium, of als een dergelijk nationaal referentielaboratorium niet bestaat, een ander laboratorium dat overeenkomstig artikel 37, lid 1, is aangewezen, andere dan de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde methoden toepassen totdat een passende methode overeenkomstig internationaal aanvaarde wetenschappelijke protocollen wordt gevalideerd.*			lab. analyses, -tests en -diagnoses (door NRL/OL)
*4. Waar mogelijk maken de **voor laboratoriumanalyse toegepaste methoden** gebruik van de relevante in bijlage III opgenomen criteria.*			lab. analyses, -tests en -diagnoses (door OL)
***5. Monsters moeten zodanig worden genomen, behandeld en geëtiketteerd** dat de rechtsgeldigheid en de wetenschappelijke en technische validiteit ervan gewaarborgd is.*	Bemon-stering (door BA)	Bemon-stering (door OL)	lab. analyses, -tests en -diagnoses (door OL)

Figuur 5

"Cascade" voor methoden voor laboratoriumanalyses, -tests en -diagnoses in het kader van officiële controles en andere officiële activiteiten zoals beschreven in artikel 34 van de VOC. Let op: niet alle elementen van de hiërarchie zijn van toepassing op methoden voor bemonstering (zie figuur 4)



2.3.2. ***Advies van een tweede deskundige (artikel 35 van de VOC)***

Artikel 35, lid 1, van de VOC behelst het recht van de exploitant om op eigen kosten om het advies van een tweede deskundige te verzoeken:

> Artikel 35 van de VOC
>
> Advies van een tweede deskundige
>
> 1. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat exploitanten wier dieren of goederen bij officiële controles worden bemonsterd, geanalyseerd, getest of gediagnosticeerd, het recht hebben te verzoeken om het advies van een tweede deskundige, op kosten van de exploitant.
>
> [...]

Dit recht geldt voor de bemonstering, analyse, test of diagnose die wordt uitgevoerd in het kader van officiële controles, niet in het kader van andere officiële activiteiten. Het advies van een tweede deskundige waarborgt de legitieme rechten van de exploitanten, met name hun recht om tegen genomen maatregelen beroep in te stellen overeenkomstig artikel 7 van de VOC, door bij te dragen tot een solide feitelijke basis. Daarom komt de exploitanten tot wie de door de bevoegde autoriteit genomen maatregelen zijn gericht, dit recht toe.

Het recht op het advies van een tweede deskundige doet niet af aan de verplichting van de bevoegde autoriteiten om onmiddellijk actie te ondernemen om de risico's voor de gezondheid van mensen, dieren en planten, voor het dierenwelzijn of, wat ggo's en gewasbeschermingsmiddelen betreft, ook voor het milieu, weg te nemen of in te perken (artikel 35, lid 4, van de VOC).

De bevoegde autoriteiten mogen het recht op het advies van een tweede deskundige niet afhankelijk stellen van de betaling van een vergoeding. Zoals duidelijk is bepaald in artikel 35, lid 1, van de VOC, komen de kosten van het advies van een tweede deskundige echter ten laste van de exploitant.

Het recht op het advies van een tweede deskundige bestaat uit drie elementen, die de exploitant in staat stellen om:

i) te verzoeken om een beoordeling van de documenten betreffende de initiële bemonstering, analyse, test of diagnose door een erkende en passend gekwalificeerde deskundige (artikel 35, lid 1, van de VOC);

> Artikel 35 van de VOC
>
> 1. [...]
>
> Dat recht op het advies van een tweede deskundige stelt de exploitant in staat te verzoeken om beoordeling van de documenten betreffende de bemonstering, analyse, test of diagnose door een tweede erkende en passend gekwalificeerde deskundige.

ii) de bevoegde autoriteit te verzoeken een voldoende hoeveelheid monstermateriaal te nemen met het oog op een tweede analyse in het kader van het advies van een tweede deskundige (overweging 48 en artikel 35, lid 2, van de VOC, onder de daarin vermelde voorwaarden); dit element van het advies van een tweede deskundige is niet van toepassing bij de beoordeling van de aanwezigheid van quarantaineorganismen in planten, plantaardige producten of andere materialen voor het doel van controle van naleving van de regels bedoeld in artikel 1, lid 2, punt g), van de VOC (artikel 35, lid 2, tweede zin).

> Overweging 48 van de VOC
>
> [...] Dat recht moet de exploitant in staat stellen te verzoeken om een beoordeling van de documenten betreffende de initiële bemonstering, analyse, test of diagnose door een andere deskundige, alsook om een tweede analyse, test of diagnose van de bestanddelen van het oorspronkelijke monstermateriaal, tenzij die tweede analyse, test of diagnose technisch onmogelijk of irrelevant is. Dat zou met name het geval zijn als de prevalentie van het gevaar in het dier of goed bijzonder laag is of als de verspreiding ervan bijzonder schaars of onregelmatig is met het oog op de beoordeling van de aanwezigheid van quarantaineorganismen of, in voorkomend geval, de uitvoering van een microbiologische analyse.

> Artikel 35 van de VOC
>
> [...]
>
> 2. Indien relevant en technisch haalbaar, met name gezien de prevalentie en verspreiding van het gevaar bij de dieren of goederen, de bederfelijkheid van de monsters of goederen en de hoeveelheid beschikbaar substraat, zorgen de bevoegde autoriteiten ervoor:
>
> (a) dat bij het nemen van het monster, en desgevraagd door de exploitant, een voldoende hoeveelheid materiaal wordt genomen om het advies van een tweede deskundige en de in lid 3 bedoelde beoordeling mogelijk te maken, mocht dit nodig blijken, of
>
> (b) dat wanneer het niet mogelijk is een voldoende hoeveelheid materiaal zoals bedoeld in punt a) te nemen, de exploitant daarvan op de hoogte wordt gesteld.
>
> Dit lid is niet van toepassing bij de beoordeling van de aanwezigheid van quarantaineorganismen in planten, plantaardige producten of ander materiaal voor het doel van controle van naleving van de regels bedoeld in artikel 1, lid 2, punt g).

iii) de bevoegde autoriteit te verzoeken een voldoende hoeveelheid monstermateriaal te nemen met het oog op een andere analyse door een ander officieel laboratorium die wordt uitgevoerd op verzoek van de exploitant in het geval van een geschil op basis van de eerste analyse en het advies van de tweede deskundige, indien de nationale wetgeving in dit recht voorziet (artikel 35, lid 3, van de VOC, onder de voorwaarden van artikel 35, lid 2, van de VOC).

> Artikel 35 van de VOC
>
> [...]
>
> 3. De lidstaten kunnen besluiten dat, ingeval van geschil tussen de bevoegde instanties en de exploitanten dat is gebaseerd op het advies van een tweede deskundige zoals bedoeld in lid 1, laatstgenoemden op eigen kosten kunnen verzoeken om de beoordeling van de documenten van de eerste analyse, test of diagnose en, in voorkomend geval, om de uitvoering van een andere analyse, test of diagnose door een ander officieel laboratorium.

Wanneer sectorspecifieke wetgeving regels bevat voor de bemonstering of analyse op een specifiek gebied, hebben die regels voorrang boven de in artikel 35 van de VOC vastgelegde basisbeginselen. Met name kunnen sectorspecifieke regels de extractie van een voldoende hoeveelheid voor extra monsters verplicht stellen of specifieke procedures voorschrijven voor het verkrijgen van eindmonsters. In verschillende rechtshandelingen van de Unie ([19]) ([20]) ([21]) zijn bijvoorbeeld specifieke procedures vastgesteld om ervoor te zorgen dat een voldoende hoeveelheid wordt genomen om representatieve monsters te verkrijgen voor "controle-, verhaal- en arbitragedoeleinden". Wanneer sectorspecifieke regels zijn vastgesteld op basis van Verordening (EG) nr. 882/2004 ([22]), blijven de desbetreffende bepalingen van toepassing, tenzij zij worden ingetrokken of vervangen door krachtens de VOC vastgestelde nieuwe wetgeving.

Wanneer de procedures niet nader worden gespecificeerd in de wetgeving van de Unie, moeten op het niveau van de lidstaten regels worden ingevoerd met betrekking tot:

— de kwalificatiecriteria voor de *erkende en passend gekwalificeerde deskundige* bij het uitvoeren van de beoordeling van de documenten zoals bedoeld in artikel 35, lid 1, van de VOC;

— de behandeling en opslag van een extra hoeveelheid monstermateriaal die is genomen met het oog op een aanvullende analyse in het kader van het advies van een tweede deskundige;

([19]) Verordening (EG) nr. 333/2007 van de Commissie van 28 maart 2007 tot vaststelling van bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de officiële controle op de gehalten aan lood, cadmium, kwik, anorganisch tin, 3-MCPD en benzo(a)pyreen in levensmiddelen (PB L 88 van 29.3.2007, blz. 29).

([20]) Verordening (EG) nr. 401/2006 van de Commissie van 23 februari 2006 tot vaststelling van bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de officiële controle op het mycotoxinegehalte in levensmiddelen (PB L 70 van 9.3.2006, blz. 12).

([21]) Verordening (EG) nr. 152/2009 van de Commissie van 27 januari 2009 tot vaststelling van de bemonsterings- en analysemethoden voor de officiële controle van diervoeders (PB L 54 van 26.2.2009, blz. 1).

([22]) Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 165 van 30.4.2004, blz. 1) is met ingang van 14 december 2019 ingetrokken door Verordening (EU) 2017/625.

— het gebruik van de resultaten van de eerste analyse, van het advies van een tweede deskundige en, in voorkomend geval, van een tweede officiële analyse, door de bevoegde autoriteiten en door de exploitanten. De in de VOC vastgestelde regels moeten er onder meer voor zorgen dat exploitanten over een solide feitelijke basis beschikken voor hun beslissingen om hun recht op beroep uit te oefenen (artikel 7 van de VOC). De beroepsprocedure zelf wordt echter niet geregeld door de VOC, maar door nationale regels;

— de termijnen waarbinnen het recht op een beoordeling van documenten moet worden uitgeoefend, bijvoorbeeld rekening houdend met de termijnen die zijn vastgesteld voor relevante rechtsmiddelen op nationaal niveau, met inbegrip van het recht op beroep.

2.3.2.1. *Voorwaarden voor de bemonstering voor een advies van een tweede deskundige en voor een andere analyse door een ander officieel laboratorium*

Bij de eerste extractie van monstermateriaal moet een extra hoeveelheid monstermateriaal worden genomen met het oog op een advies van een tweede deskundige en/of om te bewaren voor de beoordeling (een andere analyse door een ander officieel laboratorium) zoals bedoeld in artikel 35, lid 3, van de VOC. De bevoegde autoriteit moet ervoor zorgen dat elk monster even representatief is voor de bemonsterde partij.

Voor de bemonstering van een voldoende hoeveelheid monstermateriaal om een tweede analyse in het kader van het advies van een tweede deskundige en de in artikel 35, lid 3, van de VOC bedoelde beoordeling mogelijk te maken, geldt de voorwaarde dat een dergelijke bemonstering relevant, passend en technisch haalbaar is.

In artikel 35, lid 2, en overweging 48 van de VOC worden enkele specifieke gevallen beschreven waarin het nemen van een voldoende hoeveelheid monstermateriaal mogelijk niet relevant, passend of technisch haalbaar is. De in overweging te nemen factoren kunnen variëren afhankelijk van het soort dier of goed, de matrix, het doelagens, de bemonsteringsomstandigheden en het soort analyse dat moet worden uitgevoerd. Onverminderd sectorspecifieke regelgeving kan rekening worden gehouden met de volgende niet-uitputtende lijst van voorbeelden:

De bemonstering van een voldoende hoeveelheid monstermateriaal met het oog op een advies van een tweede deskundige en/of de beoordeling zoals bedoeld in artikel 35, lid 3, van de VOC is mogelijk niet

relevant, wanneer

— het recht op een tweede officiële analyse niet in intern recht is omgezet;

— een andere analyse door een ander officieel laboratorium overeenkomstig artikel 35, lid 3, van de VOC niet kan worden uitgevoerd omdat geen ander officieel laboratorium in de EU of de EER over de deskundigheid of uitrusting beschikt om de analyse in kwestie uit te voeren, indien deze omstandigheid vóór de bemonstering bekend is bij de bevoegde autoriteit; deze beslissing moet worden gemotiveerd op basis van een onderzoek waarbij bijvoorbeeld gebruik wordt gemaakt van de mechanismen voor administratieve bijstand en samenwerking van de artikelen 102 tot en met 108 van de VOC en/of de beschikbare instrumenten van de Commissie ([23]);

passend, wanneer

— het bemonsterde materiaal een risico vormt indien het aan de exploitant ter beschikking wordt gesteld, bv. ziektemateriaal of mogelijke bioterroristische agentia; het nemen van een voldoende hoeveelheid monstermateriaal voor een andere analyse door een ander officieel laboratorium overeenkomstig artikel 35, lid 3, van de VOC kan in dergelijke gevallen toch passend zijn, indien het monster onder toezicht van de bevoegde autoriteit en officiële laboratoria wordt vervoerd, opgeslagen en gehanteerd;

— de prevalentie van het gevaar in het dier of goed bijzonder laag kan zijn of de verspreiding ervan bijzonder schaars of onregelmatig kan zijn, zodat het gevaarlijke agens mogelijk niet met voldoende betrouwbaarheid in aanvullend materiaal kan worden gedetecteerd;

technisch haalbaar, wanneer

— er te weinig monstermateriaal beschikbaar is voor bemonstering;

— een voldoende hoeveelheid materiaal die even representatief is voor de bemonsterde partij niet kan worden verkregen uit goederen die door de bevoegde autoriteiten met middelen voor communicatie op afstand van de exploitanten zijn opgevraagd zonder zichzelf bekend te maken overeenkomstig artikel 36. De bevoegde autoriteiten moeten voor zover mogelijk proberen het recht van de exploitant op het advies van een tweede deskundige te behouden door voldoende eenheden op te vragen, maar moeten de exploitant overeenkomstig artikel 35, lid 2, punt b), van de VOC ervan op de hoogte brengen als zij er niet in slagen een voldoende representatieve hoeveelheid materiaal te nemen;

([23]) https://ec.europa.eu/eusurvey/runner/contactform/DGSANTE_official_labs_R2017_625.

— de bederfelijkheid, afbreekbaarheid of activiteit van het te analyseren biologische, chemische of fysische agens verhindert dat (of de termijn beperkt waarbinnen) monsters kunnen worden opgeslagen en gehanteerd overeenkomstig artikel 34, lid 5, van de VOC.

In het algemeen brengt de bevoegde autoriteit, wanneer de bemonstering van een voldoende hoeveelheid materiaal overeenkomstig artikel 35, lid 2, van de VOC niet relevant, passend of technisch haalbaar wordt geacht, de exploitant daarvan op de hoogte overeenkomstig artikel 35, lid 2, punt b).

2.3.2.2. *Andere analyse door een ander officieel laboratorium*

Artikel 35, lid 3, biedt de lidstaten de mogelijkheid gebruik te maken van het recht op een beoordeling van de documenten van de eerste analyse en op een andere officiële analyse (tweede officiële analyse), test of diagnose door een ander officieel laboratorium. Voor de uitoefening van dit recht moet door de lidstaten (na de inwerkingtreding van de VOC) interne wetgeving worden vastgesteld, waarin specifiek is voorzien in het recht op een andere officiële analyse.

Het officiële laboratorium dat overeenkomstig artikel 35, lid 3, van de VOC een andere analyse uitvoert, neemt de functie van "scheidsrechter" op zich in gevallen waarin er een geschil bestaat tussen de bevoegde autoriteit en de exploitant dat is gebaseerd op de eerste analyse en het advies van de tweede deskundige. Indien er op het grondgebied waar de bevoegde autoriteit actief is, geen ander officieel laboratorium over de deskundigheid of uitrusting beschikt om een andere analyse uit te voeren, moeten de bevoegde autoriteiten waar mogelijk gebruikmaken van de mechanismen voor grensoverschrijdende aanwijzing zoals bedoeld in artikel 37, lid 2, van de VOC.

Indien de lidstaten besluiten te voorzien in het recht op een andere analyse, test of diagnose overeenkomstig artikel 35, lid 3, van de VOC, dragen de exploitanten de kosten van dergelijke analyses, tests of diagnoses.

2.3.3. ***Officiële laboratoria (artikelen 37 tot en met 42 van de VOC)***

2.3.3.1. *Aanwijzing*

De bevoegde autoriteiten moeten officiële laboratoria aanwijzen voor de uitvoering van de analyses, tests en diagnoses op monsters die worden genomen bij officiële controles en andere officiële activiteiten. Deze aanwijzing geschiedt schriftelijk, omvat de in artikel 37, lid 3, van de VOC bedoelde elementen en moet bewijsstukken bevatten om aan te tonen dat de eisen van artikel 37, leden 4 en 5, van de VOC zijn beoordeeld en vervuld.

Artikel 37, lid 1, van de VOC sluit de aanwijzing van particuliere laboratoria als officiële laboratoria niet uit, indien zij voldoen aan de eisen van artikel 37, leden 4 en 5, van de VOC. Indien een particulier laboratorium naast zijn rol als officieel laboratorium echter zakelijke relaties onderhoudt met exploitanten waarop officiële controles van toepassing zijn, moeten er mechanismen zijn om de onpartijdigheid met betrekking tot de taken van het laboratorium als officieel laboratorium te waarborgen, overeenkomstig artikel 37, lid 4, punt c), van de VOC. Tenzij officiële laboratoria worden aangewezen met een afwijking van de verplichte accreditatie (zie hoofdstuk 2.3.3.2 over accreditatie), zijn de in norm EN ISO/IEC 17025 vastgestelde mechanismen ter waarborging van onpartijdigheid van toepassing.

Een laboratorium kan de functie van officieel laboratorium en referentielaboratorium of referentiecentrum vervullen, mits het voldoet aan de voorschriften en verplichtingen en voor elk van zijn functies is aangewezen overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de VOC (artikelen 37 tot en met 42 en artikel 92 tot en met 101 van de VOC). De aanwijzing omvat onder meer een gedetailleerde beschrijving van "de regelingen die noodzakelijk zijn om te zorgen voor doeltreffende en doelmatige coördinatie en samenwerking tussen het laboratorium en de bevoegde autoriteiten" (artikel 37, lid 3, punt c), van de VOC). Dergelijke regelingen kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op:

— procedures voor regelmatige planning en toewijzing van middelen, om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten toegang hebben tot laboratoriumcapaciteit overeenkomstig artikel 37, lid 4, punten a), b) en d), van de VOC en in overeenstemming met hun meerjarige nationale controleplannen;

— procedures voor regelmatige verslaglegging, met inbegrip van tijdige uitwisseling van gegevens over monsters en laboratoriumresultaten, met name wanneer deze resultaten wijzen op niet-naleving of risico's voor de gezondheid van mensen, dieren of planten, of, wat ggo's en gewasbeschermingsmiddelen betreft, ook voor het milieu (artikel 38, lid 1, van de VOC);

— de samenwerking van officiële laboratoria met nationale en/of EU-referentielaboratoria, met name om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteit op de hoogte wordt gebracht van de resultaten van vergelijkend interlaboratoriumonderzoek of ringonderzoek overeenkomstig artikel 38, lid 2, van de VOC, zodat zij haar verplichtingen uit hoofde van artikel 39, lid 2, van de VOC kan nakomen;

— de uitvoering van audits overeenkomstig artikel 39, lid 1, van de VOC, met inbegrip van mechanismen om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteit op de hoogte wordt gebracht van de resultaten van accreditatiebeoordelingen, zodat zij haar verplichtingen uit hoofde van artikel 39, lid 2, van de VOC kan nakomen.

2.3.3.2. Accreditatie

Officiële laboratoria moeten werken overeenkomstig norm EN ISO/IEC 17025 en geaccrediteerd zijn volgens deze norm. Overeenkomstig artikel 37, lid 5, van de VOC omvat het toepassingsgebied van de accreditatie van een officieel laboratorium alle methoden voor laboratoriumanalyses, -tests of -diagnoses die het moet toepassen wanneer het als officieel laboratorium werkt.

In dit verband kan de term "methode" worden opgevat als een meetprocedure die wordt toegepast op een specifieke matrix of groep matrices en op een specifieke analyt of groep analyten, of een combinatie daarvan, afhankelijk van de betrokken methode, overeenkomstig norm EN ISO/IEC 17025. De VOC voorziet in afwijkingen van deze verplichting, door de lidstaten het recht te geven een officieel laboratorium aan te wijzen dat onder bepaalde voorwaarden niet aan de accreditatieverplichting voldoet, en biedt enige flexibiliteit met betrekking tot het toepassingsgebied van de accreditatie:

1. Het toepassingsgebied van de accreditatie van een officieel laboratorium kan

   a. groepen methoden omvatten (artikel 37, lid 5, punt b), van de VOC),

   b. op flexibele wijze worden bepaald ([24]) (artikel 37, lid 5, punt c), van de VOC).

2. Er worden permanente afwijkingen van de verplichte accreditatie vastgesteld voor officiële laboratoria die zich alleen bezighouden met de detectie van *Trichinella* ([25]) in vlees en laboratoria die alleen analyses, tests of diagnoses uitvoeren in het kader van andere officiële activiteiten (onder de voorwaarden van respectievelijk artikel 40, lid 1, punt a), en artikel 40, lid 1, punt b), van de VOC);

3. In Gedelegeerde Verordening *(EU)* 2021/1353 van de Commissie ([26]) zijn op het gebied van plantgezondheid, materialen die met levensmiddelen in contact komen, levensmiddelenadditieven, voedingsenzymen, aroma's en toevoegingsmiddelen voor diervoeding permanente afwijkingen vastgesteld van de verplichting dat het toepassingsgebied van de accreditatie alle door het officiële laboratorium gebruikte methoden omvat, op basis van de bevoegdheid in artikel 41 van de VOC;

4. Een tijdelijke afwijking van de verplichte accreditatie (1 + 1 jaar) is toegestaan voor officiële laboratoria in de volgende gevallen, zoals bedoeld in artikel 42, lid 1, van de VOC, en met inachtneming van de voorwaarden van artikel 42, leden 2 tot en met 4, van de VOC:

   a. wanneer de toepassing van de methode een nieuwe eis is op grond van de regels van de Unie (te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van die regels),

   b. wanneer wijzigingen in een methode die reeds wordt toegepast een nieuwe of uitgebreide accreditatie vereisen (indien deze niet onder een flexibel accreditatietoepassingsgebied vallen),

   c. wanneer de noodzaak om de methode toe te passen het gevolg is van een noodsituatie of een nieuw risico.

Op basis van de bevoegdheid in artikel 41 van de VOC bevat Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1353 van de Commissie regels op grond waarvan de bevoegde autoriteiten officiële laboratoria mogen aanwijzen die niet voldoen aan de eis van artikel 37, lid 4, punt e), van de VOC met betrekking tot alle door hen toegepaste methoden voor officiële controles.

De gebieden die onder Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1353 vallen en waarvoor afwijkingen uit hoofde van artikel 41 van de VOC mogen worden toegepast, zijn materialen die met levensmiddelen in contact komen, levensmiddelenadditieven, voedingsenzymen, aroma's, toevoegingsmiddelen voor diervoeding en plantgezondheid.

([24]) "Flexibel toepassingsgebied van de accreditatie": toepassingsgebied van de accreditatie zodanig geformuleerd dat conformiteitsbeoordelingsinstanties wijzigingen kunnen aanbrengen in de methodologie en andere parameters die onder de bevoegdheid van de conformiteitsbeoordelingsinstantie vallen, zoals bevestigd door de accreditatie-instantie (ISO/IEC 17011:2017).

([25]) Richtsnoeren inzake minimale aanbevelingen voor officiële laboratoria die zijn aangewezen voor de detectie van *Trichinella* in vlees: https://ec.europa.eu/food/system/files/2021-10/biosafety_fh_legis_guidance_min-recom-trichinella-meat_nl.pdf.

([26]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1353 van de Commissie van 17 mei 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder de bevoegde autoriteiten officiële laboratoria mogen aanwijzen die niet met betrekking tot alle door hen toegepaste methoden voor officiële controles of andere officiële activiteiten aan de voorwaarden van die verordening voldoen (PB L 291 van 13.8.2021, blz. 20).

In de artikelen 2 en 3 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1353 zijn de volgende voorwaarden vastgesteld waaronder een officieel laboratorium op de gebieden die onder die verordening vallen, mag worden aangewezen voor een methode die buiten het toepassingsgebied van zijn accreditatie valt:

i) Het laboratorium beschikt over een kwaliteitsborgingssysteem om ervoor te zorgen dat betrouwbare resultaten worden verkregen uit de toepassing van methoden voor laboratoriumanalyses, -tests of -diagnoses buiten het toepassingsgebied van zijn accreditatie.

Het beschikken over een kwaliteitsborgingssysteem is een vereiste om accreditatie te verkrijgen overeenkomstig norm EN ISO/IEC 17025, zoals voorgeschreven in artikel 37, lid 4, punt e), van de VOC. Voor de toepassing van Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1353 moet het kwaliteitsborgingssysteem echter *ook* worden toegepast op de methoden die *buiten* het toepassingsgebied van de accreditatie worden gebruikt.

ii) De door het laboratorium toegepaste niet-geaccrediteerde methode wordt gekenmerkt door de criteria die relevant zijn voor het desbetreffende gebied zoals vastgesteld in bijlage III bij de VOC.

Dit vereiste is vergelijkbaar met het basisvereiste voor het kenmerken van de methode in artikel 34, lid 4, van de VOC. Voor de specifieke toepassing van Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1353 *moet* echter aan dit vereiste worden voldaan (en niet alleen "waar mogelijk", zoals vereist in artikel 34, lid 4, van de VOC).

iii) Wat plantgezondheid betreft, vereist artikel 3 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1353 dat het officiële laboratorium bovendien reeds geaccrediteerd is (overeenkomstig norm EN ISO/IEC 17025) voor een methode die tot een van de in de bijlage bij die verordening vermelde categorieën behoort; het laboratorium kan dan worden aangewezen op voorwaarde dat het dezelfde methode toepast buiten het toepassingsgebied van de accreditatie voor een plaagorganisme van dezelfde groep organismen als het plaagorganisme waarvoor de geaccrediteerde methode wordt toepast. De volgende groepen moeten overeenkomstig overweging 8 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1353 als "groepen organismen" worden beschouwd:

— nematoden;

— bacteriën;

— schimmels en oömyceten;

— virussen, viroïden en fytoplasma's;

— insecten en mijten.

Wanneer de bevoegde autoriteiten een laboratorium aanwijzen als officieel laboratorium overeenkomstig artikel 37, lid 1, van de VOC en als nationaal referentielaboratorium overeenkomstig artikel 100, lid 1, van de VOC, kan de in artikel 41 van de VOC bedoelde afwijking worden toegepast voor de aanwijzing als officieel laboratorium. Voor de functie van dat laboratorium als referentielaboratorium is de in artikel 41 van de VOC vastgestelde afwijking niet van toepassing.

Op het gebied van plantgezondheid kunnen officiële laboratoria die zijn aangewezen op basis van een afwijking zoals bedoeld in artikel 41 van de VOC, vervolgens echter worden aangewezen als nationaal (of EU-)referentielaboratorium, ongeacht of zij voldoen aan de accreditatievereisten van artikel 37, lid 4, punt e), van de VOC (respectievelijk artikel 93, lid 3, punt a), van de VOC voor EURL's) ([27]).

2.3.3.3. *Grensoverschrijdende aanwijzing*

De bevoegde autoriteiten kunnen een in een andere lidstaat of een ander EER-land gevestigd officieel laboratorium als officieel laboratorium aanwijzen (onder de voorwaarden van artikel 37, lid 2, van de VOC). Deze bepaling biedt de lidstaten bijvoorbeeld enige flexibiliteit wanneer er op het grondgebied waar de bevoegde autoriteit actief is geen laboratorium beschikbaar is dat voldoet aan de vereisten van artikel 37, leden 4 en 5, van de VOC. De regels en vereisten van de artikelen 34 tot en met 42 van de VOC zijn ook van toepassing op officiële laboratoria die in een andere lidstaat of een ander EER-land zijn aangewezen. Zo moeten laboratoria die door twee of meer bevoegde autoriteiten zijn aangewezen, kunnen voldoen aan het vereiste dat zij over voldoende laboratoriumcapaciteit beschikken (artikel 37, lid 4, punten a), b) en d), van de VOC) met betrekking tot hun verplichtingen jegens alle aanwijzende bevoegde autoriteiten.

([27]) Artikel 100, lid 2, tweede zin, van de VOC en artikel 93, lid 4, van de VOC voor respectievelijk NRL's en EURL's.

Naast de regelingen tussen elke aanwijzende bevoegde autoriteit en haar aangewezen laboratoria moeten de bevoegde autoriteiten die hetzelfde laboratorium als officieel laboratorium hebben aangewezen, onderling communiceren en coördineren om te zorgen voor:

— de uitvoering van audits (artikel 37, lid 2, in samenhang met artikel 39, lid 1, van de VOC): audits kunnen door beide/alle bevoegde autoriteiten afzonderlijk worden uitgevoerd of kunnen worden gedelegeerd aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar het laboratorium is gevestigd;

— de uitwisseling van informatie over het toepassingsgebied van de accreditatie van het laboratorium en de resultaten van accreditatiebeoordelingen, met name in gevallen waarin de aanwijzende lidstaat afhankelijk is van accreditatiebeoordelingen;

— de uitwisseling van informatie in geval van intrekking van de aanwijzing als officieel laboratorium overeenkomstig artikel 39, lid 2, van de VOC, met name de intrekking door de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar het laboratorium is gevestigd, aangezien deze aanwijzing een voorwaarde is voor aanwijzing door een andere lidstaat overeenkomstig artikel 37, lid 2, punt b), van de VOC.

Ter bevordering van de samenwerking tussen de lidstaten met het oog op grensoverschrijdende aanwijzing en de beoordeling van de in artikel 37, lid 6, van de VOC beschreven gevallen, biedt de Commissie een centraal platform waar de lidstaten contactgegevens van aangewezen nationale laboratoria op hun grondgebied met elkaar kunnen delen. Naast de informatie die via het platform wordt gedeeld, kunnen de lidstaten overwegen op de websites van hun bevoegde autoriteiten of laboratoria aanvullende, meer gedetailleerde informatie te verstrekken over de activiteiten van hun aangewezen laboratoria (zoals beschikbare methoden, accreditatiestatus).

2.3.3.4. *Uitbesteding*

Alle laboratoria die analyses, tests en diagnoses op officiële monsters uitvoeren, moeten zijn aangewezen als officiële laboratoria, tenzij geen enkel aangewezen officieel laboratorium in de Unie of in een EER-land over de deskundigheid, uitrusting, infrastructuur en personeelsleden beschikt die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van nieuwe of bijzonder ongebruikelijke laboratoriumanalyses, -tests of -diagnoses (artikel 37, lid 6, van de VOC). Daarom mogen officiële laboratoria, behalve in gevallen zoals bedoeld in artikel 37, lid 6, van de VOC, uitsluitend taken uitbesteden aan een ander officieel laboratorium. Voor laboratoria die overeenkomstig norm EN ISO/IEC 17025 zijn geaccrediteerd, moeten in dergelijke gevallen de desbetreffende bepalingen inzake extern geleverde producten en diensten van die norm worden nageleefd.

De aanwijzende bevoegde autoriteit moet altijd op de hoogte worden gebracht voordat een activiteit aan een ander officieel laboratorium wordt uitbesteed. Indien het laboratorium waaraan de activiteit is uitbesteed, in dezelfde lidstaat is gevestigd, maar door een andere bevoegde autoriteit is aangewezen, zijn coördinatie en communicatie tussen de aanwijzende bevoegde autoriteiten noodzakelijk om ervoor te zorgen dat het laboratorium waaraan de activiteit is uitbesteed, voor de duur van de uitbesteding en voor de uitbestede activiteit aan de aanwijzingsvoorschriften van artikel 37, leden 4 en 5, van de VOC voldoet. Daartoe kunnen de in dezelfde lidstaat gevestigde bevoegde autoriteiten gebruikmaken van bestaande vormen van administratieve samenwerking.

Wanneer taken worden uitbesteed aan een officieel laboratorium in een andere lidstaat of in een ander EER-land, schrijft artikel 37, lid 2, van de VOC voor dat de bevoegde autoriteit in de eerste lidstaat het in de andere lidstaat of het andere EER-land gevestigde laboratorium moet aanwijzen. Deze regel zorgt ervoor dat de aanwijzende bevoegde autoriteit in de eerste lidstaat te allen tijde toezicht houdt op elk aangewezen laboratorium met betrekking tot zijn taken, de uitvoering en de naleving van de voorschriften, en dat doeltreffende coördinatie kan plaatsvinden overeenkomstig artikel 37, lid 2, punt a), van de VOC.

Artikel 37, lid 6, van de VOC voorziet in een uitzondering op de aanwijzingsverplichting, door de bevoegde autoriteiten toe te staan laboratoria die niet als officiële laboratoria of diagnosecentra zijn aangewezen te belasten met nieuwe of bijzonder ongebruikelijke laboratoriumanalyses, -tests of -diagnoses. Dit is echter alleen toegestaan indien geen enkel ander officieel laboratorium in een lidstaat of in een EER-land over de deskundigheid, uitrusting, infrastructuur en personeelsleden beschikt die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van dergelijke analyses. De bevoegde autoriteiten moeten hun besluit om deze bepaling toe te passen rechtvaardigen door aan te tonen dat uit onderzoek is gebleken dat er geen enkel ander geschikt officieel laboratorium kon worden gevonden. Bij het onderzoek kan gebruik worden gemaakt van de mechanismen voor administratieve bijstand en samenwerking zoals bedoeld in de artikelen 102 tot en met 108 van de VOC en/of de databank van laboratoria die is ontwikkeld door het directoraat-generaal Gezondheid en Voedselveiligheid van de Commissie ([28]). De procedure om "die analyses, tests en diagnoses [te] laten uitvoeren door een laboratorium of diagnosecentrum" vereist geen formele aanwijzing overeenkomstig artikel 37, lid 1, van de VOC, maar kan gebaseerd zijn op een contractuele overeenkomst met het desbetreffende laboratorium.

([28]) https://ec.europa.eu/eusurvey/runner/contactform/DGSANTE_official_labs_R2017_625.

2.3.3.5. *Audits*

Het is de verantwoordelijkheid van de aanwijzende bevoegde autoriteit om te controleren of het officiële laboratorium blijft voldoen aan de aanwijzingsvoorschriften van artikel 37, leden 4 en 5, van de VOC en aan de verplichtingen van artikel 38 van de VOC. Accreditatieaudits zijn het belangrijkste instrument om hoogwaardige prestaties van officiële laboratoria te waarborgen. Daarom kunnen de bevoegde autoriteiten aan hun verplichting tot het organiseren van regelmatige audits voldoen door gebruik te maken van door de nationale accreditatie-instantie uitgevoerde accreditatiebeoordelingen, indien zij van mening zijn dat deze audits overbodig zijn, d.w.z. gelijkwaardig aan door de bevoegde autoriteit uitgevoerde audits, overeenkomstig artikel 39, lid 1, van de VOC. De bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat zij op de hoogte worden gebracht van de resultaten van accreditatiebeoordelingen en van eventuele corrigerende maatregelen die door het officiële laboratorium worden genomen, zodat zij actie kunnen ondernemen overeenkomstig artikel 39, lid 2, van de VOC.

Naast accreditatiebeoordelingen moeten er mechanismen zijn die de bevoegde autoriteit in staat stellen te reageren op niet-naleving door het officiële laboratorium van de voorschriften van artikel 37, lid 4, punten a) tot en met d), van de VOC en de verplichtingen ervan als vermeld in artikel 38 van de VOC. Bij dergelijke mechanismen kan het gaan om jaarlijkse verslaglegging, regelmatige verslaglegging, uitwisseling van informatie met lokale autoriteiten waaraan de bevoegde autoriteit verantwoordelijkheden heeft overgedragen overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de VOC en die regelmatig met het officiële laboratorium samenwerken, en de beoordeling van de resultaten van door NRL's georganiseerd vergelijkend interlaboratoriumonderzoek of ringonderzoek.

Wanneer er aanwijzingen zijn dat het officiële laboratorium niet voldoet aan een van de in artikel 39, lid 2, van de VOC vermelde punten, onderneemt de bevoegde autoriteit actie, bijvoorbeeld door aanvullende audits te organiseren overeenkomstig artikel 39, lid 1, van de VOC, door het laboratorium te verzoeken corrigerende maatregelen te nemen en uiteindelijk door de aanwijzing in te trekken indien het laboratorium niet tijdig passende corrigerende maatregelen neemt.

Zie hierboven onder "Grensoverschrijdende aanwijzing" en "Uitbesteding" voor richtsnoeren over auditregelingen tussen bevoegde autoriteiten van verschillende lidstaten.

2.4. **HOOFDSTUK V — Officiële controles van dieren en goederen die de Unie binnenkomen**

2.4.1. ***Regels inzake officiële controles voor zendingen die de Unie binnenkomen***

2.4.1.1. *Zendingen en begeleidende documenten*

> Artikel 3 van de VOC
>
> Definities
>
> Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: [...]
>
> 37) "zending": een aantal dieren of een hoeveelheid goederen vallend onder hetzelfde officiële certificaat, dezelfde officiële verklaring of hetzelfde andere document, die met hetzelfde vervoermiddel worden vervoerd en vanuit hetzelfde grondgebied of derde land komen en, uitgezonderd voor goederen die onderworpen zijn aan de in artikel 1, lid 2, punt g), bedoelde regels, van hetzelfde type zijn, onder dezelfde klasse vallen of aan dezelfde omschrijving beantwoorden; [...]

In officiële certificaten, officiële verklaringen of documenten die een zending vergezellen, worden de dieren of goederen geïdentificeerd die tot dezelfde zending behoren. Overeenkomstig artikel 89 van de VOC moeten officiële certificaten een eenvoudige verificatie mogelijk maken van het verband met de zending, de partij of het individuele dier of goed waarop zij betrekking hebben en moeten zij de identificatie mogelijk maken van de autoriteit van afgifte, de persoon die de certificaten heeft ondertekend en de datum van afgifte. Evenzo volgt uit artikel 91 van de VOC dat, wanneer officiële verklaringen betrekking hebben op een zending of partij, zij de verificatie van het verband met die zending of partij mogelijk moeten maken. Bijgevolg dragen deze documenten bij tot de identificatie van de zending en vergezellen zij deze om zekerheid te bieden dat de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels worden nageleefd.

Dieren en goederen van dezelfde zending moeten van hetzelfde type zijn, onder dezelfde klasse vallen of aan dezelfde omschrijving beantwoorden, met uitzondering van planten, plantaardige producten en andere materialen, met inachtneming van de in artikel 1, lid 2, punt g), van de VOC bedoelde regels, die heterogeen kunnen zijn wat het type, de klasse of de omschrijving betreft. Een zending plantaardige producten kan bijvoorbeeld bestaan uit verschillende soorten groenten en fruit die onder hetzelfde fytosanitair certificaat vallen.

Van hetzelfde type zijn, onder dezelfde klasse vallen of aan dezelfde omschrijving beantwoorden, wanneer een certificaat vereist is om de dieren of de goederen in de Unie binnen te brengen, houdt dit in dat:

i) de dieren en goederen onder hetzelfde certificaat kunnen vallen, zoals vereist door EU-wetgeving;

ii) zij kunnen beantwoorden aan dezelfde omschrijving van de zending in deel I van dat certificaat; en

iii) zij alle moeten voldoen aan de geselecteerde verklaringen in deel II van het desbetreffende certificaat.

Eén zending kan uit verschillende partijen bestaan. De dieren of goederen in een zending worden met hetzelfde vervoermiddel vervoerd.

Goederen van dezelfde zending moeten tijdens het vervoer bij dezelfde temperatuur (omgevingstemperatuur, gekoeld of bevroren) worden bewaard.

2.4.1.2. *Certificeringsregels voor dieren, producten van dierlijke oorsprong, samengestelde producten en levende producten*

Een belangrijk specifiek kenmerk met betrekking tot dieren, producten van dierlijke oorsprong en levende producten is dat de certificerende functionaris die gemachtigd is om de officiële certificaten te ondertekenen, een officiële dierenarts moet zijn overeenkomstig artikel 237, lid 2, van Verordening (EU) 2016/429, tenzij andere specifieke regels van toepassing zijn.

Voor dieren en broedeieren moeten de certificaten binnen tien dagen vóór de datum van aankomst bij de GCP worden afgegeven; deze periode kan, in het geval van zeevervoer, worden verlengd tot de duur van de reis over zee (indien gestaafd door een aanvullende verklaring van de kapitein van het schip) overeenkomstig de artikelen 3, 14 en 101 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/692 van de Commissie ([29]).

Wat levende producten betreft, is het overeenkomstig artikel 182 bis van die gedelegeerde verordening mogelijk om oude voorraden die op grond van eerder geldende EU-regels zijn gewonnen en geproduceerd, in de Unie in te voeren. Hiervoor zijn specifieke certificaten beschikbaar ([30]).

Geval van doorvoer of overlading in derde landen

Na het verlaten van het derde land van oorsprong kunnen zendingen worden doorgevoerd door of worden overgeladen in andere derde landen voordat zij op het grondgebied van de Unie worden binnengebracht. De doorvoer, het lossen of de overlading van dieren (met inbegrip van de verversing van water voor waterdieren) in derde landen is echter alleen toegestaan in derde landen die overeenkomstig artikel 14, lid 2, en artikel 167, punt b), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/692 van de Commissie in de lijst voor de binnenkomst in de Unie van de desbetreffende goederen zijn opgenomen. De artikelen 15 en 16 van deze gedelegeerde verordening voorzien in enkele afwijkingen van deze regel voor landdieren.

Wanneer de producten van dierlijke oorsprong of de samengestelde producten in hun verzegelde vervoerscontainer blijven zodat de sanitaire status van de zending niet verandert, hoeft het derde land van doorvoer geen nieuw certificaat af te geven, aangezien de in artikel 238, lid 1, van Verordening (EU) 2016/429 bedoelde diergezondheidsvoorschriften en de in artikel 21, lid 4, punt a), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2292 van de Commissie ([31]) bedoelde volksgezondheidsvoorschriften niet in het gedrang komen.

([29]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/692 van de Commissie van 30 januari 2020 tot aanvulling van Verordening (EU) 2016/429 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft regels voor de binnenkomst in de Unie en het na binnenkomst verplaatsen van en werken met zendingen van bepaalde dieren, levende producten en producten van dierlijke oorsprong (PB L 174 van 3.6.2020, blz. 379).

([30]) Artikelen 20 tot en met 23 van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/403 van de Commissie van 24 maart 2021 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van de Verordeningen (EU) 2016/429 en (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft modellen van diergezondheidscertificaten en modellen van diergezondheids-/officiële certificaten voor de binnenkomst in de Unie en verplaatsingen tussen lidstaten van zendingen van bepaalde categorieën landdieren en levende producten daarvan, en officiële certificering van dergelijke certificaten, en tot intrekking van Besluit 2010/470/EU (PB L 113 van 31.3.2021, blz. 1).

([31]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2292 van de Commissie van 6 september 2022 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft voorwaarden voor de binnenkomst in de Unie van zendingen van voedselproducerende dieren en bepaalde voor menselijke consumptie bestemde goederen (PB L 304 van 24.11.2022, blz. 1).

Het derde land van doorvoer moet echter voor het betrokken product in de lijst zijn opgenomen en in de volgende gevallen een nieuw certificaat afgeven, aangezien de gezondheidswaarborgen in het oorspronkelijke certificaat niet langer geldig zijn:

— het lossen van bulkproducten, met inbegrip van verpakkingen op pallets, en het opnieuw laden in een voor de Unie bestemde vervoerscontainers;

— het lossen voor opslag in een entrepot van het derde land van doorvoer, ongeacht de douanestatus ervan, en het opnieuw laden in een voor de Unie bestemd vervoermiddel;

— het lossen en elke behandeling of verwerking in een inrichting van het derde land van doorvoer vóór het opnieuw laden in een voor de Unie bestemd vervoermiddel.

Geval van meervoudige certificering

Als algemeen beginsel gaat een zending producten van dierlijke oorsprong zoals bedoeld in artikel 21, lid 1, punt b), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2292 of samengestelde producten zoals bedoeld in artikel 21, lid 1, punt f), van die verordening vergezeld van slechts één officieel certificaat. In bepaalde omstandigheden kan het echter nodig zijn dat een zending vergezeld gaat van meerdere officiële certificaten. Dit kan het geval zijn voor levensmiddelen (de zogenaamde gemengde producten) die verschillende producten van dierlijke oorsprong bevatten, zoals visserijproducten en zuivelproducten. In dit geval:

— moet de zending vergezeld gaan van de desbetreffende certificaten die overeenkomstig artikel 21 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2292 voor elk type product van dierlijke oorsprong vereist zijn;

— moet in elk certificaat de beschrijving van de zending de soort, het type producten, de behandeling en de in de lijst opgenomen inrichting(en) worden vermeld met betrekking tot de enige categorie(ën) producten van dierlijke oorsprong waarop het certificaat betrekking heeft. De GS-codes, het aantal verpakkingen en de gewichten moeten echter gerelateerd zijn aan het eindproduct, wat betekent dat deze informatie in al die certificaten dezelfde moet zijn en betrekking moet hebben op de zending als geheel en niet op het product waarop elk specifiek certificaat betrekking heeft;

— moeten met het oog op een goede traceerbaarheid ofwel de certificaten met dezelfde referentie worden geïdentificeerd, ofwel moet elk certificaat een verwijzing bevatten naar de andere certificaten;

— wordt bij de GCP slechts één GGB afgegeven, aangezien er één zending is. In de beschrijving van de zending moet worden verwezen naar de informatie over het eindproduct.

Evenzo kan voor een zending producten die verschillende dierlijke bijproducten bevatten of daaruit bestaan, zoals mengvoeders of samengestelde meststoffen, meer dan één officieel certificaat nodig zijn. Bij dergelijke producten moeten voor *elk* type dierlijk bijproduct relevante certificaten worden afgegeven.

2.4.1.3. *Certificeringsregels voor planten, plantaardige producten en andere materialen*

Bepaalde planten, plantaardige producten en andere materialen van oorsprong uit een derde land mogen de Unie binnenkomen indien zij vergezeld gaan van een door de bevoegde autoriteiten van het derde land afgegeven fytosanitair certificaat zoals bedoeld in artikel 71 van Verordening (EU) 2016/2031.

Hoewel overeenkomstig artikel 76 van Verordening (EU) 2016/2031 een fytosanitair uitvoercertificaat moet worden afgegeven voor zendingen die *rechtstreeks* uit het derde land van oorsprong de Unie worden binnengebracht, moet een fytosanitair certificaat voor uitvoer of wederuitvoer worden afgegeven wanneer zendingen worden binnengebracht uit een derde land van verzending, dat wil zeggen een land van wederuitvoer, en dus een ander land dan het land van oorsprong. Het land van verzending kan een fytosanitair certificaat voor wederuitvoer afgeven wanneer het product in de zending niet is geteeld of verwerkt met het oog op wijziging van de aard ervan in dat land, en alleen wanneer een origineel fytosanitair uitvoercertificaat, of een gewaarmerkt afschrift daarvan, beschikbaar is.

De inhoud van deze certificaten is opgenomen in bijlage V bij Verordening (EU) 2016/2031. Het fytosanitair uitvoercertificaat, of een gewaarmerkt afschrift daarvan, moet het fytosanitair certificaat voor wederuitvoer vergezellen en daaraan gekoppeld zijn. Voor de afgifte van het fytosanitair certificaat voor wederuitvoer moeten de verantwoordelijke bevoegde autoriteiten rekening houden met eventuele veranderingen in het aan de zending verbonden risico op plaagorganismen die zich in het land van verzending kunnen hebben voorgedaan. Indien de zending opnieuw is verpakt, is overgeladen, opgeslagen, opgesplitst of gecombineerd met andere ingevoerde zendingen, kan nog steeds een fytosanitair certificaat voor wederuitvoer worden afgegeven, mits zij niet is blootgesteld aan aantasting door of besmetting met door Uniewetgeving gereguleerde plaagorganismen.

Om te garanderen dat de zending aan de toepasselijke voorschriften van de Unie voldoet, moeten de bevoegde autoriteiten van het derde land van verzending in bepaalde gevallen passende maatregelen nemen om een nieuw fytosanitair uitvoercertificaat af te geven.

Indien van toepassing moet een correct opgestelde aanvullende verklaring aanwezig zijn opdat de bevoegde autoriteit de zending kan aanvaarden, overeenkomstig artikel 76 van Verordening (EU) 2016/2031.

2.4.1.4. *Elektronische certificering*

Met behulp van de dienst voor elektronische certificering Traces is het mogelijk elektronische officiële certificaten en documenten te produceren in en door te sturen naar Traces. Dit vergemakkelijkt de uitvoering van officiële controles, aangezien alle actoren die bij een bepaalde verplaatsing betrokken zijn, via Traces onmiddellijk toegang hebben tot het originele elektronische certificaat of het originele GGB. Bovendien wordt de dienst voor elektronische certificering Traces gratis aangeboden aan alle bevoegde autoriteiten die Traces gebruiken (zowel binnen als buiten de EU). Officiële certificaten en GGB's moeten elektronisch worden ondertekend indien sectorale voorschriften dat vereisen, zoals in het geval van de afgifte van het in artikel 35, lid 1, van Verordening (EU) 2018/848 bedoelde officiële certificaat, dat in elektronische vorm in Traces moet worden afgegeven (artikel 1 van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2119 van de Commissie ([32])).

Alleen officiële certificaten en GGB's die voldoen aan de voorschriften voor elektronische certificering waarin de Imsoc-verordening voorziet, kunnen als elektronisch worden beschouwd en worden ontheven van het vereiste tot afgifte van de desbetreffende officiële certificaten en documenten in papiervorm.

2.4.1.5. *Aan officiële controles onderworpen dieren en goederen die de Unie binnenkomen*

Artikel 3 van de VOC

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: [...]

40) "de Unie binnenkomen" of "binnenkomst in de Unie": handeling waarmee dieren en goederen in een van de in bijlage I vermelde grondgebieden van buiten die grondgebieden worden binnengebracht, uitgezonderd wanneer dit in verband staat met de in artikel 1, lid 2, punt g), bedoelde regels, in welk geval onder deze termen wordt verstaan de handeling waarmee goederen worden binnengebracht in het "grondgebied van de Unie" als omschreven in artikel 1, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EU) 2016/2031;

44) "doorvoer": vervoer van een derde land naar een ander derde land, onder douanetoezicht, via een van de in bijlage I vermelde grondgebieden, of vervoer van een van de in bijlage I vermelde grondgebieden naar een ander in bijlage I vermeld grondgebied via het grondgebied van een derde land, uitgezonderd wanneer dit in verband staat met de in artikel 1, lid 2, punt g), bedoelde regels, in welk geval een van de volgende situaties is bedoeld:

   a) vervoer van een derde land naar een ander derde land, als omschreven in artikel 1, lid 3, eerste alinea, van Verordening (EU) 2016/2031 waarbij het vervoer over het grondgebied van de Unie onder douanetoezicht geschiedt als omschreven in artikel 1, lid 3, tweede alinea, van die verordening, of

   b) vervoer van het "grondgebied van de Unie" naar een ander deel van het "grondgebied van de Unie", als omschreven in artikel 1, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EU) 2016/2031 over het grondgebied van een derde land als omschreven in artikel 1, lid 3, eerste alinea, van die verordening; [...]

De VOC bevat in de artikelen 43 tot en met 77 regels voor officiële controles van alle zendingen dieren en goederen die de Unie binnenkomen en maakt een onderscheid tussen dieren en goederen die al dan niet aan officiële controles aan GCP's zijn onderworpen, teneinde na te gaan of de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels worden nageleefd.

([32]) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2119 van de Commissie van 1 december 2021 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor bepaalde registers en verklaringen die van exploitanten en groepen exploitanten worden verlangd, en voor de technische middelen voor de afgifte van certificaten overeenkomstig Verordening (EU) 2018/848 van het Europees Parlement en de Raad en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/1378 van de Commissie wat betreft de afgifte van het certificaat aan exploitanten, groepen exploitanten en exporteurs in derde landen (PB L 430 van 2.12.2021, blz. 24).

De artikelen 44 tot en met 46 van de VOC voorzien in officiële controles van dieren en goederen waarvoor geen verplichte aanbieding aan GCP's is vereist. Zij zijn van toepassing op zendingen die als een lager risico worden beschouwd en bieden flexibiliteit met betrekking tot de locatie van de officiële controles, die kunnen worden uitgevoerd op elke geschikte plaats vanaf binnenkomst in de Unie, met inbegrip van een GCP, tot de plaats van bestemming (artikel 44, lid 3, van de VOC). Deze controles moeten worden verricht op basis van het risico.

Om het risico te bepalen, moeten de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 44, lid 2, van de VOC onder meer rekening houden met de geschiedenis van de naleving van: de inrichting van productie of oorsprong, de exporteur, de voor de zending verantwoordelijke exploitant, het land dat naar de EU uitvoert en de door zijn bevoegde autoriteiten verstrekte waarborgen met betrekking tot de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels.

De artikelen 47 tot en met 64 van de VOC voorzien in officiële controles van de in artikel 47, lid 1, bedoelde dieren en goederen die bij de GCP van eerste aankomst in de Unie moeten worden aangeboden en aan officiële controles moeten worden onderworpen.

Vóór de fysieke aankomst van de zending bij de GCP moet de voor de zending verantwoordelijke exploitant voorafgaande kennisgeving doen van de aankomst door deel I van het GGB in te vullen. Dit is een verplichte stap voor het aanbieden van de zending voor officiële controles bij de GCP en wordt bepaald in artikel 56 van de VOC, behalve in specifieke gevallen, zoals overlading binnen de in Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124 van de Commissie vastgestelde termijnen. Deze kennisgeving moet uiterlijk één werkdag *vóór* de verwachte aankomst van de zending bij de GCP van eerste aankomst worden gedaan en, indien er logistieke beperkingen zijn, uiterlijk vier uur vóór de verwachte aankomst, overeenkomstig artikel 1 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1013 van de Commissie ([33]).

Naast deze vereisten moet voor alle categorieën biologische producten en omschakelingsproducten een voorafgaande kennisgeving overeenkomstig artikel 3 van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2307 van de Commissie ([34]) via Traces worden gedaan binnen dezelfde termijnen die in Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1013 zijn vastgesteld. Hiervoor wordt vak 20 van het inspectiecertificaat gebruikt.

Overeenkomstig artikel 5 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/2306 moet het controleorgaan of de controleautoriteit bij de afgifte van het desbetreffende inspectiecertificaat de handels- en vervoersdocumenten van de zending in Traces uploaden. Indien voor de zending ook een GGB is afgegeven, wordt aanbevolen dezelfde handels- en vervoersdocumenten bij het GGB te voegen om de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten tijdens de parallelle controles te vergemakkelijken.

In het kader van de bevoegdheden van artikel 47, lid 2, van de VOC stelt de Commissie de lijsten vast van sommige dieren en goederen die aan officiële controles aan grenscontroleposten onderworpen zijn, met de overeenkomstige codes van de gecombineerde nomenclatuur (GN).

Uitvoeringsverordening (EU) 2021/632 van de Commissie ([35]) bevat met name een lijst van dieren, producten van dierlijke oorsprong, levende producten, dierlijke bijproducten en afgeleide producten, samengestelde producten en hooi en stro die aan officiële controles aan GCP's zijn onderworpen. Dieren en producten die niet in de bijlage bij de uitvoeringsverordening zijn opgenomen, worden standaard *uitgesloten* van de in artikel 47, lid 1, van de VOC bedoelde officiële controles. Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/630 van de Commissie ([36]) stelt bepaalde houdbare samengestelde producten met een laag risico voor de volksgezondheid en de diergezondheid vrij van officiële controles aan GCP's en stelt regels vast voor de uitvoering van officiële controles van die producten.

([33]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1013 van de Commissie van 16 april 2019 betreffende de voorafgaande kennisgeving van zendingen van bepaalde categorieën dieren en goederen die de Unie binnenkomen (PB L 165 van 21.6.2019, blz. 8).

([34]) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2307 van de Commissie van 21 oktober 2021 tot vaststelling van regels betreffende documenten en kennisgevingen die vereist zijn voor biologische en omschakelingsproducten die bestemd zijn voor invoer in de Unie (PB L 461 van 27.12.2021, blz. 30).

([35]) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/632 van de Commissie van 13 april 2021 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de lijsten van aan officiële controles aan grenscontroleposten onderworpen dieren, producten van dierlijke oorsprong, levende producten, dierlijke bijproducten en afgeleide producten, samengestelde producten en hooi en stro, en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2007 van de Commissie en Beschikking 2007/275/EG van de Commissie (PB L 132 van 19.4.2021, blz. 24).

([36]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/630 van de Commissie van 16 februari 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft bepaalde categorieën van goederen die zijn vrijgesteld van officiële controles aan grenscontroleposten en tot wijziging van Beschikking 2007/275/EG van de Commissie (PB L 132 van 19.4.2021, blz. 17).

Daarnaast bevat Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1793 van de Commissie ([37]) een lijst van bepaalde levensmiddelen en diervoeders van niet-dierlijke oorsprong uit bepaalde derde landen die onderworpen zijn aan een tijdelijke verhoging van de officiële controles en noodmaatregelen (bijzondere voorwaarden voor binnenkomst en opschorting van de binnenkomst in de Unie) voor de binnenkomst van dergelijke levensmiddelen en diervoeders overeenkomstig artikel 47, lid 1, punten d) en e), van de VOC.

Op fytosanitair gebied bevatten de bijlagen XI en XII bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2072 van de Commissie ([38]) de lijsten van planten, plantaardige producten en andere materialen overeenkomstig artikel 72, lid 1, en artikel 74, lid 1, van Verordening (EU) 2016/2031 die overeenkomstig artikel 47, lid 1, punt c), van de VOC aan officiële controles aan de GCP van eerste aankomst in de Unie zijn onderworpen.

De bevoegde autoriteiten zijn verantwoordelijk voor het beoordelen van de identiteit van dieren en goederen en het nemen van een besluit over de vraag of zij beantwoorden aan de beschrijvingen van de bovengenoemde verordeningen en derhalve of zij al dan niet binnen het toepassingsgebied ervan vallen.

2.4.1.6. *Uitvoering van controles*

Artikel 3 van de VOC

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: [...]

41) "documentencontrole": onderzoek van de officiële certificaten, officiële verklaringen en andere documenten, met inbegrip van handelsdocumenten, die de zending moeten vergezellen overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, en artikel 56, lid 1, bedoelde regels of overeenkomstig artikel 77, lid 3, artikel 126, lid 3, artikel 128, lid 1, en artikel 129, lid 1, vastgestelde uitvoeringshandelingen;

42) "overeenstemmingscontrole": visuele inspectie om te verifiëren of de inhoud en etikettering van een zending, met inbegrip van de merken op dieren, zegels en vervoermiddelen, overeenstemmen met de informatie in de officiële certificaten, officiële verklaringen en andere documenten die de zending vergezellen;

43) "materiële controle": controle betreffende dieren of goederen en, in voorkomend geval, betreffende verpakkingen, vervoermiddelen, etikettering en temperatuur, alsmede bemonstering voor analyses, tests en diagnoses en andere controles die noodzakelijk zijn om de naleving van de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels te verifiëren; [...]

Overeenkomstig artikel 15, leden 1 en 3, van de VOC moet personeel van de bevoegde autoriteiten van de exploitanten toegang krijgen tot uitrusting, vervoermiddelen en gebouwen, informatiebeheersystemen, de dieren en goederen die onder hun toezicht staan en de documenten, voor zover dit nodig is om officiële controles van zendingen uit te voeren. De voor de zendingen verantwoordelijke exploitanten moeten alle informatie over de zending op papier of in elektronische vorm ter beschikking stellen.

Er zijn drie verschillende soorten controles van dieren en goederen zoals bedoeld in artikel 47, lid 1, van de VOC of die onder artikel 44 van de VOC vallen en in deze standaardvolgorde moeten worden uitgevoerd: documentencontroles, overeenstemmingscontroles en materiële controles. Zij moeten met verschillende frequentie worden uitgevoerd, variërend van de hoogste frequentie voor documentencontroles tot een lagere frequentie voor overeenstemmingscontroles en een gelijke of lagere frequentie voor materiële controles.

([37]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1793 van de Commissie van 22 oktober 2019 betreffende de tijdelijke verhoging van de officiële controles en noodmaatregelen met betrekking tot de binnenkomst in de Unie van bepaalde goederen uit bepaalde derde landen tot uitvoering van de Verordeningen (EU) 2017/625 en (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 669/2009, (EU) nr. 884/2014, (EU) 2015/175, (EU) 2017/186 en (EU) 2018/1660 van de Commissie (PB L 277 van 29.10.2019, blz. 89).

([38]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2072 van de Commissie van 28 november 2019 tot vaststelling van eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van Verordening (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad, wat betreft beschermende maatregelen tegen plaagorganismen bij planten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 690/2008 van de Commissie en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 van de Commissie (PB L 319 van 10.12.2019, blz. 1).

Voor de in artikel 47, lid 1, van de VOC bedoelde dieren en goederen moeten documentencontroles van alle zendingen worden uitgevoerd door de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor de GCP (artikel 54, lid 1, van de VOC). Wat betreft de dieren en goederen die onder het toepassingsgebied van artikel 44 van de VOC vallen, worden officiële controles uitgevoerd op een geschikte plaats (zoals omschreven in artikel 44, lid 3). Overeenkomstig de algemene regel van artikel 9, lid5, van de VOC moeten de administratieve lasten en de verstoring van het werk van de exploitanten tot het noodzakelijke minimum worden beperkt. Om een soepele werking van de handel te waarborgen, moet daarom rekening worden gehouden met de daaruit voortvloeiende verstoring van het werk bij de keuze van de plaats van officiële controles van goederen die onder artikel 44 van de VOC vallen. Documentencontroles worden op basis van een risicobeoordeling en met een passende frequentie uitgevoerd (artikel 44, lid 1, en artikel 45, lid 1, van de VOC).

Zendingen van dieren en goederen zoals bedoeld in artikel 47, lid 1, van de VOC die aan officiële controles aan de GCP zijn onderworpen, moeten vergezeld gaan van de originele certificaten of documenten, of van elektronische equivalenten die volgens de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels vereist zijn. Overeenkomstig artikel 50 van de VOC *moeten* deze certificaten of documenten worden bewaard door de bevoegde autoriteiten van de GCP's, die gewaarmerkte of elektronische afschriften aan de exploitanten moeten verstrekken, tenzij anders is bepaald in de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels. Op grond van de artikelen 11, 13 en 15 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124 betreffende dieren die in of op hetzelfde vervoermiddel blijven met het oog op verder vervoer en overgeladen zendingen, moeten de begeleidende certificaten tijdens de verdere reis bij de zendingen blijven.

Documentencontroles voor bepaalde planten, plantaardige producten en ander materiaal kunnen overeenkomstig artikel 7 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2123 van de Commissie ([39]) op afstand van de GCP worden uitgevoerd.

Documentencontroles omvatten:

— de inspectie van officiële certificaten, officiële verklaringen en andere documenten die de zendingen vergezellen, of de in Traces ingediende elektronische equivalenten daarvan; en

— de verificatie van de conformiteit van deze documenten met de relevante wettelijke vereisten en van de daarin verstrekte informatie met de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels.

Voor de in artikel 47, lid 1, van de VOC bedoelde dieren en goederen onderzoeken de bevoegde autoriteiten bij het uitvoeren van een documentencontrole de certificaten, verklaringen en andere documenten waarvan de zending vergezeld moet gaan. Zij moeten overeenkomstig artikel 56 van de VOC controleren of het naar behoren en nauwkeurig ingevulde deel I van het GGB *vóór* de aankomst van de zending bij de grenscontrolepost door de exploitant in het Imsoc (Traces) is ingediend en of de daarin vervatte informatie overeenkomt met die in de officiële certificaten, officiële verklaringen en andere documenten. Documentencontroles hebben ook betrekking op de informatie over het gebruik van dieren en goederen en de bestemming ervan.

Na documentencontroles moeten de bevoegde autoriteiten volgens een bepaalde frequentie overeenstemmingscontroles uitvoeren op zendingen die op de plaats van officiële controles worden aangeboden, zoals vereist door het Unierecht zoals Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2129 van de Commissie ([40]), Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1793 van de Commissie en Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2389 van de Commissie ([41]). Deze controles, zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 42, van de VOC, omvatten met name de verificatie van het aantal dieren en de kenmerken ervan en de hoeveelheid goederen en de inhoud ervan die de Unie binnenkomen en, indien van toepassing, stempels, identificatiemerken, codes, zegels en vervoermiddelen, in verhouding tot de respectieve informatie in de officiële certificaten, officiële verklaringen en andere documenten.

([39]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2123 van de Commissie van 10 oktober 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de regels voor de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder op controlepunten overeenstemmingscontroles en materiële controles op bepaalde goederen kunnen worden uitgevoerd, en voor de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder documentencontroles op afstand van de grenscontroleposten kunnen worden uitgevoerd (PB L 321 van 12.12.2019, blz. 64).

([40]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2129 van de Commissie van 25 november 2019 tot vaststelling van regels voor de eenvormige toepassing van de frequentie van de overeenstemmingscontroles en de materiële controles van bepaalde zendingen dieren en goederen die de Unie binnenkomen (PB L 321 van 12.12.2019, blz. 122).

([41]) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2389 van de Commissie van 7 december 2022 tot vaststelling van regels voor de eenvormige toepassing van de frequentie van de overeenstemmingscontroles en de materiële controles van zendingen planten, plantaardige producten en andere materialen die de Unie binnenkomen (PB L 316 van 8.12.2022, blz. 42).

Voor zendingen van bepaalde producten van dierlijke oorsprong, levende producten, dierlijke bijproducten, afgeleide producten, hooi en stro en samengestelde producten kunnen overeenstemmingscontroles worden beperkt tot de identificatie van de vervoermiddelen en controles van de verzegeling indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan, zoals vastgesteld in artikel 3, lid 2, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2130 van de Commissie ([42]).

Tot slot moeten materiële controles volgens een bepaalde frequentie worden uitgevoerd, zoals vereist door het Unierecht (zoals de bovengenoemde verordeningen tot vaststelling van de frequentie van overeenstemmingscontroles), om na te gaan of dieren en goederen voldoen aan de toepasselijke regels zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, van de VOC en aan de specifieke vereisten die zijn vastgesteld in de officiële certificaten, officiële verklaringen en andere documenten (artikel 4, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2130 van de Commissie).

Bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2130 worden gedetailleerde regels vastgesteld voor de werkzaamheden die moeten worden uitgevoerd tijdens en na documentencontroles, overeenstemmingscontroles en materiële controles van dieren en goederen die onderworpen zijn aan officiële controles aan GCP's.

Artikel 6 van Verordening (EU) 2021/2306 bevat gedetailleerde regels voor de officiële controles van biologische producten en omschakelingsproducten.

2.4.1.7. *Gebruik van het GGB*

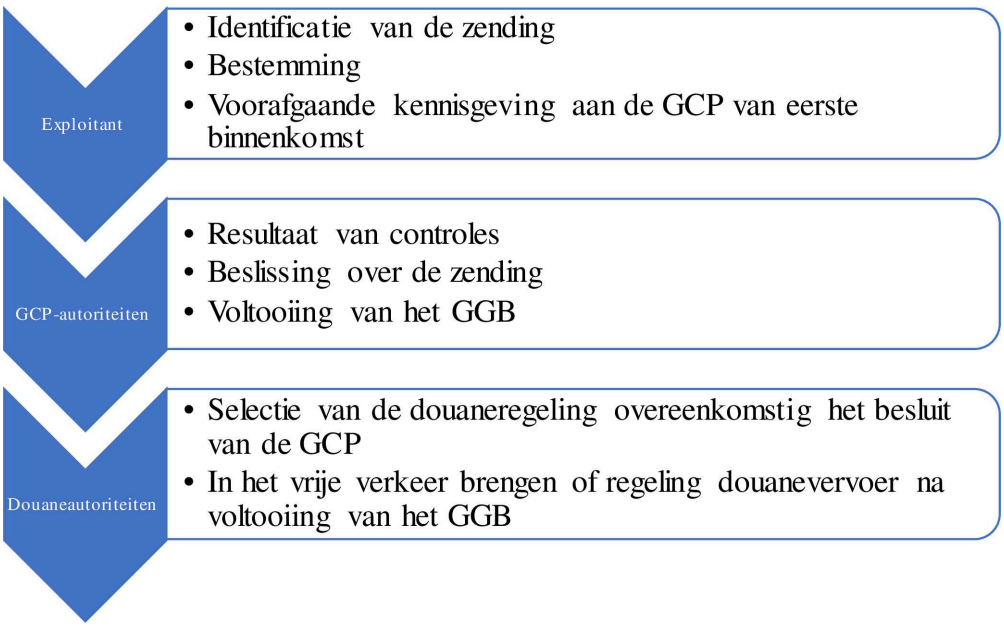
Overeenkomstig artikel 56, leden 1 en 4, van de VOC moet de voor de zending verantwoordelijke exploitant voor elke zending goederen zoals bedoeld in artikel 47, lid 1, van de VOC deel I van het GGB invullen en indienen om de vereiste informatie over de identificatie en de bestemming van die zending aan de bevoegde autoriteiten van de GCP te verstrekken.

De bevoegde autoriteiten van de GCP moeten het resultaat van de officiële controles die zij hebben uitgevoerd en de beslissing die over de zending is genomen (artikel 56, lid 3, van de VOC) in het GGB registreren.

Tot slot moeten de douaneautoriteiten het voltooide GGB gebruiken om de passende douaneregeling te selecteren en de zending met een gevalideerd GGB in het vrije verkeer te brengen overeenkomstig artikel 57 van de VOC.

Figuur 6

Voltooiing en gebruik van het GGB overeenkomstig de artikelen 56 en 57 van de VOC



([42]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2130 van de Commissie van 25 november 2019 tot vaststelling van gedetailleerde regels voor de werkzaamheden die moeten worden uitgevoerd tijdens en na documentencontroles, overeenstemmingscontroles en materiële controles van dieren en goederen die onderworpen zijn aan officiële controles aan grenscontroleposten (PB L 321 van 12.12.2019, blz. 128).

De voltooiing van het GGB is een voorwaarde voor de mogelijke splitsing van een zending overeenkomstig artikel 50, lid 3, van de VOC. Het gewaarmerkte papieren of elektronische afschrift van de officiële certificaten of documenten van de oorspronkelijke zending moet overeenkomstig artikel 50, lid 2, van de VOC aan de verantwoordelijke exploitant worden afgegeven.

De zending *moet* vergezeld gaan van een voltooid GGB in papieren of elektronische vorm tot de plaats van bestemming en totdat zij in het vrije verkeer wordt gebracht, overeenkomstig artikel 4 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1602 van de Commissie ([43]) of totdat zij de Unie verlaat. Overeenkomstig artikel 57, lid 2, van de VOC kunnen de douaneautoriteiten alleen toestemming verlenen voor het plaatsen van de zending onder een douaneregeling die verenigbaar is met de in het GGB vermelde beslissing van de GCP.

Bij elke beslissing van de GCP heeft de exploitant andere opties met betrekking tot de douaneaangifte en de behandeling van de zending. Indien bijvoorbeeld de beslissing van de GCP erin bestaat dat een zending in het vrije verkeer moet worden gebracht, kan de exploitant er nog steeds voor kiezen dat de zending de douaneregelingen voor doorvoer of wederuitvoer ondergaat. Als de beslissing van de GCP echter luidt dat de zending bestemd is voor doorvoer, kan de exploitant niet verzoeken om vrijgave door de douane voor het vrije verkeer.

2.4.1.8. *Wijziging van het doel en bijzondere behandeling van zendingen*

In gevallen waarin het beoogde gebruik van de zending wijzigt nadat de zending aan de GCP is geweigerd, maar nog onder toezicht van de GCP-autoriteit staat, moet een vervangend GGB worden afgegeven en aan het oorspronkelijke GGB worden gekoppeld.

Wanneer de zending daarentegen wordt geweigerd en vervolgens voor een bijzondere behandeling wordt bestemd, is een vervanging van het GGB niet passend.

In plaats daarvan moet de bevoegde autoriteit die toezicht houdt op de bijzondere behandeling beslissen of de zending aan de Unie- en nationale regels voldoet. Op basis van deze *gedocumenteerde* beslissing besluiten de douaneautoriteiten over de vrijgave van de zending voor het vrije verkeer en wordt het kwantiteitsbeheer buiten het EU-CSW-Certex-systeem uitgevoerd.

2.4.1.9. *GGB-PP gekoppeld aan een fytosanitair certificaat*

Uit de definitie van het woord "zending" in artikel 3, punt 37, van de VOC volgt dat als het gaat om goederen die onderworpen zijn aan fytosanitaire voorschriften zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, punt g), van de VOC, het niet nodig is dat de goederen in de zending van *hetzelfde* type zijn, onder *dezelfde* klasse vallen of aan *dezelfde* omschrijving beantwoorden. Volgens deze bepaling wordt onder een zending verstaan een hoeveelheid goederen onder meer "vallend onder hetzelfde officiële certificaat".

Uit de gecombineerde lezing van artikel 56 van de VOC en artikel 3, punt 37, van de VOC blijkt dat een GGB-PP, zoals gedefinieerd in artikel 40 van de Imsoc-verordening, alleen kan worden afgegeven voor een hoeveelheid planten, plantaardige producten of andere materialen die onder *hetzelfde* fytosanitair certificaat vallen.

Hoewel een fytosanitair certificaat betrekking kan hebben op producten van verschillende typen en klassen en met verschillende omschrijvingen, kan een GGB-PP dus *alleen* worden gekoppeld aan *één* fytosanitair uitvoercertificaat of aan één fytosanitair certificaat voor wederuitvoer. Indien een GGB-PP aan een fytosanitair certificaat voor wederuitvoer is gekoppeld, kunnen een of meer fytosanitaire uitvoercertificaten aan het fytosanitair certificaat voor wederuitvoer worden gehecht.

2.4.2. ***Illegale binnenkomst van zendingen in de Unie***

Overeenkomstig artikel 66, lid 6, van de VOC *moeten* de bevoegde autoriteiten gelasten dat de zending wordt vastgehouden of teruggeroepen en in officiële bewaring wordt genomen, indien een zending van de in artikel 47, lid 1, van de VOC bedoelde dieren en goederen die officiële controles aan de GCP moet ondergaan, niet aan de GCP wordt aangeboden of niet overeenkomstig de in hetzelfde artikel bedoelde regels wordt aangeboden.

In het stadium van de douaneaangifte *moet* een definitief GGB voor die zendingen aan de douaneautoriteiten worden overgelegd. Overeenkomstig artikel 57, lid 3, van de VOC moeten de douaneautoriteiten, indien geen GGB wordt overgelegd wanneer een douaneaangifte wordt gedaan, de zending in bewaring nemen en de bevoegde autoriteiten van de GCP onmiddellijk in kennis stellen.

([43]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1602 van de Commissie van 23 april 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het gemeenschappelijk gezondheidsdocument van binnenkomst dat zendingen van dieren en goederen tot hun bestemming vergezelt (PB L 250 van 30.9.2019, blz. 6).

2.4.2.1. *Kennisgeving*

Wanneer de lidstaat van binnenkomst van de zending in de Unie verschilt van de lidstaat waar de douaneaangifte wordt ingediend, zijn de artikelen 14 en 15 van Verordening (EG) nr. 515/97 van de Raad ([44]) betreffende bijstand op eigen initiatief (zonder voorafgaand verzoek) tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten van toepassing.

In de VOC is, met betrekking tot dieren en goederen zoals bedoeld in artikel 47, lid 1, de verplichting om de bevoegde autoriteiten van de GCP onmiddellijk in kennis te stellen, in artikel 57, lid 3, vastgelegd. Deze kennisgeving hangt echter af van de aanwezigheid van een GCP op het punt van binnenkomst.

Wanneer er een GCP op het punt van binnenkomst is

De douaneautoriteiten van de lidstaat waar de aangifte wordt ingediend, moeten:

— de bevoegde autoriteiten van de GCP op het punt van binnenkomst in kennis stellen, met het oog op mogelijke onderzoeken of verdere maatregelen. Wanneer meerdere bevoegde autoriteiten betrokken zijn bij de uitvoering van officiële controles aan de GCP van dezelfde zending (bijvoorbeeld als de zending vergezeld moet gaan van zowel een GGB-PP als een GGB-D en de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de in deze documenten geregistreerde controles, verschillend zijn), moet *elk* van hen op de hoogte worden gebracht;

— de douaneautoriteiten van de lidstaat van binnenkomst ervan in kennis stellen dat illegale handel heeft plaatsgevonden die eveneens in strijd is met artikel 57, lid 1, van de VOC, op grond van hun verplichting om nauw samen te werken met andere autoriteiten zoals bepaald in artikel 75, lid 1, van de VOC en in het kader van het risicobeheer zoals bedoeld in artikel 46 van Verordening (EU) nr. 952/2013 ([45]).

Wanneer er geen GCP op het punt van binnenkomst is

Op basis van hun samenwerkingsverplichtingen uit hoofde van artikel 57, lid 3, en artikel 75, lid 1, van de VOC en de artikelen 46 en 47, lid 2, van Verordening (EU) nr. 952/2013 moeten de douaneautoriteiten van de lidstaat waar de aangifte wordt ingediend, of de bevoegde autoriteiten van die lidstaat:

— de centrale bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor officiële controles aan GCP's van de lidstaat van binnenkomst in kennis stellen;

— de douaneautoriteiten van de lidstaat van binnenkomst ervan in kennis stellen dat illegale handel heeft plaatsgevonden die eveneens in strijd is met artikel 57, lid 1, van de VOC.

Met het oog op deze kennisgeving kunnen de lidstaten procedures vaststellen om te zorgen voor onmiddellijke:

1. communicatie tussen de douaneautoriteiten en de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar de aangifte wordt ingediend;

2. mededeling van de informatie door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar de aangifte wordt ingediend aan de bevoegde autoriteiten van de GCP en/of de centrale bevoegde autoriteit voor de GCP-controles van de lidstaat van binnenkomst.

2.4.2.2. *Maatregelen*

In artikel 57, lid 3, van de VOC is bepaald dat de bevoegde autoriteiten de nodige maatregelen moeten nemen overeenkomstig artikel 66, lid 6, van de VOC, zonder verdere specificatie. Daarom is het aan de lidstaten om te beslissen welke bevoegde autoriteiten (zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 3, van de VOC) verantwoordelijk zijn voor deze maatregelen. Afhankelijk van de specifieke situatie kan het gaan om de bevoegde autoriteit van de GCP, de lokale bevoegde autoriteit waar het douanekantoor is gevestigd en de zending in bewaring wordt genomen, of de centrale bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor officiële controles aan GCP's.

Hetzelfde artikel bepaalt ook dat de douaneautoriteiten de bevoegde autoriteiten van de GCP onmiddellijk in kennis moeten stellen. Wanneer er op het vermoedelijke punt van binnenkomst in de Unie geen aangewezen GCP is, handelen de douaneautoriteiten pragmatisch en stellen zij de bevoegde autoriteiten van hun lidstaten van het ontbreken van een GCP in kennis.

([44]) Verordening (EG) nr. 515/97 van de Raad van 13 maart 1997 betreffende de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften (PB L 82 van 22.3.1997, blz. 1).

([45]) Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (herschikking) (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

De maatregelen die ten aanzien van de zending moeten worden genomen, zijn afhankelijk van de plaats waar de zending zich op het moment van de constatering bevindt:

— indien de zending zich *nog op het punt van binnenkomst* bevindt, moet de douane deze doorverwijzen naar de GCP waar de bevoegde autoriteiten, zoals vereist op grond van artikel 65, lid 2, van de VOC, de officiële controles zullen uitvoeren overeenkomstig artikel 47, lid 1.

  Indien de zending volgens de resultaten van de officiële controles niet aan de materiële regels voldoet, weigeren de bevoegde autoriteiten de binnenkomst ervan in de Unie overeenkomstig artikel 66, lid 1, en nemen zij de bijbehorende maatregelen overeenkomstig artikel 66, lid 3;

— indien de zending *het punt van binnenkomst* en het douanegebied ervan reeds *heeft verlaten*, moet zij worden onderworpen aan officiële controles door de plaatselijke bevoegde autoriteit, inclusief het vasthouden, terugroepen en in bewaring nemen zoals bedoeld in artikel 66, lid 6, teneinde een beslissing te kunnen nemen over de mogelijke maatregelen zoals bedoeld in artikel 66, lid 3. De zending mag niet terugkeren naar de GCP.

Ten slotte moeten de maatregelen worden meegedeeld aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van binnenkomst indien het een andere lidstaat betreft dan de lidstaat waar de zending in bewaring wordt genomen.

2.4.2.3. *Onjuiste GN-codes*

Overeenkomstig artikel 56 van de VOC en artikel 40 van en bijlage II bij de Imsoc-verordening moet de voor de zending verantwoordelijke exploitant de informatie over de dieren en goederen in deel I van het GGB verstrekken door (onder meer) de codes van de gecombineerde nomenclatuur ("GN-codes") aan te geven, meer bepaald in vak I.31 van het GGB. Bovendien moeten de in het GGB vermelde GN-codes in overeenstemming zijn met de GN-codes die in de douaneaangiften zijn vermeld, zodat de douanediensten de nodige verificaties kunnen verrichten zoals bepaald in artikel 57 van de VOC.

Wanneer de door de exploitant in het GGB aangeduide GN-codes onjuist zijn, heeft dat praktische gevolgen voor de uitvoering van officiële controles aan de GCP. In zulke gevallen moeten de volgende uitgangspunten worden gehanteerd:

— ongeacht of sprake is van opzet, blijft de exploitant verantwoordelijk voor de aanduiding van onjuiste GN-codes in het GGB;

— *alleen* de douaneautoriteiten zijn bevoegd om te beoordelen of de aangeduide GN-code juist is. Daarom moeten de GCP's de douaneautoriteiten raadplegen om te bepalen of de GN-code correct is;

— wanneer de exploitant een onjuiste GN-code aanduidt die leidt tot uitsluiting van de zending van officiële controles aan de GCP, kan de GCP niet van de bestaande zending op de hoogte zijn. Daarom is het de taak van de douaneautoriteiten om te constateren dat er in de douaneaangiften sprake is van onjuiste GN-codes. In dit geval hangen de ten aanzien van de zending te nemen maatregelen af van de locatie op het moment van de constatering, in overeenstemming met de maatregelen die worden genomen in gevallen van illegale binnenkomst van zendingen in de Unie, zoals uiteengezet in het vorige punt;

— wanneer de exploitant een onjuiste GN-code aangeeft die ertoe leidt dat de zending bij de GCP wordt aangeboden, zijn de te nemen maatregelen afhankelijk van het gegeven of de onjuiste GN-codes al dan niet door de GCP worden geconstateerd:

  — indien de GCP onjuiste GN-codes constateert, moet als eerste stap de exploitant worden geraadpleegd, om een onjuiste aangifte uit te sluiten. Indien er geen consensus is of indien er nog twijfel bestaat over de juistheid van de GN-codes, moeten de douaneautoriteiten worden geraadpleegd om officiële bevestiging te krijgen. In dat geval kan deel I van het GGB nog steeds door de exploitant worden gecorrigeerd;

  — indien de GCP de onjuiste GN-codes niet constateert en de fout in een later stadium door de douaneautoriteiten wordt geconstateerd, moet de GCP worden geïnformeerd met als doel het gevalideerde GGB te vervangen en te annuleren. In bepaalde gevallen moet de GCP ook de mogelijke gevolgen wat betreft de invoervereisten heroverwegen en zo nodig de definitieve beslissing wijzigen.

2.4.3. ***Behandeling van niet-conforme zendingen***

2.4.3.1. *Niet-naleving geconstateerd vóór vrijgave voor het vrije verkeer*

Wanneer wordt vermoed dat een zending van de in artikel 44, lid 1, of artikel 47, lid 1, bedoelde dieren of goederen niet voldoet aan de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels, *moet* die zending in bewaring worden genomen en aan officiële controles worden onderworpen om dat vermoeden van niet-naleving te bevestigen of weg te nemen, overeenkomstig artikel 65, leden 1 en 3, van de VOC.

Na bevestiging van niet-naleving moeten de bevoegde autoriteiten erop toezien dat de binnenkomst van de zending in de Unie wordt geweigerd (artikel 66, lid 1, van de VOC) en de maatregelen nemen overeenkomstig de artikelen 66, 67 en 72 van de VOC, aangezien de zendingen nog niet in het vrije verkeer zijn gebracht.

Evenzo moeten de bevoegde autoriteiten van de GCP, wanneer zendingen van de in artikel 1, lid 1, punt a), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124 bedoelde categorieën goederen die na toestemming voor verder vervoer op de plaats van eindbestemming worden aangeboden, op basis van laboratoriumresultaten niet-conform blijken te zijn, de volgende maatregelen nemen overeenkomstig artikel 66, leden 3 tot en met 6, van de VOC, in overleg met de bevoegde autoriteiten van de plaats van eindbestemming, overeenkomstig de artikelen 7 en 8 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2124. Traces is het systeem dat wordt gebruikt voor de uitvoering van de kennisgevingen uit hoofde van artikel 66, lid 5, van de VOC.

Om passende maatregelen op te leggen, moeten de bevoegde autoriteiten eerst per geval beoordelen of de zendingen een risico vormen, rekening houdend met de definitie van risico in artikel 3, punt 24, van de VOC.

> Artikel 3 van de VOC
>
> Definities
>
> Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: [...]
>
> 24) "risico": functie van de kans op een nadelig effect op de gezondheid van mensen, dieren of planten, het dierenwelzijn of het milieu, en van de ernst van dat effect, voortvloeiend uit een gevaar; [...]

Indien de niet-conforme zending een risico inhoudt, is artikel 67 van de VOC van toepassing en zijn vernietiging of speciale behandeling de twee mogelijke maatregelen.

In andere gevallen hebben de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 66, lid 3, eerste alinea, van de VOC de mogelijkheid om, rekening houdend met de standpunten van de exploitant, alternatieve maatregelen te gelasten, waaronder doorzending naar een derde land, onder de voorwaarden van artikel 72 van de VOC, of toewijzing van de zending voor andere doeleinden dan die waarvoor zij oorspronkelijk was bestemd.

In bepaalde gevallen van niet-naleving kan de bevoegde autoriteit per geval overwegen dat een zending naar een derde land kan worden doorgezonden onder de voorwaarden van artikel 72 van de VOC, wanneer waarschijnlijk geen nadelig effect op de gezondheid of het milieu zal optreden. De volgende voorbeelden van gevallen van niet-naleving vormen een niet-uitputtende lijst van dergelijke gevallen:

a) ontoereikende resultaten op basis van de in Verordening (EG) nr. 2073/2005 van de Commissie ([46]) vastgestelde voedselveiligheidscriteria;

b) niet-naleving van de microbiologische normen van Verordening (EU) nr. 142/2011 van de Commissie ([47]) voor diervoeders die dierlijke bijproducten bevatten of daaruit bestaan die onder Verordening (EG) nr. 1069/2009 vallen;

([46]) Verordening (EG) nr. 2073/2005 van de Commissie van 15 november 2005 inzake microbiologische criteria voor levensmiddelen (PB L 338 van 22.12.2005, blz. 1).

([47]) Verordening (EU) nr. 142/2011 van de Commissie van 25 februari 2011 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot uitvoering van Richtlijn 97/78/EG van de Raad wat betreft bepaalde monsters en producten die vrijgesteld zijn van veterinaire controles aan de grens krachtens die Richtlijn (PB L 54 van 26.2.2011, blz. 1).

c) de aanwezigheid van een verontreiniging in levensmiddelen of de aanwezigheid van een ongewenste stof in diervoeders boven een in de Unie geldende wettelijke grenswaarde;

d) de aanwezigheid van een plaagorganisme, in de Unie gedefinieerd als een EU-quarantaineorganisme, een ZP-quarantaineorganisme of een plaagorganisme waarop de maatregelen van artikel 30 van Verordening (EU) 2016/2031 in de Unie van toepassing zijn;

e) de aanwezigheid van een genetisch gemodificeerd organisme waarvoor in de Unie geen vergunning is verleend;

f) de aanwezigheid van een bestrijdingsmiddel in levensmiddelen of diervoeders boven het bij Verordening (EU) nr. 396/2005 ([48]) vastgestelde niveau en waarvoor overeenkomstig deze verordening een risico voor de gezondheid van de consument is vastgesteld;

g) de aanwezigheid van een levensmiddelenadditief waarvoor in de Unie geen vergunning is verleend overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1333/2008 ([49]);

Artikel 72 van de VOC bevat bepaalde vereisten voor de exploitant die verantwoordelijk is voor de zending, om de doorzending naar een derde land toe te staan. Meer in het bijzonder moet de exploitant:

i. met de bevoegde autoriteiten van de lidstaat overeenstemming bereiken over de bestemming (dit is de enige voorwaarde voor het doorzenden van planten, plantaardige producten en andere materialen zoals bedoeld in artikel 47, lid 1, punt c), van de VOC);

ii. de bevoegde autoriteit van de lidstaat *schriftelijk* in kennis stellen van het feit dat zij het derde land van oorsprong of het derde land van bestemming in kennis heeft gesteld van de redenen voor de weigering van binnenkomst in de Unie van de zending;

iii. de instemming van de bevoegde autoriteiten van het land van bestemming verkrijgen om de zending te aanvaarden indien dit land niet het land van oorsprong is. Deze instemming moet door de autoriteiten van het derde land op hun initiatief ter kennis worden gebracht van de autoriteiten van de lidstaat.

Wanneer er bewijs is dat slechts een deel van de zending niet-conform is, kan worden besloten dat de exploitant *bij wijze van uitzondering* overeenkomstig artikel 66, lid 4, van de VOC uitsluitend voor dat deel de in artikel 66, lid 3, van de VOC vastgestelde maatregelen neemt. In dat geval moet een risicobeoordeling aan de hand waarvan de bevoegde autoriteit het conforme deel duidelijk kan onderscheiden van het niet-conforme deel van de zending, de beslissing van gedeeltelijke weigering onderbouwen, om ervoor te zorgen dat de maatregelen correct worden opgesplitst en toegepast. Een dergelijke beslissing is onderworpen aan de voorwaarden van artikel 66, lid 4, van de VOC, met inbegrip van de niet-verstoring van de controleactiviteiten. Bovendien moet overeenkomstig bijlage III bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2130 de beslissing om de binnenkomst van een deel van de zending planten, plantaardige producten en andere materialen te weigeren en maatregelen daartoe te nemen betrekking hebben op partijen die vóór de materiële controles zijn geïdentificeerd.

Overeenkomstig artikel 69 van de VOC moet de exploitant alle door de bevoegde autoriteiten gelaste maatregelen uitvoeren binnen een termijn van ten hoogste zestig dagen na de dag waarop hij van het besluit in kennis is gesteld. De bevoegde autoriteiten kunnen een kortere termijn vaststellen, bijvoorbeeld om bijzondere risico's voor de gezondheid van mensen, dieren of planten in te perken, of deze periode verlengen indien de resultaten van het in artikel 35 van de VOC bedoelde advies van een tweede deskundige nog niet bekend zijn, op voorwaarde dat deze verlenging geen negatieve gevolgen heeft voor de gezondheid van mensen, dieren en planten, het dierenwelzijn en het milieu. Het recht van de exploitant op een advies van een tweede deskundige zoals bedoeld in artikel 35, lid 4, van de VOC doet in geen geval afbreuk aan de verplichting van de bevoegde autoriteiten om onmiddellijk actie te ondernemen om risico's weg te nemen of in te perken.

Indien de bevoegde autoriteiten ernstige of herhaalde inbreuken of verdachte frauduleuze of bedrieglijke praktijken vaststellen, moeten zij de officiële controles van zendingen van dezelfde oorsprong of hetzelfde gebruik *intensiveren*, zoals vereist op grond van artikel 65, lid 4, van de VOC. De Commissie heeft in Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1873 van de Commissie ([50]) regels vastgesteld voor de procedures voor de gecoördineerde uitvoering van verscherpte controles van producten van dierlijke oorsprong, levende producten, dierlijke bijproducten en samengestelde producten door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, waarbij gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid van artikel 65, lid 6, van de VOC.

([48]) Verordening (EG) nr. 396/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 23 februari 2005 tot vaststelling van maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen in of op levensmiddelen en diervoeders van plantaardige en dierlijke oorsprong en houdende wijziging van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad (PB L 70 van 16.3.2005, blz. 1).

([49]) Verordening (EG) nr. 1333/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake levensmiddelenadditieven (PB L 354 van 31.12.2008, blz. 16).

([50]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1873 van de Commissie van 7 november 2019 betreffende de procedures voor een gecoördineerde uitvoering, door de bevoegde autoriteiten, van verscherpte officiële controles aan grenscontroleposten van producten van dierlijke oorsprong, levende producten, dierlijke bijproducten en samengestelde producten (PB L 289 van 8.11.2019, blz. 50).

2.4.3.2. *Niet-naleving geconstateerd na vrijgave voor het vrije verkeer*

Voor zendingen producten van dierlijke oorsprong, levende producten, dierlijke bijproducten, hooi en stro en samengestelde producten (zoals bedoeld in artikel 47, lid 1, punt b), van de VOC) die aan steekproefsgewijze laboratoriumtests aan de GCP's worden onderworpen op basis van het in artikel 4, lid 5, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2130 bedoelde monitoringplan en vervolgens in afwachting van de analyseresultaten in het vrije verkeer worden gebracht, zijn de artikelen 137 en 138 van de VOC van toepassing indien uit deze resultaten blijkt dat de betrokken goederen niet voldoen aan de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels.

In het algemeen is artikel 12 van Verordening (EG) nr. 178/2002 van toepassing op zendingen levensmiddelen en diervoeders die in het vrije verkeer worden gebracht, en kunnen zij in een van de volgende gevallen opnieuw naar een derde land worden uitgevoerd:

i. als zij voldoen aan de vereisten van de levensmiddelenwetgeving, behoudens andersluidend verzoek van de autoriteiten van het land van invoer of andersluidende bepalingen in de wetgeving, voorschriften, normen, gedragscodes en andere wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen van het land van invoer;

ii. indien de bevoegde autoriteiten van het land van bestemming, na volledig te zijn geïnformeerd over de redenen waarom en de omstandigheden waarin het betrokken levensmiddel of diervoeder in de Unie niet in de handel mag worden gebracht, uitdrukkelijk hebben ingestemd, tenzij het levensmiddel schadelijk is voor de gezondheid of het diervoeder onveilig is;

iii. als zij voldoen aan de bepalingen van een bilaterale overeenkomst tussen de Unie of een van haar lidstaten en het derde land van bestemming.

Zoals voor elk geval van een direct of indirect risico voor de gezondheid van de mens als gevolg van levensmiddelen of diervoeders, moet iRASFF worden gebruikt als middel om de resultaten van de officiële controles en desbetreffende maatregelen aan de Commissie, andere lidstaten en derde landen mee te delen.

Dezelfde beginselen gelden voor zendingen levensmiddelen en diervoeders die niet aan de GCP's hoeven te worden aangeboden (die onder artikel 44 van de VOC vallen), indien de resultaten van de laboratoriumanalyses die na een risicogebaseerde selectie van de zending op de plaats van eindbestemming zijn uitgevoerd, ontoereikend zijn ten aanzien van de regels van artikel 1, lid 2, van de VOC.

Een gecoördineerde uitvoering van verscherpte officiële controles (in Imsoc — Traces), zoals vereist op grond van artikel 65, lid 4, van de VOC, kan ook worden geïnitieerd na de vaststelling van ernstige of herhaalde inbreuken of vermoedens van frauduleuze of bedrieglijke praktijken met betrekking tot zendingen die reeds in de handel zijn gebracht.

2.4.4. ***Gebruik van commerciële opslagvoorzieningen (artikel 64 van de VOC)***

Wat de in artikel 47, lid 1, van de VOC bedoelde dieren en goederen betreft, zijn in artikel 64 van de VOC minimumvoorschriften voor GCP's vastgesteld. Meer gedetailleerde regels met betrekking tot de voorschriften voor GCP's en inspectiecentra daarvan zijn vastgesteld in Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie ([51]), op basis van de bevoegdheid in artikel 64, lid 4, van de VOC.

Een GCP die voor een bepaalde categorie goederen is aangewezen, moet voldoen aan de minimumvoorschriften voor GCP's met betrekking tot de voor die categorie goederen vereiste voorzieningen. De vereiste voorzieningen (losplaats/-ruimte, inspectieplaats/-ruimte en opslagplaats/-ruimte met de juiste temperatuurregeling voor de goederen en toegang tot toiletvoorzieningen) *moeten* aanwezig en toegankelijk zijn voor officiële controles. Nadere bijzonderheden over de installatie en uitrusting van de plaatsen/ruimten zijn ook vastgesteld in Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014. Indien een GCP uit meerdere inspectiecentra bestaat, moet elk inspectiecentrum aan de minimumvoorschriften van artikel 8 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 voldoen.

De bevoegde autoriteiten van de GCP mogen bovendien, onder hun toezicht, het gebruik van commerciële opslagvoorzieningen voor de in artikel 47, lid 1, van de VOC bedoelde goederen toestaan, zoals vastgesteld in artikel 3, lid 11, eerste alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014. Het gebruik van commerciële opslagvoorzieningen vormt *een aanvulling op* de naleving van het vereiste dat de GCP zelf (artikel 3, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014) over opslagvoorzieningen moet beschikken voor de categorieën goederen waarvoor zij is aangewezen, en komt *niet in de plaats van* die voorzieningen.

([51]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie van 12 juni 2019 tot vaststelling van nadere regels betreffende minimumvoorschriften voor grenscontroleposten, met inbegrip van inspectiecentra, en voor de vorm, de categorieën en afkortingen voor het opstellen van lijsten van grenscontroleposten en controlepunten (PB L 165 van 21.6.2019, blz. 10).

Dit gebruik mag alleen worden toegestaan op voorwaarde dat de commerciële opslagvoorzieningen:

— zich in de onmiddellijke nabijheid van de GCP bevinden; en

— onder de bevoegdheid van dezelfde douaneautoriteit als de GCP vallen.

Bovendien moeten goederen die overeenkomstig artikel 3, lid 12, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 in commerciële opslagvoorzieningen worden bewaard, overeenkomstig artikel 3, lid 11, van die verordening:

— onder hygiënische omstandigheden worden opgeslagen; en

— naar behoren door barcodes of andere elektronische middelen of etiketten worden geïdentificeerd; en

— indien de goederen een risico voor de gezondheid van mensen, dieren of planten, of in het geval van ggo's en gewasbeschermingsmiddelen tevens voor het milieu, met zich brengen, moeten zij bovendien in een aparte afgesloten ruimte of op een van alle andere goederen afgescheiden plaats in de commerciële opslagvoorziening worden bewaard. Dit betekent onder meer dat deze goederen gescheiden moeten worden opgeslagen van andere goederen en duidelijk geïdentificeerd moeten zijn als goederen die onder toezicht van de bevoegde autoriteit in bewaring worden gehouden.

2.4.4.1. *Gebruik van commerciële opslagvoorzieningen voor overeenstemmings- en materiële controles van producten van niet-dierlijke oorsprong*

Artikel 3, lid 11, tweede alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 biedt de bevoegde autoriteit van GCP's de mogelijkheid om de in artikel 3, lid 11, eerste alinea, van die verordening bedoelde commerciële opslagvoorzieningen te gebruiken om overeenstemmings- en materiële controles van producten van niet-dierlijke oorsprong uit te voeren, op voorwaarde dat deze commerciële opslagvoorzieningen aan de in die verordening vastgestelde minimumvoorschriften voldoen.

De term "producten van niet-dierlijke oorsprong" wordt vermeld in punt d) van bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 en verwijst naar levensmiddelen en diervoeders van niet-dierlijke oorsprong, alsook naar andere niet voor menselijke consumptie bestemde producten dan diervoeders (d.w.z. materialen die met levensmiddelen in contact komen) die vallen onder voorwaarden of maatregelen zoals bedoeld in artikel 47, lid 1, punt d), e) of f), van de VOC. De flexibiliteit die op grond van artikel 3, lid 11, tweede alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 voor deze categorie goederen wordt toegestaan, houdt verband met de beperkte noodzaak van risicobeheersing voor deze goederen. Deze flexibiliteit is *niet* van toepassing op "planten, plantaardige producten en andere materialen", die in punt c) van bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 als een afzonderlijke categorie goederen worden gespecificeerd, overeenkomstig de behoefte aan plaagbestrijding voor planten, plantaardige producten en andere materialen die onder Verordening (EU) 2016/2031 vallen. Deze flexibiliteit is evenmin van toepassing op zendingen hooi en stro, die behoren tot de categorie goederen zoals bedoeld in punt b) van bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014, overeenkomstig de behoefte aan bestrijding van dierziekten voor deze goederen.

Onverminderd het bovenstaande *mogen* afzonderlijke inspectiecentra van een GCP die zijn aangewezen voor de uitvoering van controles op producten van niet-dierlijke oorsprong of op planten, plantaardige producten en andere materialen, gehuisvest zijn in particuliere faciliteiten waar commerciële activiteiten plaatsvinden, *op voorwaarde* dat die inspectiecentra aan de voorschriften van artikel 8 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 voldoen. Aangezien inspectiecentra binnen een grenscontrolepost opgezette faciliteiten zijn, moeten zij overeenkomstig artikel 64, lid 1, van de VOC bijvoorbeeld gelegen zijn in de onmiddellijke nabijheid van het punt van binnenkomst ([52]). Voorts moeten alle vereiste faciliteiten zo nodig beschikbaar en toegankelijk zijn voor officiële controledoeleinden (artikel 64, lid 3, punten b), c) en d), van de VOC) ([53]), en moeten er geschikte regelingen zijn getroffen om hygiënische omstandigheden te waarborgen en risico's als gevolg van kruisbesmetting te voorkomen (artikel 64, lid 3, punten h) en i), van de VOC). Opgemerkt moet worden dat officiële invoercontroles van hooi en stro worden uitgevoerd overeenkomstig de regels die van toepassing zijn op producten van dierlijke oorsprong (artikel 47, lid 1, punt b), van de VOC), met aanvullende voorschriften voor de indeling van voorzieningen en de scheiding van goederen en activiteiten, zoals vastgesteld in artikel 6 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014.

([52]) Uitzonderingen op dit vereiste zijn vastgelegd in artikel 3 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1012 van de Commissie van 12 maart 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad door af te wijken van de voorschriften inzake de aanwijzing van controlepunten en de minimumvoorschriften voor grenscontroleposten (PB L 165 van 21.6.2019, blz. 4).

([53]) Bijvoorbeeld volgens de openingstijden van een inspectiecentrum.

2.4.4.2. *Procedure voor het gebruik van commerciële opslagvoorzieningen voor bevoegde autoriteiten van de GCP*

Het is aan de bevoegde autoriteiten van de GCP om te beslissen of zij het gebruik van commerciële opslagvoorzieningen toestaan, zoals bepaald in artikel 3, lid 11, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014. Er is geen verplichting om het gebruik van commerciële opslagvoorzieningen aan de Commissie mee te delen indien deze alleen voor *extra* opslag worden gebruikt.

Wanneer de bevoegde autoriteiten echter toestaan dat commerciële opslagvoorzieningen voor de uitvoering van overeenstemmings- en materiële controles van producten van niet-dierlijke oorsprong worden gebruikt, *moet* dit overeenkomstig artikel 3, lid 14, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 aan de Commissie worden gemeld als een wijziging in de infrastructuur of de exploitatie van die GCP (zonder wijziging van de reikwijdte van de aanwijzing van die GCP). In dat geval moeten de bevoegde autoriteiten over een procedure beschikken om aan te tonen dat de voorzieningen aan de minimumvoorschriften van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 voldoen en om de Commissie alle informatie te verstrekken die zij nodig heeft om na te gaan of die voorzieningen aan die voorschriften voldoen.

2.4.4.3. *Opstelling van lijsten van commerciële opslagvoorzieningen en registratie in Traces-NT*

Er is geen wettelijke verplichting om commerciële opslagvoorzieningen op te nemen in de lijst van gepubliceerde GCP's zoals bedoeld in artikel 60 van de VOC en artikel 7 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014. Indien commerciële opslagvoorzieningen echter voor overeenstemmings- en materiële controles worden gebruikt (artikel 3, lid 11, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014), moeten de lidstaten deze informatie openbaar maken en in kolom 7 van de lijst van gepubliceerde GCP's opnemen ([54]).

Bovendien is het niet verplicht dat die commerciële opslagvoorzieningen in Traces-NT worden geregistreerd of dat zij een eigen unieke Traces-identificatiecode hebben. In plaats daarvan mag de GCP-code worden gebruikt.

De onderstaande tabel geeft een overzicht van de verschillen tussen GCP's/inspectiecentra, commerciële opslagvoorzieningen en controlepunten.

([54]) Vorm van de lijst van gepubliceerde GCP's, vastgesteld in bijlage I bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014.

Tabel 5

Vergelijking van voorschriften voor GCP's/inspectiecentra, commerciële opslagvoorzieningen en controlepunten

	GCP's/inspectiecentra	Commerciële opslagvoorzieningen (gebruikt voor de opslag van goederen naast de GCP-infrastructuur)	Commerciële opslagvoorzieningen (gebruikt voor overeenstemmings- en materiële controles van producten van niet-dierlijke oorsprong naast de GCP-infrastructuur)	Andere controlepunten dan GCP's
Rechtskader	artikel 59 van de VOC, Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie, Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1012 van de Commissie	artikel 3, lid 11, eerste alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie	artikel 3, lid 11, tweede alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie	artikel 53, lid 1, punt a), en artikel 53, lid 2, van de VOC en Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2123 van de Commissie
Toepassingsgebied	officiële controles van in artikel 47, lid 1, van de VOC bedoelde dieren en goederen	opslag van in artikel 47, lid 1, van de VOC bedoelde goederen	overeenstemmings- en materiële controles van producten van niet-dierlijke oorsprong die onder artikel 47, lid 1, van de VOC vallen	overeenstemmings- en materiële controles van levensmiddelen en diervoeders van niet-dierlijke oorsprong en van planten, plantaardige producten en andere materialen die onder artikel 47, lid 1, van de VOC vallen, met inbegrip van biologische en omschakelingsproducten, zoals vastgesteld in Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2123 van de Commissie
Toepasselijke minimumvoorschriften	artikel 64 van de VOC en Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie (toepasselijke minimumvoorschriften naargelang van de categorieën dieren en goederen die binnen de reikwijdte van de aanwijzing vallen)	artikel 3, lid 11, eerste alinea, en lid 12, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie	toepasselijke minimumvoorschriften voor GCP's die zijn aangewezen voor producten van niet-dierlijke oorsprong, zoals vastgesteld in artikel 64 van de VOC en in Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie	artikel 64, lid 3, van de VOC en Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie (toepasselijke minimumvoorschriften naargelang van de categorieën dieren en goederen die binnen de reikwijdte van de aanwijzing vallen) (artikel 53, lid 1, punt a), van de VOC)
Locatie ten opzichte van het punt van binnenkomst in de Unie	in de onmiddellijke nabijheid van het punt van binnenkomst in de Unie (artikel 64, lid 1, van de VOC); afwijkingen in geval van geografische beperkingen zijn vastgesteld in Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1012 van de Commissie op basis van artikel 64, lid 2, van de VOC	in de onmiddellijke nabijheid van de GCP en onder de bevoegdheid van dezelfde douaneautoriteit (artikel 3, lid 11, eerste alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie)	in de onmiddellijke nabijheid van de GCP en onder de bevoegdheid van dezelfde douaneautoriteit (artikel 3, lid 11, eerste alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie)	op een afstand van de GCP, onder de voorwaarden van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2123; vervoer naar controlepunten moet bijvoorbeeld plaatsvinden onder douanetoezicht en vereist de afgifte van een afzonderlijk GGB dat door de bevoegde autoriteiten op het controlepunt moet worden voltooid

Aanwijzings-/kennisgevingsprocedure	de Commissie vóór de aanwijzing in kennis stellen (artikel 59, lid 2, van de VOC); verificatie door de Commissie van de naleving van de toepasselijke minimumvoorschriften	geen voorafgaande kennisgeving aan de Commissie vereist; aanbeveling om de Commissie te informeren of het gebruik van commerciële opslagvoorzieningen is toegestaan bij: — het meedelen van de aanwijzing, of — het bijwerken van informatie van een GCP of inspectiecentra daarvan, of — de voorbereiding van controles door de Commissie	de Commissie in kennis stellen van het gebruik van commerciële opslagvoorzieningen voor controles (artikel 59, lid 2, van de VOC en artikel 3, lid 14, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie); verificatie door de Commissie van de naleving van de toepasselijke minimumvoorschriften	geen voorafgaande kennisgeving aan de Commissie vóór de aanwijzing vereist (artikel 53, lid 2, van de VOC)
In de gepubliceerde lijst van GCP's opnemen	ja (artikel 60 van de VOC)	nee	ja	ja (artikel 53, lid 2, en artikel 60, lid 1, van de VOC en artikel 7 van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1014 van de Commissie)

2.5. **HOOFDSTUK VI — Financiering van officiële controles en andere officiële activiteiten (artikelen 78 tot en met 85 van de VOC)**

2.5.1. ***Financiering — algemene regels***

Om de afhankelijkheid van het systeem van officiële controles van overheidsfinanciën te beperken, moeten de bevoegde autoriteiten vergoedingen of heffingen innen om de kosten te dekken die zij maken in verband met bepaalde officiële controles (verplichte vergoedingen en heffingen). Dit is bijvoorbeeld het geval voor het dekken van de kosten die door de bevoegde autoriteiten zijn gemaakt in verband met officiële controles van dieren en goederen zoals bedoeld in artikel 47, lid 1, van de VOC. Overeenkomstig artikel 78 van de VOC moeten de lidstaten passende financiële middelen beschikbaar stellen om te voorzien in het personeel en de overige middelen die de bevoegde autoriteiten nodig hebben om officiële controles en andere officiële activiteiten te verrichten. Dit is ook van toepassing wanneer overeenkomstig de artikelen 28 en 31 van de VOC bepaalde taken in verband met officiële controles en andere officiële activiteiten worden gedelegeerd.

Hoewel het in de eerste plaats aan de exploitanten is om ervoor te zorgen dat hun activiteiten worden uitgevoerd in overeenstemming met de agrovoedselketenwetgeving van de Unie, moet het systeem van eigen controles dat zij daartoe instellen, worden aangevuld met een specifiek systeem van officiële controles dat door elke lidstaat in stand wordt gehouden om effectief toezicht op de agrovoedselketen te waarborgen.

2.5.2. ***Verplichte vergoedingen of heffingen***

Daartoe is in artikel 79, lid 1, van de VOC het volgende bepaald:

Artikel 79, lid 1, van de VOC

1. De bevoegde autoriteiten innen vergoedingen of heffingen voor officiële controles die zijn verricht in verband met activiteiten zoals bedoeld in bijlage IV, hoofdstuk II, en op de in artikel 47, lid 1, punten a), b) en c), bedoelde dieren en goederen, aan grenscontroleposten of aan de in artikel 53, lid 1, punt a), bedoelde controlepunten:

   a) ten belope van de overeenkomstig artikel 82, lid 1, berekende kosten, of

   b) ten belope van de in bijlage IV vermelde bedragen.

Voorbeeld: Voor de doorvoer van planten aan de grens moeten de vergoedingen in rekening worden gebracht overeenkomstig hoofdstuk I, punt VII (VII. DOORGEVOERDE OF OVERGELADEN ZENDINGEN DIEREN EN GOEDEREN UIT DERDE LANDEN), van bijlage IV en niet overeenkomstig hoofdstuk I, punt VIII (VIII. ZENDINGEN PLANTEN, PLANTAARDIGE PRODUCTEN EN ANDERE PRODUCTEN, VOORWERPEN EN MATERIALEN DIE DRAGER OF VERSPREIDER VAN EEN SCHADELIJK ORGANISME BIJ PLANTEN KUNNEN ZIJN), van die bijlage.

Bovendien is in artikel 79, lid 2, van de VOC bepaald dat de bevoegde autoriteiten vergoedingen of heffingen innen ter dekking van de kosten die zij maken met betrekking tot officiële controles van de in artikel 47, lid 1, punten d), e) en f), van de VOC bedoelde dieren en goederen, officiële controles op verzoek van de exploitant teneinde de in artikel 10 van Verordening (EG) nr. 183/2005 bedoelde erkenning te krijgen, en officiële controles die aanvankelijk niet waren gepland, maar die noodzakelijk zijn geworden omdat een geval van niet-naleving vanwege dezelfde exploitant werd geconstateerd en die worden verricht om de omvang en gevolgen van het geval van niet-naleving te beoordelen dan wel te verifiëren of de niet-naleving is verholpen.

2.5.3. ***Andere vergoedingen of heffingen (niet verplicht)***

Zoals vermeld in artikel 80 van de VOC kunnen de lidstaten andere dan de in artikel 79 van de VOC bedoelde vergoedingen of heffingen innen, ter dekking van de kosten van officiële controles en van andere officiële activiteiten, tenzij dat wordt verboden door de wetgevingsbepalingen die van toepassing zijn in de gebieden waar de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels gelden. Deze vergoedingen of heffingen zijn niet verplicht en artikel 81 van de VOC inzake kosten en artikel 82 van de VOC inzake de berekening van vergoedingen of heffingen zijn niet op deze vergoedingen of heffingen van toepassing. Vergoedingen die krachtens artikel 80 van de VOC worden geïnd, moeten echter voldoen aan de voorschriften van de artikelen 83, 84 en 85 van die verordening.

Artikel 21, lid 2, punt a), van de VOC bevat bijvoorbeeld specifieke voorschriften voor officiële controles die voorafgaand aan het laden worden verricht om na te gaan of de dieren geschikt zijn voor vervoer. De vergoedingen of heffingen voor officiële controles uit hoofde van artikel 21, lid 2, punt a), van de VOC kunnen worden geïnd krachtens artikel 80 van de VOC, omdat de controles niet binnen het toepassingsgebied van artikel 79 van de VOC vallen en de wetgeving inzake het vervoer van dieren evenmin voorziet in een verbod op de inning van vergoedingen en heffingen, onder meer voor controles op de geschiktheid van de dieren voorafgaand aan het laden en het vervoer naar derde landen. Zij moeten de gemaakte kosten dekken, maar mogen niet hoger zijn dan die kosten.

2.5.4. ***Hoogte van de kosten en methoden voor de berekening van verplichte vergoedingen of heffingen***

De bevoegde autoriteiten moeten de in artikel 79, lid 1, van de VOC bedoelde verplichte vergoedingen of heffingen voor officiële controles innen, hetzij ten belope van de overeenkomstig artikel 82, lid 1, van de VOC berekende kosten, hetzij ten belope van de in bijlage IV bij de VOC vermelde bedragen. Heffingen of vergoedingen die worden geïnd met betrekking tot officiële controles zoals bedoeld in artikel 79, lid 2, van de VOC, worden ook berekend overeenkomstig artikel 82, lid 1, van de VOC, of worden geïnd ten belope van de in bijlage IV bij de VOC vermelde bedragen, voor de dieren, goederen of activiteiten waarvoor in die bijlage vergoedingen zijn vastgesteld.

In hoofdstuk I van bijlage IV bij de VOC staan de vergoedingen of heffingen voor de officiële controles van zendingen dieren en goederen die de Unie binnenkomen, zoals levende dieren, vlees, visserijproducten, planten, plantaardige producten, goederen in doorvoer enz. In hoofdstuk II van die bijlage staan de vergoedingen of heffingen voor de officiële controles in slachthuizen, uitsnijderijen, wildverwerkingsinrichtingen, en betreffende de melkproductie en de productie en het in de handel brengen van visserij- en aquacultuurproducten.

Artikel 79, lid 1, van de VOC staat de bevoegde autoriteiten niet toe een combinatie van de twee in de punten a) en b) van dat artikel genoemde methoden te gebruiken met betrekking tot in hoofdstuk I van bijlage IV bij de VOC bedoelde zendingen dieren en goederen uit dezelfde categorie ([55]) (bv. officiële controles van zendingen visserijproducten) en met betrekking tot in hoofdstuk II van bijlage IV bij de VOC bedoelde activiteiten uit dezelfde categorie ([56]) (bv. officiële controles in slachthuizen).

De lidstaten mogen echter vergoedingen of heffingen vaststellen ten belope van de overeenkomstig artikel 82, lid 1, van de VOC berekende kosten en ten belope van de in bijlage IV bij die verordening vermelde bedragen, op voorwaarde dat de zendingen of activiteiten tot verschillende categorieën behoren. Bijvoorbeeld:

1. voor officiële controles van zendingen vlees kan een berekeningsmethode worden gebruikt en tegelijkertijd kan een in hoofdstuk I van bijlage IV bij de VOC vermeld vast bedrag worden gebruikt voor officiële controles van zendingen vleesproducten, pluimveevlees, vlees van vrij wild, konijnenvlees of vlees van gekweekt wild, of

2. voor officiële controles in uitsnijderijen kan een berekeningsmethode worden gebruikt en tegelijkertijd kan een in hoofdstuk II van bijlage IV bij de VOC vermeld vast bedrag worden gebruikt voor officiële controles op de melkproductie.

De lidstaten mogen dit alleen doen voor zover een dergelijke differentiatie in overeenstemming is met de fundamentele beginselen van non-discriminatie en gelijke behandeling.

De in artikel 81 van de VOC vermelde kosten zijn alleen relevant voor artikel 79, lid 1, punt a), en artikel 79, lid 2, van de VOC, niet voor artikel 79, lid 1, punt b), van de VOC.

Voorbeeld: In verband met invoerkosten kiest een lidstaat voor de toepassing van artikel 79, lid 1, punt b), van de VOC (d.w.z. vergoedingen of heffingen voor de officiële controles van zendingen dieren en goederen die de Unie binnenkomen, zoals bedoeld in hoofdstuk I van bijlage IV bij de VOC). Niettemin zijn er extra kosten, zoals het vervoer in het geval van controles buiten de grenscontroleposten en de kosten voor de overuren van functionarissen die buiten de officiële kantooruren inspecties verrichten. Deze kosten mogen niet bij de vergoedingen op grond van artikel 79, lid 1, punt b), van de VOC worden opgeteld, omdat de vergoedingen in bijlage IV bij de VOC vaste vergoedingen zijn en de lidstaten geen extra kosten mogen verlangen.

([55]) Er zijn 8 (acht) categorieën dieren en goederen opgenomen in hoofdstuk I, punten I tot en met VIII, van bijlage IV bij de VOC.
([56]) Er zijn 5 (vijf) categorieën activiteiten opgenomen in hoofdstuk II, punten I tot en met V, van bijlage IV bij de VOC.

Artikel 82, lid 1, van de VOC luidt:

> Artikel 82, lid 1, van de VOC
>
> 1. De overeenkomstig artikel 79, lid 1, punt a), en artikel 79, lid 2, geïnde vergoedingen of heffingen worden bepaald volgens een van de volgende berekeningsmethoden of een combinatie daarvan:
>
> a) een vast tarief op basis van de totale kosten van de officiële controles die in een bepaalde periode door de bevoegde autoriteiten worden gedragen en doorberekend aan alle exploitanten, ongeacht of in die referentieperiode een officiële controle voor elk van die exploitanten is verricht; bij de vaststelling van de hoogte van de vergoedingen voor elke sector, activiteit en categorie exploitanten houden de bevoegde autoriteiten rekening met het effect dat het type en de omvang van de betrokken activiteit en de daaraan verbonden risicofactoren hebben op de verdeling van de totale kosten van die officiële controles, of
>
> b) op basis van de berekening van de werkelijke kosten van elke afzonderlijke officiële controle en doorberekend aan de exploitanten die aan die officiële controles zijn onderworpen.

Op grond van punt a) van deze bepaling kunnen de lidstaten het vaste tarief voor een specifieke sector, activiteit of categorie exploitanten berekenen op basis van de kosten van *alle* officiële controles die binnen het toepassingsgebied van de VOC vallen. Met betrekking tot de berekening van de vergoedingen voor elke sector, activiteit en categorie exploitanten schrijft artikel 82, lid 1, punt a), van de VOC voor dat de lidstaten rekening houden met het effect dat het type en de omvang van de betrokken activiteit en de daaraan verbonden risicofactoren hebben op de verdeling van de totale kosten van de officiële controles.

Overeenkomstig artikel 82, lid 3, van de VOC geldt dat wanneer vergoedingen of heffingen overeenkomstig artikel 82, lid 1, punt a), van de VOC forfaitair worden berekend, die door de bevoegde autoriteiten geïnde vergoedingen of heffingen *niet hoger mogen zijn dan de totale kosten die in de daarin bedoelde periode voor de verrichte officiële controles zijn gemaakt*. Krachtens artikel 82, lid 4, van de VOC geldt dat indien vergoedingen of heffingen worden berekend overeenkomstig artikel 82, lid 1, punt b), van de VOC, zij *niet meer mogen bedragen dan de daadwerkelijke kosten van de verrichte officiële controle*.

In artikel 81, punten a) tot en met g), van de VOC wordt de reikwijdte van de genoemde totale kosten verder verduidelijkt. Deze omvatten, voor zover zij voortvloeien uit de betrokken officiële controles, "de salarissen en socialezekerheids-, pensioen- en verzekeringskosten van personeelsleden die bij de uitvoering van officiële controles betrokken zijn, *met inbegrip van ondersteunend en administratief personeel*" (punt a)), alsook de "kosten van *faciliteiten en uitrusting*, met inbegrip van onderhouds- en verzekeringskosten en andere aanverwante kosten" (punt b)), "de kosten van de *opleiding* […] met uitzondering van opleiding die noodzakelijk is om de voor aanstelling door de bevoegde autoriteiten vereiste kwalificaties te verkrijgen" (punt e)) en "de *reiskosten*" (punt f)) van de bedoelde personeelsleden.

Wat betreft de reikwijdte van de in artikel 82, lid 1, punt a), van de VOC bedoelde *totale kosten van officiële controles die gedurende een bepaalde periode door de bevoegde autoriteiten worden gedragen*, wordt in overweging 66 van die verordening verduidelijkt dat deze de *algemene kosten* kunnen dekken die door de bevoegde autoriteiten zijn gemaakt om officiële controles uit te voeren. In die overweging wordt verder verduidelijkt dat *de algemene kosten ook de kosten zouden kunnen omvatten voor de ondersteuning van de organisatie die noodzakelijk is voor de planning en uitvoering van de officiële controles*.

Als vergoedingen of heffingen worden aangerekend op basis van de werkelijke kosten van afzonderlijke officiële controles, moeten exploitanten die goed scoren op de naleving van de wetgeving bovendien lagere totale kosten dragen dan exploitanten die de wetgeving niet naleven, daar zij minder frequent aan officiële controles moeten worden onderworpen. Als de vergoedingen of heffingen worden berekend op basis van de totale kosten die de bevoegde autoriteiten in een bepaalde periode hebben gemaakt, en aan alle exploitanten worden aangerekend ongeacht de vraag of zij in de referentieperiode aan een officiële controle zijn onderworpen, moeten die vergoedingen of heffingen op zodanige wijze worden berekend dat exploitanten die constant goed scoren op naleving van de agrovoedselketenwetgeving van de Unie, worden beloond.

Wat specifiek de kosten in verband met administratief en ondersteunend personeel betreft, mag volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie ([57]) *bij de berekening van de vergoedingen slechts rekening worden gehouden met de arbeidstijd van administratief en ondersteunend personeel dat nodig is voor activiteiten die onlosmakelijk verbonden zijn met de uitvoering van officiële controles*.

([57]) Hof van Justitie van de Europese Unie, 19 december 2019, Exportslachterij J. Gosschalk, C-477/18 en C-478/18, punt 66.

Op grond van artikel 79, lid 3, van de VOC kunnen de lidstaten het bedrag van de vergoedingen of heffingen voor de in hoofdstuk II van bijlage IV bij de VOC bedoelde activiteiten (slachthuizen, uitsnijderijen, wildverwerkingsinrichtingen, melkproductie en de productie en het in de handel brengen van visserij- en aquacultuurproducten) op een objectieve en niet-discriminerende basis verlagen, rekening houdend met:

— de belangen van exploitanten met een geringe productie;

— de traditionele methoden die worden gebruikt voor productie, verwerking en distributie;

— de behoeften van exploitanten die gevestigd zijn in gebieden met specifieke geografische beperkingen, en

— de antecedenten van de exploitant wat betreft de naleving van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels, zoals gestaafd door officiële controles.

2.5.5. ***Transparantie***

Overweging 68 van de VOC:

De financiering van officiële controles door middel van bij de exploitanten geïnde vergoedingen of heffingen moet volledig transparant geschieden, zodat burgers en ondernemingen de voor de vaststelling van de vergoedingen of heffingen gebruikte methode en gegevens kunnen begrijpen.

Artikel 85 van de VOC

Transparantie

1. De lidstaten zorgen voor een hoog niveau van transparantie inzake:

    a) de in artikel 79, lid 1, punt a), artikel 79, lid 2, en artikel 80 bedoelde vergoedingen of heffingen, met name inzake:

        i) de methode en de gegevens die worden gebruikt om deze vergoedingen of heffingen vast te stellen;

        ii) het bedrag van de vergoedingen of heffingen dat is doorberekend aan elke categorie exploitanten en voor elke categorie officiële controles of andere officiële activiteiten;

        iii) de uitsplitsing van de kosten, zoals bedoeld in artikel 81;

    b) de identiteit van de voor de inning van de vergoedingen of heffingen verantwoordelijke autoriteiten of instanties.

2. Elke bevoegde autoriteit maakt voor elke referentieperiode de in lid 1 van dit artikel bedoelde informatie openbaar, alsook de door de bevoegde autoriteit gemaakte kosten waarvoor overeenkomstig artikel 79, lid 1, punt a), artikel 79, lid 2, en artikel 80 een vergoeding of heffing is verschuldigd.

3. De lidstaten raadplegen de betrokken belanghebbenden over de gebruikte algemene methoden om de in artikel 79, lid 1, punt a), artikel 79, lid 2, en artikel 80 bedoelde vergoedingen of heffingen te berekenen.

Uit artikel 85 van de VOC volgt dat de lidstaten moeten zorgen voor een hoog niveau van transparantie *inzake de vergoedingen of heffingen* zoals bedoeld in artikel 79, lid 1, punt a), artikel 79, lid 2, en artikel 80 van de VOC en *inzake de identiteit van de autoriteiten of instanties* die verantwoordelijk zijn voor de inning van de vergoedingen of heffingen.

De lidstaten moeten in hun jaarverslagen een link opnemen naar de webpagina van de bevoegde autoriteit met de openbare informatie over vergoedingen of heffingen zoals bedoeld in artikel 85, lid 2, van de VOC, overeenkomstig artikel 113, lid 1, punt e), van de VOC en Uitvoeringsverordening (EU) 2019/723 van de Commissie.

2.6. **HOOFDSTUK VII — Officiële certificering (artikelen 86 tot en met 91 van de VOC)**

2.6.1. ***Officiële certificering***

Officiële certificaten en officiële verklaringen bieden zekerheid met betrekking tot de naleving van wettelijke voorschriften op de gebieden die onder de VOC vallen. De definities ervan zijn opgenomen in artikel 3 van de VOC. Zij maken beide deel uit van de officiële certificering zoals vastgesteld in titel II, hoofdstuk VII, van de VOC. De artikelen 86 tot en met 91 van de VOC bevatten een reeks regels voor een uniform en geharmoniseerd kader voor officiële certificering op alle betrokken VOC-gebieden.

> Artikel 3 van de VOC
>
> Definities
>
> Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: [...]
>
> 27) "officieel certificaat": een papieren of elektronisch document dat door de certificerende functionaris is ondertekend en een garantie biedt voor de naleving van een of meer voorschriften die zijn vastgesteld in de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels;
>
> 28) "officiële verklaring": etiket, merk of andersoortige verklaring die wordt afgegeven door de exploitanten onder toezicht, via specifieke officiële controles, van de bevoegde autoriteiten dan wel door de bevoegde autoriteiten zelf, en een garantie biedt voor de naleving van een of meer voorschriften die zijn vastgesteld in deze verordening of in de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels; [...]

Uit de definities in artikel 3, punten 27 en 28, en uit de overwegingen 69 en 70 van de VOC blijkt dat officiële certificaten papieren of elektronische documenten zijn, maar dat officiële verklaringen voor bepaalde dieren of goederen etiketten en merken of andersoortige verklaringen zijn.

De afgifte van officiële certificaten en officiële verklaringen door de bevoegde autoriteiten wordt beschouwd als een andere officiële activiteit dan officiële controles in het kader van artikel 2, lid 2, van de VOC.

Deze twee vormen van certificering hebben gemeenschappelijke alsook verschillende kenmerken. Wat officiële certificaten betreft, voorzien artikel 88, lid 3, en artikel 89 van de VOC in de grondslag voor de afgifte en de eigenschappen van de inhoud ervan. Verdere vereisten voor officiële certificaten kunnen worden opgenomen in de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels of in de uitvoeringshandelingen op basis van de in artikel 90 van de VOC aan de Commissie verleende bevoegdheden. Voor officiële verklaringen bevat artikel 91 van de VOC de algemene beginselen, terwijl de sectorale wetgeving in het kader van de VOC specifieke regels voor de afgifte ervan bevat.

De VOC schrijft voor dat de bevoegde autoriteiten de betrouwbaarheid van zowel officiële certificaten als officiële verklaringen waarborgen. Bijgevolg zijn er vergelijkbare bepalingen in artikel 88, lid 2, artikel 89, lid 1, en artikel 91, leden 2 en 3, die verwijzen naar de authenticiteit en de juistheid van de officiële certificering en naar de verplichting van de bevoegde autoriteiten om ervoor te zorgen dat:

i) personeel dat officiële certificaten ondertekent, of

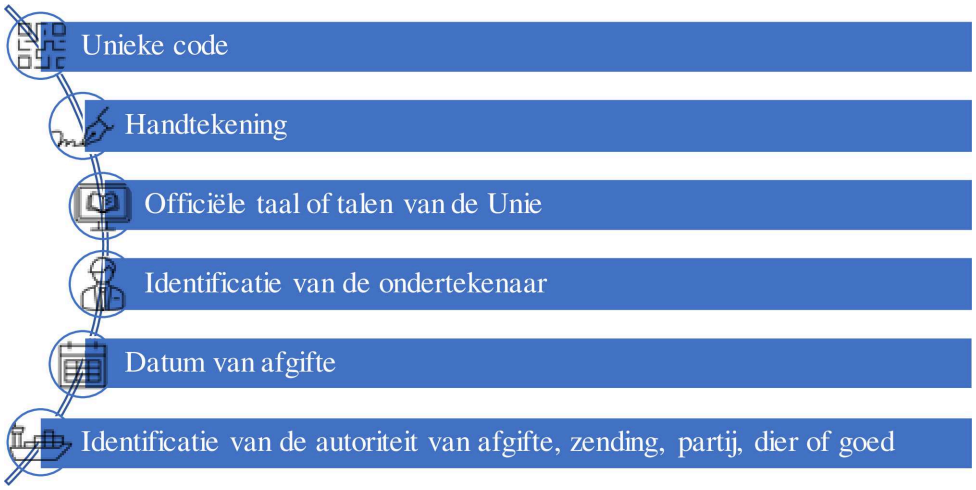
ii) personeel dat officiële controles uitvoert om toezicht te houden op de afgifte van officiële verklaringen of deelneemt aan de afgifte van officiële verklaringen wanneer deze door bevoegde autoriteiten worden afgegeven,

onpartijdig is, geen belangenconflicten heeft en naar behoren is opgeleid.

De verplichte onderdelen van de officiële certificaten worden gespecificeerd in artikel 89 van de VOC en geïllustreerd in figuur 7.

Figuur 7

Onderdelen van officiële certificaten op basis van bepalingen van de VOC



Wat officiële verklaringen betreft, zijn de respectieve voorschriften het gebruik van officiële talen van de Unie en de verificatie van het verband tussen de officiële verklaring en de zending of partij, indien van toepassing (artikel 91, lid 2, van de VOC).

Figuur 8 en figuur 9 geven de verschillende rollen weer van de bevoegde autoriteiten en het personeel die bijdragen aan de afgifte van officiële certificaten, zoals bepaald in de artikelen 3, 88, 89 en 91 van de VOC.

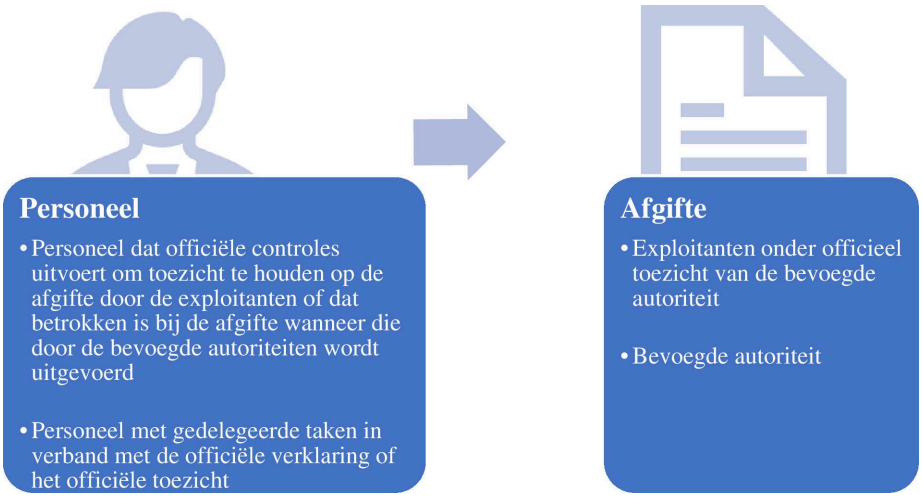
Figuur 8

Rollen van de autoriteiten en het personeel die betrokken zijn bij de afgifte van officiële certificaten op basis van bepalingen van de VOC



Figuur 9

Rollen van de autoriteiten en het personeel die betrokken zijn bij de afgifte van officiële verklaringen op basis van bepalingen van de VOC



2.6.2. ***Officieel certificaat***

Uit artikel 88, lid 1, van de VOC volgt dat de bevoegde autoriteiten *bij uitsluiting* verantwoordelijk zijn voor de afgifte van officiële certificaten. Overeenkomstig artikel 86, lid 2, van de VOC kunnen bepaalde taken in verband met de afgifte van de officiële certificaten echter worden gedelegeerd, mits deze delegatie in overeenstemming is met de artikelen 28 tot en met 33 van de VOC.

Officiële certificaten maken de identificatie mogelijk van de dieren of goederen waarvoor zij zijn afgegeven en vermelden de datum van afgifte en de persoon die deze heeft ondertekend (artikel 89, lid 1, van de VOC), waardoor deze persoon verantwoordelijk is voor de informatie in het certificaat. De afgifte van een officieel certificaat is gebaseerd op de verificatie of bevestiging van specifieke feiten en gegevens betreffende de te certificeren dieren en goederen (artikel 88, lid 3, van de VOC), waardoor de betrouwbaarheid van de informatie voor elk afzonderlijk certificaat wordt gewaarborgd.

In artikel 89, lid 1, van de VOC zijn aanvullende elementen opgenomen om de nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van de officiële certificaten te waarborgen:

i) blanco of onvolledige certificaten mogen niet door certificerende functionarissen worden ondertekend;

ii) de certificaten worden opgesteld in een of meer van de officiële talen die door de certificerende functionaris wordt begrepen en, in voorkomend geval, in een of meer van de officiële talen van de lidstaat van bestemming.

Opgemerkt moet worden dat in artikel 89, lid 2, van de VOC wordt gewezen op de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteiten om passende maatregelen te nemen ter voorkoming van frauduleuze praktijken die betrekking hebben op de afgifte en het gebruik van officiële certificaten. De bepalingen van artikel 138, lid 5, van de VOC versterken deze verantwoordelijkheid door aan te geven welke maatregelen de bevoegde autoriteit in dergelijke gevallen moet nemen. Deze maatregelen omvatten administratieve maatregelen tegen personen, namelijk de tijdelijke schorsing van de certificerende functionaris of de intrekking van de bevoegdheid tot ondertekening van officiële certificaten, alsook acties om herhaling van de overtredingen te voorkomen.

Om de bevoegde autoriteiten flexibiliteit te bieden, worden in de regels van artikel 88, lid 3, van de VOC drie verschillende manieren opgesomd waarop de certificerende functionarissen kennis van de nodige informatie krijgen voordat zij de certificaten ondertekenen.

Meer in het bijzonder kunnen, zoals vermeld in artikel 88, lid 3, feiten en gegevens hetzij rechtstreeks door de certificerende functionaris worden verkregen, hetzij onrechtstreeks via de bijdrage van een andere persoon die door de bevoegde autoriteiten daartoe gemachtigd is en onder controle van die bevoegde autoriteiten optreedt, of van de exploitant zelf worden verkregen, mits aan de in deze bepaling vastgestelde voorwaarden is voldaan. Er moet echter opgemerkt worden dat, zoals blijkt uit artikel 88, lid 4, van de VOC, specifieke bepalingen van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels kunnen voorschrijven dat het certificaat door de certificerende functionaris wordt ondertekend en uitsluitend op grond van *rechtstreekse* kennis van feiten en gegevens door de certificerende functionaris wordt afgegeven.

Officiële certificaten kunnen een voorwaarde zijn voor:

i) het in de handel brengen of de verplaatsing van dieren en goederen, op basis van de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde regels.

Categorieën van dergelijke officiële certificaten omvatten met name:

a. diergezondheidscertificaten zoals bedoeld in de artikelen 149, 161, 167 en 216 van de diergezondheidswetgeving [Verordening (EU) 2016/429] voor de verplaatsing van gehouden landdieren, levende producten afkomstig van gehouden runderen, schapen, geiten, varkens en paardachtigen en levende producten van pluimvee, producten van dierlijke oorsprong en waterdieren;

b. officiële certificaten zoals bedoeld in artikel 21 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2292 van de Commissie;

c. gezondheidscertificaten voor dierlijke bijproducten en afgeleide producten overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EG) nr. 1069/2009 en Verordening (EU) nr. 142/2011 van de Commissie;

d. getuigschriften van vakbekwaamheid van bestuurders en verzorgers van een wegvoertuig dat als landbouwhuisdier gehouden eenhoevigen, runderen, schapen, geiten, varkens of pluimvee vervoert overeenkomstig artikel 6, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1/2005 en certificaten van goedkeuring van wegvervoermiddelen en veeschepen overeenkomstig de artikelen 18 en 19 van die verordening;

e. officiële certificaten zoals bedoeld in artikel 11,van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1793 van de Commissie;

f. fytosanitaire certificaten voor uitvoer en wederuitvoer en pre-uitvoercertificaten zoals bedoeld in de artikelen 100, 101 en 102 van Verordening (EU) 2016/2031;

g. certificaten zoals bedoeld in artikel 35 van Verordening (EU) 2018/848 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten;

h. gezondheidscertificaten voor producten van oorsprong uit of verzonden uit China, zoals vereist op grond van artikel 4 van Uitvoeringsbesluit 2011/884/EU van de Commissie ([58]);

ii) de uitvoer van zendingen naar derde landen door een lidstaat die het land van oorsprong of het land van verzending is, zoals bedoeld in artikel 87, punt b), van de VOC.

2.6.3. ***Officiële verklaring***

In tegenstelling tot officiële certificaten die alleen door de bevoegde autoriteiten worden afgegeven, vloeit uit artikel 3, punt 28, en artikel 91 van de VOC voort dat officiële verklaringen voornamelijk door exploitanten worden afgegeven. Zo worden op grond van Verordening (EU) 2016/2031 plantenpaspoorten die vereist zijn voor de verplaatsing van planten, plantaardige producten en andere materialen binnen het grondgebied van de Unie over het algemeen door gemachtigde professionele exploitanten afgegeven.

De exploitanten staan in dit geval door middel van specifieke officiële controles onder toezicht van de bevoegde autoriteiten. Overeenkomstig artikel 86, lid 2, van de VOC kunnen de bevoegde autoriteiten bepaalde taken in verband met het officiële toezicht delegeren, op voorwaarde dat deze delegatie aan de artikelen 28 tot en met 33 van de VOC voldoet. Delegatie kan ook worden gebruikt voor andere specifieke taken in verband met de afgifte van verklaringen, indien deze aan de regels van deze artikelen voldoet.

Er is een dubbele rol voor de bevoegde autoriteiten weggelegd met betrekking tot officiële verklaringen:

i) ofwel eveneens verklaringen afgeven,

ii) ofwel, indien de afgifte door exploitanten plaatsvindt, toezicht houden op de exploitant, en met name regelmatig officiële controles uitvoeren, overeenkomstig artikel 91, lid 4, van de VOC, om na te gaan of de exploitanten die de verklaring afgeven, voldoen aan de toepasselijke regels en om de feiten en gegevens waarop de afgifte is gebaseerd te verifiëren.

([58]) Uitvoeringsbesluit 2011/884/EU van de Commissie van 22 december 2011 inzake noodmaatregelen met betrekking tot niet-toegelaten genetisch gemodificeerde rijst in rijstproducten van oorsprong uit China en tot intrekking van Beschikking 2008/289/EG (PB L 343 van 23.12.2011, blz. 140).

Voorbeelden van officiële verklaringen zijn:

i) gezondheids- en identificatiemerken, zoals bedoeld in artikel 18, lid 4, van de VOC en artikel 5 van Verordening (EG) nr. 853/2004;

ii) plantenpaspoorten die vereist zijn voor de verplaatsing van planten, plantaardige producten en andere materialen binnen het grondgebied van de Unie, zoals bedoeld in afdeling 2, hoofdstuk VI, van Verordening (EU) 2016/2031;

iii) het aanbrengen van een merkteken op houten verpakkingsmateriaal zoals bedoeld in artikel 96 van Verordening (EU) 2016/2031 en andere verklaringen dan het merkteken van houten verpakkingsmateriaal zoals bedoeld in artikel 99 van dezelfde handeling;

iv) het logo voor de biologische productie van de Europese Unie zoals bedoeld in artikel 33 van Verordening (EU) 2018/848 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten;

v) de symbolen van de Unie ter aanduiding van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen overeenkomstig artikel 37 van Verordening (EU) 2024/1143 en het symbool van de Unie ter aanduiding van de gegarandeerde traditionele specialiteit overeenkomstig artikel 70 van die verordening.

2.6.4. ***Certificerend functionaris***

Artikel 3, punt 26, van de VOC

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: [...]

26) "certificerend functionaris":

a) ambtenaar van de bevoegde autoriteiten die bevoegd is officiële certificaten van die autoriteiten te ondertekenen, of

b) elk ander natuurlijk persoon die door de bevoegde autoriteiten is gemachtigd officiële certificaten te ondertekenen overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels; [...]

De certificerende functionaris is uitsluitend gekwalificeerd voor de ondertekening van officiële certificaten, zoals gedefinieerd in artikel 88, lid 2, van de VOC. Uit de definitie van de certificerende functionaris blijkt ook dat het een ambtenaar of een andere natuurlijke persoon kan zijn die door de bevoegde autoriteiten is gemachtigd officiële certificaten te ondertekenen overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels. Andere natuurlijke personen die de certificaten ondertekenen, moeten door de bevoegde autoriteiten worden "aangewezen" en "gemachtigd", waardoor delegatie in dit verband niet vereist is.

In de wetgeving van de Unie kunnen nadere regels inzake de kwalificaties van de certificerende functionaris worden vastgesteld. Volgens Uitvoeringsverordening (EU) 2020/2235 tot vaststelling van modellen van diergezondheidscertificaten, modellen van officiële certificaten en modellen van diergezondheids-/officiële certificaten, voor de binnenkomst in de Unie en verplaatsingen binnen de Unie van zendingen van bepaalde categorieën dieren en goederen is het de officiële dierenarts of de certificerende functionaris die het certificaat ondertekent.

3. **TITEL III — REFERENTIELABORATORIA EN REFERENTIECENTRA**

Het doel van de EU-referentielaboratoria en de nationale referentielaboratoria is het bevorderen van uniforme praktijken met betrekking tot de ontwikkeling of het gebruik van de methoden die de door de lidstaten aangewezen officiële laboratoria toepassen, zodat de betrouwbaarheid en consistentie van de resultaten van tests, analyses en diagnoses die in het kader van officiële controles en andere officiële activiteiten worden uitgevoerd, wordt gewaarborgd.

Het doel van de EU-referentiecentra is het bevorderen van wetenschappelijke en technische deskundigheid op het gebied van dierenwelzijn en van de authenticiteit en de integriteit van de agrovoedselketen, zodat op hun respectieve aandachtsgebieden een gemeenschappelijk wetenschappelijk inzicht wordt gekweekt als basis voor officiële controles en andere officiële activiteiten.

3.1. **Aanwijzing en werkterrein**

3.1.1. ***EU-referentielaboratoria en EU-referentiecentra (artikelen 92 tot en met 99 van de VOC)***

De reikwijdte van de activiteiten van EURL's en EURC's wordt hoofdzakelijk bepaald door de sectorspecifieke wetgeving die de respectieve beleidsterreinen van de EU-wetgeving inzake de agrovoedselketen regelt en waarin is vastgelegd dat er behoefte is aan geharmoniseerde methoden en wetenschappelijke deskundigheid, overeenkomstig respectievelijk artikel 92, lid 1, van de VOC voor EURL's en artikel 95, lid 1, en artikel 97, lid 1, van de VOC voor EURC's.

De Commissie kan een formeel besluit nemen tot oprichting van een EURL voor een specifieke sector door middel van een gedelegeerde handeling (artikel 92, lid 4, van de VOC) en zal vervolgens — door middel van een uitvoeringshandeling (artikel 93, lid 1, van de VOC) — een of meer laboratoria aanwijzen om de taken van EURL's op zich te nemen na een openbare selectieprocedure (artikel 93, lid 2, punt a), van de VOC). Bij deze besluiten tot oprichting en aanwijzing kan het werkterrein van EURL's worden beperkt tot bepaalde deskundigheidsgebieden (bv. groepen pathogenen, plaagorganismen enz.). Evenzo kan bij het formele besluit van de Commissie om door middel van uitvoeringshandelingen een of meer EURC's voor dierenwelzijn of voor de authenticiteit en de integriteit van de agrovoedselketen ([59]) aan te wijzen, het werkterrein van een EURC worden beperkt tot bepaalde deskundigheidsgebieden.

De verplichte taken die door EURL's en EURC's moeten worden uitgevoerd, alsmede de voorschriften voor hun functioneren (bv. uitrusting, personeel, accreditatie enz.) zijn vastgelegd in artikel 93, lid 3, en artikel 94 van de VOC voor EURL's, in artikel 95, lid 3, en artikel 96 van de VOC voor EURC's voor dierenwelzijn en in artikel 97, lid 3, en artikel 98 van de VOC voor EURC's voor de authenticiteit en de integriteit van de agrovoedselketen. Binnen dit rechtskader is er aanzienlijke flexibiliteit om de details van het bestek van de opdracht van een EURL of EURC uit te werken in zijn jaarlijkse of meerjarige werkprogramma.

Indien na de aanwijzing aanvullende taken of voorschriften voor een EURL of EURC worden vastgesteld, moet worden beoordeeld of deze aanvullende taken en voorschriften vallen onder 1) de respectieve sectorspecifieke wetgeving, 2) de gedelegeerde handeling tot oprichting en/of de uitvoeringshandeling tot aanwijzing, en 3) de lijst van taken en voorschriften zoals beschreven in de artikelen 93 tot en met 98 van de VOC. Indien de aanvullende taken of voorschriften daaronder vallen, kan de Commissie besluiten deze op te nemen in het jaarlijkse of meerjarige werkprogramma van het EURL of het EURC. Indien de aanvullende taken of voorschriften daar niet onder vallen, is een formeel besluit van de Commissie door middel van een gedelegeerde handeling vereist overeenkomstig artikel 99, lid 2, van de VOC. Deze procedure is echter beperkt tot situaties van nieuwe of opkomende risico's, nieuwe of opkomende dierziekten of plaagorganismen of wanneer nieuwe juridische voorschriften zulks rechtvaardigen.

3.1.2. ***Nationale referentielaboratoria (artikelen 100 tot en met 101 van de VOC)***

Voor elk EURL wijzen de lidstaten een of meer NRL's aan. De activiteiten van een EURL kunnen worden ondergebracht bij één nationale instelling die als NRL fungeert of worden verdeeld over verschillende nationale instellingen. In het laatste geval waarborgen de lidstaten dat de laboratoria die een NRL-functie delen, nauw samenwerken (artikel 100, lid 5, van de VOC). De lidstaten kunnen ook besluiten extra NRL's aan te wijzen voor beleidsterreinen waarvoor er geen EURL is (artikel 100, lid 1, van de VOC). Deze extra NRL's moeten niettemin voldoen aan de voorschriften, taken en verantwoordelijkheden van NRL's zoals vastgelegd in de artikelen 100 en 101 van de VOC, met uitzondering van die betreffende samenwerking met EURL's (bv. artikel 101, lid 1, punt a), en artikel 101, lid 1, punt d), van de VOC).

Een laboratorium kan de functie van zowel officieel laboratorium als referentielaboratorium vervullen, mits het voldoet aan de voorschriften en verplichtingen en voor elk van deze functies is aangewezen.

De lidstaten kunnen een in een ander EU- of EER-land gevestigd laboratorium als NRL aanwijzen. Dit mechanisme kan bijvoorbeeld worden gebruikt wanneer nationale laboratoria niet over de capaciteit of deskundigheid beschikken om te voldoen aan de eisen voor accreditatie van NRL's. Op grond van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie ([60]), en met name artikel 5, lid 4, van het Protocol inzake Ierland/Noord-Ierland en punt 43 van bijlage 2 bij dat protocol, is dit bovendien het enige mechanisme waarbij een NRL met betrekking tot Noord-Ierland kan worden aangewezen.

([59]) Per de datum van bekendmaking van deze mededeling is er geen EURC voor de authenticiteit en de integriteit van de agrovoedselketen aangewezen.

([60]) PB L 29 van 31.1.2020, blz. 7.

3.2. **Accreditatie**

3.2.1. ***EURL's (artikel 93 van de VOC) en NRL's (artikel 100 van de VOC)***

EURL's en NRL's moeten werken overeenkomstig norm EN ISO/IEC 17025 en geaccrediteerd zijn volgens deze norm. Het toepassingsgebied van hun accreditatie moet alle methoden voor laboratoriumanalyses, -tests of -diagnoses omvatten die het laboratorium moet toepassen wanneer het als EURL of NRL werkt. De term "methode" kan worden opgevat als een meetprocedure die wordt toegepast op een specifieke matrix of groep matrices en op een specifieke analyt of groep analyten, of een combinatie daarvan, afhankelijk van de betrokken methode, overeenkomstig norm EN ISO/IEC 17025.

Deze regels komen overeen met de relevante verplichtingen voor de aanwijzing van officiële laboratoria in artikel 37, lid 4, punt e), en artikel 37, lid 5, van de VOC (zie hoofdstuk 2.3.3.2 over accreditatie). De VOC voorziet in afwijkingen van deze verplichting, door de lidstaten het recht te geven een NRL aan te wijzen dat onder bepaalde voorwaarden niet aan de accreditatieverplichting voldoet, en biedt enige flexibiliteit met betrekking tot het toepassingsgebied van de accreditatie:

1. Het toepassingsgebied van de accreditatie van een NRL of EURL kan

    a. groepen methoden omvatten (artikel 100, lid 2, in samenhang met artikel 37, lid 5, punt b), van de VOC voor NRL's, artikel 93, lid 3, punt a), ii), van de VOC voor EURL's),

    b. op flexibele wijze worden bepaald (artikel 100, lid 2, in samenhang met artikel 37, lid 5, punt c), van de VOC voor NRL's, artikel 93, lid 3, punt a), iii), van de VOC voor EURL's).

2. Een tijdelijke afwijking van de verplichte accreditatie (1 + 1 jaar) is toegestaan voor NRL's (artikel 100, lid 2, in samenhang met artikel 42, lid 1, artikel 42, lid 2, punten a) en b), en artikel 42, lid 3, van de VOC):

    a. wanneer de toepassing van de methode een nieuwe eis is op grond van de regels van de Unie, overeenkomstig artikel 34, lid 1, van de VOC (te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van die regels),

    b. wanneer wijzigingen in een methode die reeds wordt toegepast een nieuwe of uitgebreide accreditatie vereisen (indien deze niet onder een flexibel accreditatietoepassingsgebied vallen ([61])),

    c. wanneer de noodzaak om de methode toe te passen het gevolg is van een noodsituatie of een nieuw risico.

3. Voor het gebied van plantgezondheid gold er voor de inwerkingtreding van de accreditatieverplichting een overgangsperiode tot en met 29 april 2022 (artikel 167, lid 2, van de VOC).

NRL's en EURL's vallen niet onder het toepassingsgebied van de afwijkingen van de verplichte accreditatie die zijn vastgesteld in artikel 41 van de VOC en Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1353 van de Commissie. Voor het gebied van plantgezondheid kunnen de bevoegde autoriteiten of de Commissie echter officiële laboratoria aanwijzen die op basis van een krachtens artikel 41 van de VOC vastgestelde afwijking als NRL of EURL zijn aangewezen, ongeacht of zij voldoen aan de voorwaarde dat al hun methoden moeten zijn geaccrediteerd (respectievelijk artikel 93, lid 4, en artikel 100, lid 2, van de VOC). Deze mogelijkheid zou geen gevolgen hebben voor NRL's en EURL's op het gebied van plantgezondheid die als zodanig zijn aangewezen vóór de vaststelling van de gedelegeerde handeling krachtens artikel 41 van de VOC.

3.2.2. ***EURC's (artikelen 95 tot en met 98 van de VOC)***

Vanwege hun op steun gerichte opdracht is er geen voorschrift voor de verplichte accreditatie van EURC's. Niettemin moeten de EURC's "beschikken over een hoog niveau van wetenschappelijke en technische deskundigheid" op hun respectieve aandachtsgebieden en "ervoor [zorgen] dat hun personeelsleden goede kennis van de internationale normen en praktijken […] hebben" (respectievelijk artikel 95, lid 3, punten b) en e), en artikel 97, lid 3, punten b) en e), VOC).

([61]) "Flexibel toepassingsgebied van de accreditatie": toepassingsgebied van de accreditatie zodanig geformuleerd dat conformiteitsbeoordelingsinstanties wijzigingen kunnen aanbrengen in de methodologie en andere parameters die onder de bevoegdheid van de conformiteitsbeoordelingsinstantie vallen, zoals bevestigd door de accreditatie-instantie (ISO/IEC 17011:2017).

3.3. **Verplichtingen inzake bekendmaking en kennisgeving**

3.3.1. ***Lijst van NRL's***

De lidstaten delen de Commissie, de andere lidstaten en de desbetreffende EURL's overeenkomstig artikel 100, lid 4, van de VOC een bijgewerkte lijst van de namen en adressen van de NRL's mee en maken deze lijst openbaar.

De EURL's maken overeenkomstig artikel 94, lid 3, van de VOC een lijst bekend van hun overeenkomstige NRL's die door de lidstaten op hun respectieve aandachtsgebied zijn aangewezen.

3.3.2. ***Lijsten van EURL's en EURC's***

De Commissie publiceert overeenkomstig artikel 99, lid 1, van de VOC een bijgewerkte lijst van de namen en adressen van aangewezen EURL's (https://ec.europa.eu/food/ref-labs_en) en EURC's (voor dierenwelzijn: https://ec.europa.eu/food/animals/welfare/eu-ref-centre_en) op haar website.

3.3.3. ***Gegevensbescherming***

Bij de bekendmaking van informatie van NRL's (lidstaten) of EURL's (Europese Commissie) zijn de EU-regels inzake gegevensbescherming van toepassing (respectievelijk Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad ([62]) en Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad ([63])). Informatie over natuurlijke personen mag niet zonder hun toestemming worden bekendgemaakt. Als beste praktijk mogen alleen algemene contactgegevens (bv. adres, functionele mailbox) van een laboratorium worden bekendgemaakt, aangezien daarmee in voldoende mate wordt voldaan aan de bekendmakingsverplichtingen van artikel 94, lid 3, artikel 99, lid 1, en artikel 100, lid 4, van de VOC.

3.4. **Verslaglegging en controles door de Commissie**

3.4.1. ***EURL's en EURC's***

Overeenkomstig artikel 99, lid 3, van de VOC zijn de EURL's en EURC's onderworpen aan controles door de Commissie op de naleving van de voorschriften van artikel 93, lid 3, en artikel 94 van de VOC voor EURL's en artikel 95, lid 3, en artikel 97, lid 3, van de VOC voor EURC's.

Het is de gangbare praktijk van de Commissie om in het kader van haar controles: een documentenbeoordeling uit te voeren van de verslagen op basis van de jaarlijkse of meerjarige werkprogramma's van de EURL's en de EURC's;

— een documentenbeoordeling uit te voeren van de jaarlijkse financiële verslagen.

Daarnaast kan de Commissie per geval besluiten controles ter plaatse uit te voeren om na te gaan of de laboratoria aan de aanwijzingscriteria voldoen en om na te gaan of de ingediende jaarlijkse of meerjarige programma's naar behoren zijn uitgevoerd en gerapporteerd,

— met het oog op elementen die niet gemakkelijk kunnen worden geverifieerd aan de hand van een beoordeling van de documenten;

— indien verslagen of andere informatiebronnen aanleiding geven tot bezorgdheid of wijzen op niet-naleving.

3.4.2. ***NRL's***

NRL's zijn niet onderworpen aan de in artikel 99, lid 3, van de VOC beschreven controles door de Commissie. NRL-activiteiten kunnen echter worden opgenomen in de controles door de Commissie om de werking van de controlesystemen van de lidstaten te verifiëren, zoals beschreven in de artikelen 116 tot en met 119 van die verordening.

([62]) Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

([63]) Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

3.4.2.1. *NRL's: vergelijkend interlaboratoriumonderzoek en ringonderzoek*

De EURL's controleren de prestaties van de NRL's op gezette tijden door middel van vergelijkend interlaboratorium-onderzoek of ringonderzoek overeenkomstig artikel 94, lid 2, punt c), van de VOC, met name wanneer de toepassing van bepaalde methoden wettelijk verplicht is. De NRL's zijn krachtens artikel 101, lid 1, punt a), van de VOC verplicht deel te nemen aan vergelijkend interlaboratoriumonderzoek of ringonderzoek. In gevallen waarin er geen sprake is van wettelijke verplichtingen of van veiligheidsproblemen in verband met de analyt / het gevaar waar de aandacht naar uit gaat, moeten de NRL's alles in het werk stellen om aan vergelijkend interlaboratoriumonderzoek of ringonderzoek van een EURL deel te nemen, of niet-deelname rechtvaardigen.

Indien nodig kunnen NRL's of EURL's een ander NRL of een ander officieel laboratorium dat de lidstaat vertegenwoordigt, verzoeken deel te nemen aan een vergelijkend interlaboratoriumonderzoek of ringonderzoek (artikel 94, lid 2, punt c), en artikel 38, lid 2, van de VOC). In gevallen waarin niet aan een vergelijkend interlaboratoriumonderzoek of ringonderzoek wordt deelgenomen of het EURL de rechtvaardiging voor niet-deelname niet aanvaardt, moeten de lidstaten in kennis worden gesteld om actie te ondernemen.

Wanneer een NRL in door EURL's georganiseerd vergelijkend interlaboratoriumonderzoek of ringonderzoek ondermaats presteert, moeten er procedures zijn om dat onderzoek een passend vervolg te geven. In het algemeen moeten deze procedures een tweefasenaanpak volgen. In de eerste fase moet het NRL worden verzocht corrigerende maatregelen te nemen om de vastgestelde problemen te verhelpen. In de tweede fase moet het EURL de Commissie op de hoogte brengen indien corrigerende maatregelen nog steeds leiden tot ondermaatse prestaties of indien het NRL niet volledig meewerkt aan het verhelpen van de in de eerste fase vastgestelde problemen. De Commissie zal beslissen welke verdere stappen moeten worden ondernemen en kan van de bevoegde autoriteit van de lidstaat verlangen dat zij actie onderneemt.

4. **TITEL VII — HANDHAVING**

4.1. **HOOFDSTUK I — Optreden door de bevoegde autoriteiten en sancties**

4.1.1. ***Melding van inbreuken (artikel 140 van de VOC)***

De naleving van de Unieregels kan worden verbeterd via mechanismen waarmee personen in staat worden gesteld en aangemoedigd nieuwe informatie over inbreuken op de Unieregels onder de aandacht van de bevoegde autoriteiten te brengen; hierdoor worden de bevoegde autoriteiten geholpen bij de opsporing van inbreuken en kunnen zij passende vervolgmaatregelen nemen. Personen die inbreuken kunnen melden, kunnen echter worden afgeschrikt door het ontbreken van meldingsprocedures of door angst voor negatieve gevolgen, zoals schendingen van de persoonlijke levenssfeer, vergelding of discriminatie, met name in gevallen waarin de informatie in een werkgerelateerde context wordt verkregen ("klokkenluiders").

In dit verband voorziet Richtlijn (EU) 2019/1937 ([64]) (de "klokkenluidersrichtlijn") in een gemeenschappelijk kader voor de melding van inbreuken op het Unierecht en de bescherming van klokkenluiders, op gebieden waar klokkenluiden wordt geacht de handhaving van het Unierecht te versterken en waar inbreuken tot ernstige schade voor het algemeen belang kunnen leiden. De VOC zelf en verschillende andere handelingen van de Unie tot vaststelling van regels voor de agrovoedselketen zijn opgenomen in het toepassingsgebied van de klokkenluidersrichtlijn (artikel 2, lid 1, van en de bijlage bij de klokkenluidersrichtlijn).

Tegelijkertijd voorziet artikel 140 van de VOC in een algemene verplichting voor de lidstaten om bij de bevoegde autoriteiten doeltreffende meldingsmechanismen op te zetten in de zin van de VOC, met inbegrip van met name procedures voor het in ontvangst nemen van meldingen en de bescherming tegen vergelding bij het melden van inbreuken op de VOC.

Hoewel de VOC zelf voorschrijft dat de bevoegde autoriteiten over doeltreffende meldingssystemen en bescherming van melders beschikken, is het de klokkenluidersrichtlijn die artikel 140 van de VOC aanvult en gedetailleerde bepalingen bevat inzake meldingskanalen en specifieke maatregelen ter ondersteuning en bescherming van melders die onder het toepassingsgebied van die richtlijn vallen.

De klokkenluidersrichtlijn doet geen afbreuk aan de toepassing van het Unierecht of het nationale recht inzake strafprocedureregels, met name die welke tot doel hebben de integriteit van de onderzoeken en procedures of de rechten van de verdediging van de betrokken personen te waarborgen (artikel 3, lid 3, punt d), en overweging 28 van de richtlijn). In de volgende leden worden de toepassingsgebieden van artikel 140 van de VOC en de klokkenluidersrichtlijn en de vereisten voor de opzet van meldingskanalen nader beschreven.

([64]) Richtlijn (EU) 2019/1937 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2019 inzake de bescherming van personen die inbreuken op het Unierecht melden (PB L 305 van 26.11.2019, blz. 17).

4.1.1.1. *Materieel toepassingsgebied: soort inbreuken dat kan worden gemeld*

Artikel 140 van de VOC

Melding van inbreuken

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten doeltreffende mechanismen opzetten waarmee feitelijke of mogelijke inbreuken op deze verordening kunnen worden gemeld.

2. De in lid 1 bedoelde mechanismen omvatten ten minste:

   a) procedures voor het in ontvangst nemen en behandelen van meldingen van inbreuken;

   b) een passende bescherming van personen die een inbreuk melden tegen vergelding, discriminatie of andere soorten onbillijke behandeling, en

   c) bescherming van de persoonsgegevens van de persoon die een inbreuk meldt, overeenkomstig het recht van de Unie en het nationale recht.

Op grond van artikel 140 van de VOC zijn de lidstaten verplicht om inbreuken op "deze verordening" te melden, d.w.z. inbreuken op de in de VOC vastgestelde regels voor de uitvoering van officiële controles en andere officiële activiteiten. Het kan daarbij onder meer gaan om inbreuken op de regels betreffende de planning, organisatie, uitvoering, documentatie of financiering van officiële controles en andere officiële activiteiten, inbreuken op de in de VOC vastgestelde regels inzake verplichtingen van exploitanten, alsook op het gedrag, de onpartijdigheid of kwalificatie van personeel van entiteiten die onder de VOC-regels vallen.

De in de bijlage bij de klokkenluidersrichtlijn opgenomen handelingen vallen volledig onder het materiële toepassingsgebied van die richtlijn. De volledige VOC valt dus onder het materiële toepassingsgebied van de klokkenluidersrichtlijn.

Hoewel artikel 140 van de VOC geen vereisten bevat voor de bescherming van personen die inbreuken melden op regels die zijn vastgelegd in andere wetgevingshandelingen op de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde gebieden, zijn sommige van die handelingen in het materiële toepassingsgebied van de klokkenluidersrichtlijn opgenomen (zie tabel 6: Legal acts subject to the Whistleblower Directive). Met andere woorden, meldingen van inbreuken op het Unierecht die onder de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde gebieden vallen, vallen alleen onder de klokkenluidersrichtlijn voor zover zij betrekking hebben op a) een inbreuk op de VOC, bijvoorbeeld wat betreft de uit te voeren officiële controles, of b) een inbreuk op de rechtshandelingen van de Unie die in de bijlage bij de klokkenluidersrichtlijn zijn opgenomen.

Er moet ook aan worden herinnerd dat de Commissie de lidstaten aanmoedigt om bij de omzetting van de klokkenluidersrichtlijn te overwegen het toepassingsgebied uit te breiden tot andere gebieden, en meer in het algemeen te zorgen voor een alomvattend en samenhangend kader op nationaal niveau.

Tabel 6

Indicatieve lijst van EU-rechtshandelingen op de in artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde gebieden, die onder de klokkenluidersrichtlijn vallen. Daarnaast is de VOC zelf ook in het toepassingsgebied van de klokkenluidersrichtlijn opgenomen

In artikel 1, lid 2, van de VOC bedoelde gebieden		Rechtshandelingen die onder het toepassingsgebied van Richtlijn (EU) 2019/1937 vallen (artikel 2, lid 1, en bijlage)
a)	levensmiddelen en veiligheid van levensmiddelen	Verordening (EG) nr. 178/2002

b)	doelbewuste introductie in het milieu van genetisch gemodificeerde organismen (ggo's) met het oog op de productie van levensmiddelen en diervoeders	—
c)	diervoeder en veiligheid van diervoeder	Verordening (EG) nr. 178/2002
d)	diergezondheidsvoorschriften	Verordening (EU) 2016/429 Verordening (EG) nr. 1069/2009
e)	dierlijke bijproducten en afgeleide producten	Verordening (EG) nr. 1069/2009
f)	dierenwelzijnsvoorschriften	Richtlijn 98/58/EG van de Raad ([1]) Verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad Verordening (EG) nr. 1099/2009 van de Raad Richtlijn 1999/22/EG van de Raad ([2]) Richtlijn 2010/63/EU ([3])
g)	beschermende maatregelen tegen schadelijke organismen bij planten	—
h)	gewasbeschermingsmiddelen en het duurzaam gebruik van pesticiden	—
i)	biologische productie en etikettering van biologische producten	Verordening (EU) 2018/848
j)	gebruik en etikettering van beschermde oorsprongsbenamingen, beschermde geografische aanduidingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten	—

([1]) Richtlijn 98/58/EG van de Raad van 20 juli 1998 inzake de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren (PB L 221 van 8.8.1998, blz. 23).
([2]) Richtlijn 1999/22/EG van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen (PB L 94 van 9.4.1999, blz. 24).
([3]) Richtlijn 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 betreffende de bescherming van dieren die voor wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt (PB L 276 van 20.10.2010, blz. 33).

4.1.1.2. *Meldingsmechanismen*

Artikel 140 van de VOC legt de bevoegde autoriteiten de verplichting op doeltreffende meldingskanalen op te zetten waarmee inbreuken op de VOC kunnen worden gemeld en verwijst in algemene termen naar melding van "feitelijke of mogelijke inbreuken" en naar "personen die een inbreuk melden". Voorts wordt in overweging 91 van de VOC verduidelijkt dat "iedere persoon" die de bevoegde autoriteiten voor mogelijke inbreuken waarschuwt, moet worden beschermd. De meldingskanalen die in het kader van de VOC worden ingevoerd, moeten derhalve in overeenstemming zijn met de normen van de klokkenluidersrichtlijn.

Bij het opzetten van meldingskanalen is duidelijk "wegwijs maken" ([65]) van cruciaal belang, d.w.z. het verstrekken van nauwkeurige en voor het grote publiek gemakkelijk toegankelijke informatie over meldingskanalen en de bijbehorende beschermingsniveaus, met name wanneer, naast minder vertrouwelijke middelen om informatie te verstrekken, vertrouwelijke kanalen beschikbaar zijn overeenkomstig de vereisten van de klokkenluidersrichtlijn.

([65]) Overweging 89 van de klokkenluidersrichtlijn: *"[...] De lidstaten moeten waarborgen dat relevante en nauwkeurige desbetreffende informatie op duidelijke wijze wordt verstrekt en gemakkelijk toegankelijk is voor het grote publiek. Individueel, onpartijdig en vertrouwelijk advies dient kosteloos beschikbaar te zijn over bijvoorbeeld de vraag of de betrokken informatie onder de toepasselijke regels voor de bescherming van klokkenluiders valt, welk meldingskanaal het best kan worden gebruikt en welke alternatieve procedures beschikbaar zijn ingeval de informatie niet onder de toepasselijke regels valt (zogeheten "wegwijs maken"). [...]"*

De volgende alinea's zijn toegespitst op de toepassing van meldingsmechanismen overeenkomstig de klokkenluidersrichtlijn door de bevoegde autoriteiten in de zin van de VOC.

4.1.1.3. *Schriftelijke procedures*

De klokkenluidersrichtlijn schrijft voor dat procedures voor de ontvangst en de opvolging van meldingen van inbreuken worden vastgesteld.

Dit houdt in dat binnen de bevoegde autoriteit duidelijke schriftelijke procedures moeten zijn opgezet om te bepalen hoe meldingen kunnen worden ingediend, hoe zij worden verwerkt en behandeld, welke beschermingsmechanismen worden toegepast en hoe meldingen worden opgevolgd.

Deze waarborgen zijn gericht op het garanderen van de correcte verwerking van informatie, met inbegrip van vertrouwelijkheid en bescherming van persoonsgegevens binnen de bevoegde autoriteit, alsook het verstrekken van informatie aan potentiële melders over de meldingsmogelijkheden en de procedures voor de verwerking van meldingen, die gemakkelijk en openbaar toegankelijk moeten zijn, teneinde potentiële melders aan te moedigen en hen gerust te stellen wat betreft de vertrouwelijke behandeling en doeltreffende opvolging van hun melding.

4.1.1.4. *Contactpersonen, ontvangst en behandeling van meldingen*

De in artikel 140 van de VOC bedoelde meldingsmechanismen die door de in het kader van de VOC aangewezen bevoegde autoriteiten moeten worden ingesteld, vallen onder het begrip "interne meldingskanalen" (artikelen 7 tot en met 9 van de klokkenluidersrichtlijn) ([66]); "interne melding" omvat ook gevallen waarin de entiteiten die het meldingskanaal beheren, derden toestemming hebben verleend om namens hen meldingen van inbreuken te ontvangen (artikel 8, lid 5, van de klokkenluidersrichtlijn).

Hoewel het aan de entiteit (bevoegde autoriteiten) is om te beslissen of zij derden toestemming verleent om namens haar meldingen te ontvangen of niet, moeten de personen die meldingen ontvangen en behandelen in elk geval passende waarborgen bieden voor de eerbiediging van de onafhankelijkheid, vertrouwelijkheid, gegevensbescherming en geheimhouding (overweging 54 van de klokkenluidersrichtlijn).

Alle meldingen die door entiteiten (bevoegde autoriteiten in de zin van de VOC) worden ontvangen, moeten vertrouwelijk worden behandeld. Artikel 9 van de richtlijn schrijft voor dat de entiteiten (bevoegde autoriteiten) de ontvangst van de melding binnen zeven dagen aan de melder bevestigen en dat de melder binnen een redelijke termijn van ten hoogste drie maanden na de ontvangstbevestiging of, indien er geen ontvangstbevestiging is verstuurd aan de melder, drie maanden na het verstrijken van de periode van zeven dagen nadat de melding is gedaan, feedback moet ontvangen over de genomen of voorgenomen opvolging. Onder "opvolging" wordt verstaan het optreden van de ontvanger van een melding of een bevoegde autoriteit om de juistheid van de in de melding gedane beweringen na te gaan en de gemelde inbreuk zo nodig aan te pakken, onder meer via maatregelen zoals een intern vooronderzoek, een onderzoek, vervolging, een terugvordering van middelen of het beëindigen van de procedure (artikel 5, punt 12, van de klokkenluidersrichtlijn).

4.1.1.5. *Bescherming van persoonsgegevens*

De vereisten voor het opzetten van meldingskanalen in het kader van de klokkenluidersrichtlijn ([67]) moeten ervoor zorgen dat de entiteiten die meldingskanalen beheren, de identiteit van de melder met de grootst mogelijke vertrouwelijkheid behandelen, omdat het waarborgen van de vertrouwelijkheid van de identiteit van de melder van fundamenteel belang is om represailles te voorkomen ([68]).

([66]) Opgemerkt moet worden dat de klokkenluidersrichtlijn, naast "interne meldingskanalen", de lidstaten verplicht "externe meldingskanalen" op te zetten en daartoe de autoriteiten aan te wijzen die bevoegd zijn voor het ontvangen van meldingen, het geven van feedback of het bieden van opvolging (zie met name artikel 11 van de richtlijn). Externe meldingen overeenkomstig de klokkenluidersrichtlijn worden niet door dit document bestreken.

([67]) Artikel 16 van de klokkenluidersrichtlijn.

([68]) Overweging 82 van de klokkenluidersrichtlijn.

Persoonsgegevens moeten worden verwerkt in overeenstemming met de regels inzake gegevensbescherming op nationaal of Unieniveau, en voornamelijk overeenkomstig de regels van Verordening (EU) 2016/679 (algemene verordening gegevensbescherming, AVG) en Richtlijn (EU) 2016/680. Opgemerkt moet worden dat in dit verband onder "persoonsgegevens" iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("betrokkene") wordt verstaan; als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon (artikel 4, punt 1, van de AVG en artikel 3, punt 1, van Richtlijn (EU) 2016/680).

De inhoud van een melding zal waarschijnlijk persoonsgegevens bevatten van zowel de melder als de betrokken persoon of personen die met de melder verbonden zijn. Volgens de klokkenluidersrichtlijn moeten de meldingskanalen zodanig zijn opgezet dat de identiteit van de melder en van de betrokken persoon (d.w.z. de natuurlijke of rechtspersoon die in de melding wordt genoemd als een persoon aan wie de inbreuk wordt toegeschreven of met wie die persoon in verband wordt gebracht) wordt beschermd ([69]). Bijgevolg moet de interne toegang tot de betrokken informatie in het kader van het onderzoek van de beschuldigingen alleen aan daartoe aangewezen personeelsleden worden verleend ([70]).

Daarnaast moeten voor de registratie van de meldingen specifieke regels worden gevolgd. Meldingen worden niet langer opgeslagen dan noodzakelijk en evenredig is om te voldoen aan de vereisten van de klokkenluidersrichtlijn of aan andere bij Unie- of nationaal recht opgelegde vereisten ([71]), met inbegrip van regels inzake het verzamelen van persoonsgegevens die relevant zijn voor de beschuldiging, de vaststelling van de bewaartermijn van persoonsgegevens, onder meer afhankelijk van het resultaat van de klokkenluidersprocedure en de aard van de uitkomst van de zaak ([72]) of de toepassing van passende beveiligingsmaatregelen ([73]).

Aanbevolen wordt dat bevoegde autoriteiten in de zin van de VOC, wanneer zij informatie over meldingskanalen ter beschikking stellen van potentiële melders, informatie opnemen over de wijze waarop persoonsgegevens in meldingen worden verwerkt.

Voorts wordt aanbevolen dat organisaties in de ontwerpfase rekening houden met de gevolgen van nieuwe klokkenluidersprocessen voor de gegevensbescherming (beginsel van gegevensbescherming door ontwerp van artikel 25 van de AVG). Door de functionaris voor gegevensbescherming (DPO) in een vroeg stadium bij het proces te betrekken, kunnen de betrokken organisaties hun klokkenluidersprocedures aan de gegevensbeschermingsvereisten aanpassen.

4.1.1.6. *Anonieme melding*

De klokkenluidersrichtlijn laat de mogelijkheid van aanvaarding en opvolging van anonieme meldingen over aan de keuze van de lidstaten ([74]). In de klokkenluidersrichtlijn wordt echter duidelijk benadrukt ([75]) dat — ongeacht of de lidstaten ervoor kiezen anonieme meldingen op te volgen — personen die anoniem informatie hebben gemeld en het slachtoffer worden van represailles nadat hun identiteit is onthuld, de bescherming op grond van hoofdstuk VI van de richtlijn moeten genieten.

Het voordeel van anonieme melding is dat personen die, ondanks de vertrouwelijkheidswaarborgen, er nog steeds geen vertrouwen in zouden hebben dat hun identiteit niet zou worden onthuld, minder terughoudend kunnen zijn om een melding te doen.

Technologische oplossingen met behulp waarvan personen aanvankelijk anoniem een melding kunnen doen en tegelijkertijd communicatie in twee richtingen mogelijk wordt gemaakt, kunnen helpen de aanvankelijke terughoudendheid om een melding te doen te verminderen, terwijl de autoriteiten de melders nog steeds om aanvullende informatie kunnen vragen. Ongeacht de technische communicatiemiddelen moeten er mechanismen zijn die vertrouwelijkheid en bescherming tegen represailles waarborgen om bescherming te bieden zodra de identiteit van de melder is onthuld.

([69]) Artikel 22, lid 3, van de klokkenluidersrichtlijn.
([70]) Artikel 9, lid 1, punt a), en artikel 12, lid 1, punt a), van de klokkenluidersrichtlijn.
([71]) Artikel 18, lid 1, van de klokkenluidersrichtlijn.
([72]) Artikel 5, lid 1, punt e), van Verordening (EG) 2016/679, waarin het algemene beginsel wordt ingevoerd dat persoonsgegevens worden bewaard "[...] in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is;".
([73]) Artikel 5, lid 1, punt f), van Verordening (EG) 2016/679, waarin is bepaald dat persoonsgegevens "[...] op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging ("integriteit en vertrouwelijkheid")."
([74]) Artikel 6, lid 2, van de klokkenluidersrichtlijn.
([75]) Artikel 6, lid 3, van de klokkenluidersrichtlijn.

Tabel 7

Voorbeelden van beschikbare meldingstechnologieën ([76])

Hulpmiddel	Voordelen	Nadelen/uitdagingen
Brievenbus/post	— gemakkelijk uit te voeren	— vertrouwelijke bezorging aan contactpersoon moet worden gewaarborgd
E-mail	— gemakkelijk uit te voeren	— toegang tot e-mailaccount moet worden beperkt tot contactpersoon — e-mailprovider moet gegevensbescherming waarborgen
Telefoon / spraakbericht / fysieke ontmoeting	— gemakkelijk uit te voeren — directe communicatie met contactpersoon	— vertrouwelijkheid en onpartijdigheid bij ontvangst en tijdens behandeling moeten nog steeds worden gewaarborgd
Digitale oplossingen/IT-platforms	— geringe terughoudendheid — gegevensbeveiliging — communicatie in twee richtingen — anonieme melding kan gemakkelijk worden bewerkstelligd	— vertrouwelijkheid en onpartijdigheid bij ontvangst en tijdens behandeling moeten nog steeds worden gewaarborgd

4.1.1.7. *Bescherming tegen represailles*

Represailles, discriminatie of andere vormen van oneerlijke behandeling kunnen elke directe of indirecte handeling (of nalatigheid) ten nadele van de melder omvatten. Personen die voor de bevoegde autoriteit werken, kunnen bijvoorbeeld te maken krijgen met ontslag, schorsing of degradatie. Personen van buiten de bevoegde autoriteit die een melding doen, kunnen ook negatieve gevolgen ondervinden, bijvoorbeeld door de publicatie van hun identiteit of andere persoonsgegevens in verband met een melding, of door het weigeren van diensten of een andere oneerlijke behandeling met betrekking tot de activiteiten van de bevoegde autoriteiten.

Artikel 19 van de klokkenluidersrichtlijn bevat een niet-uitputtende lijst van represaillemaatregelen die de lidstaten moeten verbieden, en de artikelen 20 en 21 bevatten een aantal ondersteuningsmaatregelen en maatregelen ter bescherming tegen represailles om ervoor te zorgen dat melders die te maken krijgen met represailles, adequaat worden beschermd. Om represailles te voorkomen, zijn voorts de onpartijdigheid van de contactpersoon en de vertrouwelijke behandeling van meldingen zoals hierboven beschreven van cruciaal belang om de identiteit en persoonsgegevens van de melder te beschermen. Duidelijke schriftelijke procedures en gerichte opleiding kunnen werknemers en leidinggevend personeel bewuster maken en moeten discriminerend en oneerlijk gedrag voorkomen.

Bij de bescherming waarin de klokkenluidersrichtlijn voorziet, wordt rekening gehouden met de machtsongelijkheid tussen melders en de organisatie waar de inbreuk heeft plaatsgevonden, in gevallen waarin de informatie in een werkgerelateerde context is verkregen. Wanneer meldingen worden gedaan door personen die de informatie over inbreuken buiten een werkgerelateerde context hebben verkregen, kan een dergelijke ongelijke machtsverhouding minder relevant zijn. Zoals hierboven beschreven, wordt in artikel 140 van de VOC echter erkend dat melders die buiten een werkgerelateerde context informatie over inbreuken hebben verkregen, ook waardevolle informatie kunnen verstrekken, met name door melding te doen via de vertrouwelijke meldingskanalen.

([76]) De klokkenluidersrichtlijn bevat bepaalde vereisten met betrekking tot de opzet van meldingskanalen. Mondelinge melding moet bijvoorbeeld mogelijk zijn via de telefoon of andere spraakberichtsystemen en, op verzoek van de melder, door middel van een fysieke ontmoeting (artikelen 9 en 12 van de klokkenluidersrichtlijn).